2024/1620

19.6.2024.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2024/1620

(2024. gada 31. maijs),

ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Pieredze ar pašreizējo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas (NILLN/TFN) regulējumu, kas lielā mērā ir atkarīgs no NILLN/TFN pasākumu īstenošanas valsts līmenī, ir atklājusi nepilnības ne tikai attiecībā uz šī regulējuma efektīvu darbību Savienībā, bet arī saistībā ar starptautisku ieteikumu integrēšanu. Šo nepilnību dēļ iekšējā tirgus pienācīgu darbību kavē jauni šķēršļi, ko rada gan riski pašā iekšējā tirgū, gan ārējie apdraudējumi tam.

(2) Noziedzības un noziedzīgi iegūtu līdzekļu pārrobežu raksturs apdraud Savienības finanšu sistēmas centienus novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu. Šis jautājums ir jārisina Savienības līmenī, izveidojot iestādi, kas būtu atbildīga par saskaņotu noteikumu īstenošanas veicināšanu šajā jomā. Turklāt šai iestādei būtu jāīsteno saskaņota pieeja, lai stiprinātu Savienības pašreizējo NILLN/TFN preventīvo regulējumu un jo īpaši NILLN/TFN novēršanas uzraudzību un sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU*). Šīs pieejas mērķis ir mazināt atšķirības valstu tiesību aktos un uzraudzības praksē un ieviest struktūras, kas noteiktā veidā veicina iekšējā tirgus netraucētu darbību, un tādēļ tai būtu jābalstās uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pantu.

(3) Tāpēc būtu jāizveido Savienības iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai ("Iestāde"). Šīs jaunās Iestādes izveide ir ļoti svarīga, lai efektīvi un pienācīgi uzraudzītu atbildīgos subjektus, kas rada augstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas (NILL/TF) risku, stiprinātu kopēju uzraudzības pieeju attiecībā uz visiem pārējiem atbildīgajiem subjektiem un veicinātu kopīgas analīzes un sadarbību starp *FIU*.

(4) Šis regula ir daļa no visaptveroša dokumentu kopuma, kura mērķis ir stiprināt Savienības NILLN/TFN regulējumu. Šī regula, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1113 ([3]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES)

([1]) OV C 152, 6.4.2022., 89. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 30. maija lēmums.
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1113 (2023. gada 31. maijs) par līdzekļu un konkrētu kriptoaktīvu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 (OV L 150, 9.6.2023., 1. lpp.).

2024/1624 ([4]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1640 ([5]) kopā veidos tiesisko regulējumu, kas reglamentēs NILLN/TFN prasības, kuras jāievēro atbildīgajiem subjektiem, un būs pamatā Savienības NILLN/TFN iestāžu sistēmai.

(5) Lai nodrošinātu efektīvu un vienotu NILLN/TFN uzraudzību visā Savienībā, Iestādei ir jāpiešķir šādas pilnvaras: noteikta skaita atlasītu finanšu sektora atbildīgo subjektu, tostarp kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju, tieša uzraudzība; ar tādiem NILL/TF riskiem saistītās informācijas pārraudzība, analīze un apmaiņa, kas ietekmē iekšējo tirgu; finanšu sektora NILLN/TFN uzraudzītāju koordinēšana un pārraudzība; nefinanšu sektora NILLN/TFN uzraudzītāju, tostarp pašregulējuma struktūru, koordinēšana un pārraudzība, un *FIU* koordinācija un atbalsts.

(6) Gan tiešas, gan netiešas uzraudzības kompetences apvienošana attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kā arī *FIU* atbalsta un koordinācijas mehānisma nodrošināšana ir vispiemērotākais veids, kā īstenot NILLN/TFN uzraudzību un *FIU* sadarbību Savienības līmenī. Tāpēc ir nepieciešams, lai Iestāde apvienotu neatkarību un augsta līmeņa tehnisko lietpratību un tiktu izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2012. gada 19. jūlija Kopīgo paziņojumu un Vienoto pieeju par decentralizētām aģentūrām.

(7) Noteikumi par Iestādes mītnes vietu būtu jānosaka mītnes nolīgumā starp Iestādi un uzņēmēju dalībvalsti. Mītnes nolīgumā būtu jānosaka mītnes vietas izveides nosacījumi un priekšrocības, ko dalībvalsts piešķir Iestādei un tās personālam. Mītnes nolīgums būtu jānoslēdz savlaicīgi, pirms Iestāde sāk savu darbību.

(8) Izvēloties Iestādes mītnes vietu, Eiropas Parlamentam un Padomei jānodrošina, ka, ņemot vērā Iestādes raksturu, tā atrodas vietā, kas ļauj tai pilnvērtīgi pildīt savus uzdevumus un pilnvaras, pieņemt darbā augsti kvalificētus un specializētus darbiniekus, piedāvāt atbilstošas apmācības iespējas NILLN/TFN darbību jomā un attiecīgā gadījumā cieši sadarboties ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, un, lai izvairītos no reputācijas apdraudējuma, Eiropas Parlamentam un Padomei jāapsver, kā dalībvalstī, kurā atradīsies mītne, tiek pienācīgi risināti NILL/TF riski, pamatojoties uz publiski pieejamu, būtisku un salīdzināmu informāciju, piemēram, Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) ziņojumiem. Turklāt Eiropas Parlamentam un Padomei, izvēloties Iestādes mītnes vietu, jāņem vērā šādi kritēriji: apliecinājums, ka Iestādi konkrētajā vietā var izveidot brīdī, kad stājas spēkā šī regula; vietas pieejamība; atbilstīgu izglītības iestāžu esamība darbinieku bērniem; pienācīga piekļuve darba tirgum, sociālajam nodrošinājumam un veselības aprūpei gan darbinieku bērniem, gan dzīvesbiedriem un ģeogrāfiskais līdzsvars. Ņemot vērā minētos kritērijus, Iestādes mītnei vajadzētu būt Frankfurtē pie Mainas, Vācijā.

(9) Iestādes pilnvaru mērķis ir ļaut tai dažādos veidos uzlabot NILLN/TFN uzraudzību Savienībā. Attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem Iestādei būtu jānodrošina grupas mēroga atbilstība prasībām, kuras noteiktas NILLN/TFN regulējumā un visos citos juridiski saistošajos Savienības aktos, kas finanšu iestādēm uzliek ar NILLN/TFN saistītus pienākumus. Attiecībā uz finanšu subjektu uzraudzītājiem Iestādei jo īpaši būtu jāveic periodiskas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka visi finanšu subjektu uzraudzītāji pienācīgi veic savus uzdevumus. Iestādei būtu arī jāizmeklē sistemātiski uzraudzības trūkumi, kas radušies Savienības tiesību aktu pārkāpumu vai to nepiemērošanas vai nepareizas piemērošanas dēļ. Attiecībā uz nefinanšu subjektu uzraudzītājiem, tostarp attiecīgā gadījumā pašregulējuma struktūrām, Iestādei būtu jākoordinē uzraudzības standartu un prakses salīdzinošā izvērtēšana un jāpieprasa nefinanšu subjektu uzraudzītājiem nodrošināt NILLN/TFN prasību ievērošanu to kompetences jomā. Iestādei vajadzētu būt iespējai rīkoties gadījumos, kad nefinanšu subjektu uzraudzītāji, iespējams, pārkāpj vai nepiemēro Savienības tiesību aktus, un, ja šādi pārkāpumi netiek novērsti saskaņā ar Iestādes ieteikumiem, tai būtu

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1624 (2024. gada 31. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai terorisma finansēšanai (OV L, 2024/1624, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1640 (2024. gada 31. maijs) par mehānismiem, kas dalībvalstīm jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai terorisma finansēšanai, un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 un ar ko groza un atceļ Direktīvu (ES) 2015/849 (OV L, 2024/1640, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

jāizsaka brīdinājumi nefinanšu subjektu uzraudzītāju skartajiem partneriem. Iestādei būtu jāveicina NILLN/TFN uzraudzītāju kolēģiju darbība gan finanšu, gan nefinanšu sektorā. Kopumā Iestādei būtu jāveicina uzraudzības prakses konverģence un augsti uzraudzības standarti. Turklāt Iestādei būtu jākoordinē un jāatbalsta *FIU* kopīgo analīžu veikšana vai jāpieprasa sākt kopīgas analīzes un būtu jānodrošina, ka *FIU* ir pieejami IT un mākslīgā intelekta pakalpojumi, lai uzlabotu to datu analīzes spējas, kā arī rīki drošai informācijas apmaiņai, tostarp mitinot platformu *FIU.net*, proti, specializētu IT sistēmu, kas ļauj *FIU* sadarboties un apmainīties ar informāciju savā starpā un attiecīgā gadījumā ar kolēģiem no trešām valstīm un trešām personām.

(10) Lai stiprinātu NILLN/TFN noteikumus Savienības līmenī, uzlabotu minēto noteikumu skaidrību, vienlaikus nodrošinot atbilstību starptautiskajiem standartiem un citiem tiesību aktiem, un palielinātu NILLN/TFN pasākumu īstenošanas efektivitāti, tostarp nefinanšu sektorā, ir jānosaka Iestādes koordinējošā loma Savienības līmenī attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem gan finanšu, gan nefinanšu sektorā, lai tādejādi palīdzētu valstu uzraudzītajiem un veicinātu uzraudzības konverģenci. Tādēļ Iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras sagatavot regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektus un pieņemt pamatnostādnes, ieteikumus un atzinumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad uzraudzība joprojām notiek valsts līmenī, visiem līdzīgā statusā esošiem subjektiem principā tiek piemērota vienāda uzraudzības prakse un standarti. Turklāt Iestādei būtu jāuztic uzdevums uzraudzīt un novērtēt konverģences pakāpi un to, cik konsekventi uzraudzības iestādes un atbildīgie subjekti piemēro juridiskās prasības un augstus uzraudzības standartus. Ņemot vērā Iestādes augsti specializēto lietpratību, tai būtu jāuztic uzraudzības metodikas izstrāde atbilstoši risku izvērtēšanā balstītai pieejai. Lai nodrošinātu efektīvu mijiedarbību starp NILL/TF uzraudzību un prudenciālo uzraudzību, daži metodikas aspekti, kas var ietvert saskaņotus kvantitatīvos kritērijus, piemēram, pieejas atbildīgo subjektu riska profila, tostarp objektīvā un atlikušā riska profila, klasificēšanai, būtu sīki jāizklāsta tieši piemērojamos saistošos regulatīvajos pasākumos – regulatīvajos vai īstenošanas tehniskajos standartos –, ņemot vērā NILL/TF riskus prudenciālajā uzraudzībā. Uz citiem metodikas aspektiem, kam nepieciešama plašāka uzraudzības rīcības brīvība, piemēram, pieejām atbildīgo subjektu iekšējās kontroles novērtēšanai, būtu jāattiecina nesaistošas pamatnostādnes, ieteikumi un atzinumi, ko sniedz Iestāde. Saskaņotajā uzraudzības metodikā būtu pienācīgi jāņem vērā un attiecīgā gadījumā jāizmanto esošās uzraudzības metodes, kas saistītas ar citiem finanšu sektora atbildīgo subjektu uzraudzības aspektiem, jo īpaši gadījumos, kad pastāv mijiedarbība starp NILLN/TFN uzraudzību un prudenciālo uzraudzību. Konkrētāk, uzraudzības metodikai, ko izstrādās Iestāde, būtu jāpapildina pamatnostādnes un citi instrumenti, ko izstrādājusi Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EBI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ([6]), kuros sīki izklāstītas prudenciālās uzraudzības iestāžu pieejas attiecībā uz NILL/TF risku ņemšanu vērā prudenciālajā uzraudzībā, lai tādējādi nodrošinātu efektīvu mijiedarbību starp NILLN/TFN uzraudzību un prudenciālo uzraudzību. Saskaņota uzraudzības metodika arī ļautu izstrādāt kopējus uzraudzības instrumentus mijiedarbībai ar atbildīgajiem subjektiem un datu pieprasījumiem no tiem visā uzraudzības sistēmā. Iestādei vajadzētu būt iespējai koordinēt šādu rīku izstrādi strukturētu anketu veidā, kas balstītas tiešsaistē vai bezsaistē un integrētas vienotā platformā mijiedarbībai ar atbildīgajiem subjektiem un starp uzraudzītājiem sistēmas ietvaros. Šāda platforma ne tikai atvieglotu uzraudzības procesus un saskaņotas uzraudzības pieejas, bet arī ļautu izvairīties no ziņošanas prasību dublēšanās un pārmērīga sloga uzlikšanas uzraudzītajiem atbildīgajiem subjektiem Savienības vai valstu līmenī.

(11) Lai paplašinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas predikatīvo noziedzīgo nodarījumu klāstu, iekļaujot tajā mērķtiecīgu finanšu sankciju neizpildi un to apiešanu, ir jāattīsta izpratne par apdraudējumiem un vājajām vietām šajā jomā gan atbildīgo subjektu, gan uzraudzītāju un Savienības līmenī. Tāpēc, veicot uzraudzības uzdevumus attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, Iestādei būtu jānodrošina, ka šie subjekti ir ieviesuši atbilstošas sistēmas nolūkā īstenot prasības saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām. Tāpat, ņemot vērā Iestādes centrālo lomu efektīvas uzraudzības sistēmas nodrošināšanā visā iekšējā tirgū, tai būtu jāatbalsta uzraudzības konverģence šajā jomā, lai nodrošinātu pienācīgu uzraudzību pār kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību prasībām, kas saistītas ar mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanu. Iestādes uzraudzības un konverģences uzdevumus pildot apkopotā

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

informācija ir resurss Savienības izpratnei par riskiem, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju neizpildi un to apiešanu, un var palīdzēt noteikt efektīvus riska mazināšanas pasākumus. Šajā nolūkā Iestādei ar savu pieredzi un zināšanām būtu jāpalīdz izstrādāt riska novērtējumu Savienības līmenī attiecībā uz mērķtiecīgu finanšu sankciju neizpildi un to apiešanu.

(12) Iestādei būtu jāuztic izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai pabeigtu saskaņoto noteikumu kopumu, kas paredzēts Regulā (ES) 2023/1113, Regulā (ES) 2024/1624 un Direktīvā (ES) 2024/1640**.** Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarotai apstiprināt regulatīvu tehnisko standartu projektus, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku.

(13) Iestādei būtu jāuztic izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, ja tas vajadzīgs, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu.

(14) Regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projekti būtu jāgroza tikai ļoti ierobežotos un ārkārtas apstākļos, jo Iestāde ir tā, kam ir visciešākais kontakts ar NILLN/TFN regulējumu un kas to pārzina vislabāk. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, būtu jānosaka termiņš Komisijas lēmuma pieņemšanai par regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu apstiprināšanu.

(15) Izstrādājot atbildīgajiem subjektiem, uzraudzītājiem vai *FIU* adresētus regulatīvos un īstenošanas tehnisko standartu projektus un pamatnostādnes un ieteikumus, Iestādei parasti būtu jāveic atklāta sabiedriskā apspriešana, izņemot gadījumus, kad šāda apspriešana un analīze ir ļoti nesamērīga attiecībā pret attiecīgo pasākumu darbības jomu un ietekmi vai jautājuma īpašo steidzamību. Sabiedriskā apspriešana būtu jāveic, lai analizētu jauno pasākumu un ar tiem ieviesto prasību iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus un lai pārliecinātos, ka visām ieinteresētajām personām, tostarp citām Savienības struktūrām, uz kuru kompetences jomu tie varētu attiekties, ir bijusi iespēja sniegt savu ieguldījumu un ieteikumus. Iestādei īpaša uzmanība būtu jāpievērš pilsoniskās sabiedrības sniegtajam ieguldījumam, jo pilsoniskās sabiedrības, tostarp akadēmisko aprindu, pētnieciskās žurnālistikas un nevalstisko organizāciju, loma gadu gaitā ir izrādījusies ļoti nozīmīga, identificējot noziedzības modeļus un to, kā var stiprināt Savienības NILLN/TFN regulējumu, lai tādējādi novērstu iekšējā tirgus ļaunprātīgu izmantošanu noziedzīgiem nodarījumiem. Iestādei būtu jānodrošina pilsoniskās sabiedrības pienācīga iesaiste un aktīva tās viedokļu paušana politikas veidošanas procesā.

(16) Tā kā nav pietiekami efektīvu pasākumu, lai risinātu ar pārrobežu aspektiem saistītus NILLN/TFN incidentus, Savienības līmenī ir jāievieš integrēta NILLN/TFN uzraudzības sistēma, kas nodrošinātu NILLN/TFN uzraudzības metodikas konsekventu un kvalitatīvu piemērošanu un veicinātu visu attiecīgo kompetento iestāžu efektīvu sadarbību. Šo iemeslu dēļ Iestādei un valstu NILLN/TFN uzraudzības iestādēm būtu jāveido NILLN/TFN uzraudzības sistēma. NILLN/TFN uzraudzības sistēmai būtu jābalstās uz savstarpēju uzticēšanos un godprātīgu sadarbību, tostarp informācijas un datu apmaiņu saistībā ar uzraudzību, lai Iestāde un uzraudzības iestādes varētu efektīvi veikt savus uzdevumus. NILLN/TFN uzraudzības sistēma dotu labumu uzraudzības iestādēm, kad tās saskaras ar konkrētām problēmām, piemēram, paaugstinātu NILL/TF risku vai arī resursu trūkumu, jo šajā sistēmā pēc pieprasījuma vajadzētu būt pieejamai savstarpējai palīdzībai. Minētā savstarpējā palīdzība varētu ietvert arī personāla apmaiņu un norīkošanu, apmācības pasākumus un paraugprakses apmaiņu. Turklāt Komisija varētu sniegt tehnisku atbalstu dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/240 ([7]), lai veicinātu reformas, kuru mērķis ir pastiprināt cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

(17) Ņemot vērā tematisko pārskatu svarīgo lomu NILLN/TFN uzraudzībā visā Savienībā, jo tie sniedz iespēju noteikt un salīdzināt pakļautību riskam saistībā ar uzraudzītajiem atbildīgajiem subjektiem, un to, ka pašlaik uzraudzītāji dažādās dalībvalstīs negūst labumu no šiem pārskatiem, Iestādei ir jānosaka valstu tematiskie pārskati, kuriem ir līdzīga darbības joma un grafiks un jānodrošina to koordinācija Savienības līmenī. Lai izvairītos no iespējami

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/240 (2021. gada 10. februāris), ar ko izveido tehniskā atbalsta instrumentu (OV L 57, 18.2.2021., 1. lpp.).

konfliktējošas saziņas situācijām ar uzraudzītajiem subjektiem, Iestādes koordinējošā loma būtu jāierobežo līdz mijiedarbībai ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tai nebūtu jāietver nekāda tieša mijiedarbība ar neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem. Tā paša iemesla dēļ Iestādei būtu jāizpēta iespēja saskaņot vai sinhronizēt valstu tematisko pārskatu grafikus un atvieglot visas darbības, ko attiecīgās uzraudzības iestādes varētu vēlēties veikt kopīgi vai citādi.

(18) Efektīva datu izmantošana nodrošina atbildīgo subjektu labāku pārraudzību un to atbilstību. Tāpēc gan tiešai, gan netiešai uzraudzībai, ko veic Iestāde un uzraudzības iestādes attiecībā uz visiem atbildīgajiem subjektiem visā NILLN/TFN uzraudzības sistēmā, būtu jābalstās uz ātru piekļuvi attiecīgajiem datiem un informācijai par pašiem atbildīgajiem subjektiem, kā arī attiecībā uz tiem veiktajām uzraudzības darbībām un pasākumiem, ievērojot ierobežotus datu glabāšanas laikposmus saskaņā ar piemērojamo datu aizsardzības regulējumu. Šajā nolūkā un ņemot vērā informācijas konfidenciālo un sensitīvo raksturu, Iestādei būtu jāizveido centrāla NILLN/TFN datubāze ar informāciju, kas apkopota no visām uzraudzības iestādēm, un, ja nepieciešams, jānodrošina šādas informācijas pieejamība jebkurai uzraudzības iestādei un iestādei, kas nav NILLN/TFN iestāde sistēmā, taču ievērojot konfidencialitāti un pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas. Apkopotajiem datiem būtu jāietver arī attiecīgie aspekti, kas saistīti ar atļauju piešķiršanas procedūru atsaukšanu, kā arī atsevišķu atbildīgo subjektu akcionāru vai vadības struktūras locekļu atbilstības un piemērotības novērtējumi, jo tādējādi uzraudzības iestādes un iestādes, kas nav NILLN/TFN iestādes, varētu pienācīgi ņemt vērā konkrētu subjektu un personu iespējamos trūkumus, kas varētu būt izpaudušies citās dalībvalstīs. Datubāzē būtu jāiekļauj arī statistikas informācija par uzraudzības iestādēm un *FIU*. Visi apkopotie dati un informācija ļautu Iestādei efektīvi pārraudzīt NILLN/TFN uzraudzības sistēmas pienācīgu darbību un efektivitāti. Datubāzē pieejamā informācija ļautu Iestādei savlaicīgi reaģēt uz iespējamām nepilnībām un neatbilstības gadījumiem, ko pieļāvuši neatlasīti atbildīgie subjekti. Lai nodrošinātu, ka datubāzē ir visa attiecīgā informācija, kas ir pieejama visā NILLN/TFN uzraudzības sistēmā, uzraudzības iestādēm vajadzētu būt elastīgai iespējai iesniegt citas datu kategorijas papildus tām, kas tieši paredzētas šajā regulā. Tāpat Iestāde, pārvaldot datubāzi un analizējot iesniegtos datus, vislabāk varētu noteikt, kurus papildu datu punktus vai datu kategorijas varētu pieprasīt uzraudzības iestādēm, lai uzlabotu datubāzes efektivitāti. Lai palīdzētu apkopot, glabāt un izmantot saskaņotu un strukturētu datu kopu, ir sīkāk jāprecizē formāts, procedūras, termiņi un cita informācija par datubāzei nosūtāmo datu tvērumu un veidu. Šajā nolūkā Iestādei būtu jāizstrādā regulatīvo tehnisko standartu projekti un jāiesniedz tie Komisijai. Regulatīvajos tehniskajos standartos paredzētās specifikācijas noteiktu atbilstošu detalizācijas pakāpi konkrētām informācijas kategorijām, ko paredzēts nosūtīt attiecībā uz dažādiem uzraudzības darbību veidiem vai atbildīgo subjektu kategorijām. Vācot datus par nefinanšu sektora atbildīgajiem subjektiem, būtu jāņem vērā proporcionalitātes princips un Iestādes pilnvaras nefinanšu sektorā. Turklāt, ņemot vērā to, ka Iestāde pirmo reizi ieviesīs Savienības līmeņa uzraudzību nefinanšu sektorā un ka Direktīvā (ES) 2024/1640 ir prasīts veikt pielāgojumus valsts uzraudzības institucionālajā sistēmā, kas ir jātransponē, ir jāparedz pietiekams laikposms, lai sagatavotos nefinanšu sektora uzraudzības iestāžu sniegtās informācijas integrēšanai datubāzē. Konkrēti, nefinanšu sektora dati datubāzei būtu jāsniedz četru gadu laikā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, kas ir vienu gadu pēc Direktīvas (ES) 2024/1640 transponēšanas termiņa. Tomēr nefinanšu sektora uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai brīvprātīgi iesniegt minētos datus pirms minētā datuma. Saistībā ar datubāzi apstrādātie personas dati būtu jāglabā ne ilgāk kā 10 gadus pēc dienas, kad Iestāde tos savākusi. Šāds glabāšanas laikposms ir noteikti nepieciešams un samērīgs Iestādes un uzraudzības iestāžu veikto uzraudzības darbību vajadzībām. Datu saglabāšanas laikposma ilgums arī nodrošina, ka Iestāde un uzraudzības iestādes saglabā piekļuvi nepieciešamajai informācijai par riska novērtējumu, uzņēmējdarbību, veiktajiem kontroles pasākumiem un atsevišķu atbildīgo subjektu pārkāpumiem, un tādējādi tās spēj veikt savus pienākumus, kuru dēļ tām jāvar piekļūt ar konkrētiem gadījumiem saistītai informācijai ilgākā laikposmā. Šāds glabāšanas laikposms ir īpaši nepieciešams, jo uzraudzības iestādēm cita starpā būtu jāņem vērā pārkāpuma smagums, ilgums un atkārtošanās, lai noteiktu piemērojamo sankciju vai pasākumu līmeni, un šajā nolūkā ir jāspēj analizēt ar konkrētiem gadījumiem saistīto informāciju ilgākā atsauces posmā. Tāpat šāds glabāšanas laikposms ir nepieciešams arī attiecībā uz informāciju, kas izriet no akcionāru vai vadības struktūras locekļu atbilstības un piemērotības novērtējumiem, lai nodrošinātu, ka uzraudzības iestādēm ir pietiekama informācija

nolūkā novērtēt, vai attiecīgajām personām ir laba reputācija, tās rīkojas godīgi un tām ir zināšanas un lietpratība, kas nepieciešama pienākumu veikšanai, un lai nodrošinātu šo nosacījumu pastāvīgu uzraudzību, kā to prasa Direktīva (ES) 2024/1640. Personas dati būtu jādzēš, ja tos vairs nav nepieciešams glabāt. Ņemot vērā datubāzes mērķi un to, ka dažādi NILLN/TFN uzraudzības sistēmas dalībnieki izmanto tajā ietverto informāciju, tajā nebūtu jāiekļauj dati, uz kuriem attiecas juridiska konfidencialitāte.

(19) Lai nodrošinātu efektīvāku un mazāk sadrumstalotu Savienības finanšu shēmas aizsardzību, Iestādei būtu tieši jāuzrauga ierobežots skaits riskantāko atbildīgo subjektu. Tā kā NILL/TF riski nav proporcionāli uzraudzīto subjektu lielumam, riskantāko subjektu noteikšanai būtu jāpiemēro citi kritēriji. Jo īpaši būtu jāņem vērā divas kategorijas: augsta riska pārrobežu kredītiestādes un finanšu iestādes, kas darbojas daudzās dalībvalstīs, un kura atlasa periodiski, un – izņēmuma gadījumos – jebkurš subjekts, kura būtiskos piemērojamo prasību pārkāpumus nav pietiekami vai savlaicīgi novērsis attiecīgais valsts uzraudzītājs. Šādos izņēmuma gadījumos Iestādei vai finanšu subjektu uzraudzītājiem vajadzētu būt iespējai pieprasīt uzraudzības pārcelšanu no valsts uz Savienības līmeni, sniedzot pienācīgu pamatojumu. Ja šādus pārcelšanas pieprasījumus iesniedz Iestāde, Komisijai tie būtu jāizskata un vai nu jāapstiprina, vai jānoraida ar oficiālu lēmumu, ņemot vērā iesniegto pamatojumu. Ja finanšu subjektu uzraudzītāji iesniedz Iestādei šādus pārcelšanas pieprasījumus un tie ietver brīvprātīgu uzdevumu un pilnvaru deleģēšanu, Iestādei būtu jālemj par pārcelšanas nepieciešamību un jāuzņemas attiecīgā atbildīgā subjekta vai grupas tieša uzraudzība, ja tā konstatē, ka to prasa Savienības intereses un NILLN/TFN sistēmas integritāte. Visi subjekti, attiecībā uz kuriem Iestāde īstenotu tiešas uzraudzības pilnvaras, ietilpst kategorijā "atlasīti atbildīgie subjekti".

(20) Pirmās kategorijas kredītiestādes un finanšu iestādes vai kredītiestāžu un finanšu iestāžu grupas būtu jānovērtē ik pēc trim gadiem, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas saistīti ar to pārrobežu klātbūtni un darbību, kā arī kritērijiem, kas saistīti ar to NILL/TF riska profilu. Atlases procesā būtu jāiekļauj tikai tādas kredītiestādes vai finanšu iestādes, vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupas, kas ir pārstāvētas ievērojamā skaitā dalībvalstu, neatkarīgi no tā, vai tās darbojas ar iedibinājumu starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs, un kurām tāpēc piemērotāka būtu uzraudzība Savienības līmenī.

(21) Kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu riska profila periodiskai novērtēšanai nolūkā veikt atlasi tiešai uzraudzībai būtu jābalstās uz datiem, ko sniedz valstu finanšu subjektu uzraudzītāji vai – attiecībā uz jau atlasītiem atbildīgajiem subjektiem – Iestāde. Turklāt Iestādei būtu jānodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītāji saskaņoti piemēro metodiku, un jākoordinē subjektu riska profila novērtēšana grupas līmenī. Īstenošanas tehniskajā standartā būtu precīzi jānosaka Iestādes un finanšu subjektu uzraudzītāju attiecīgā loma novērtēšanas procesā. Iestādei attiecīgā gadījumā būtu jānodrošina saskaņošana starp riska profila novērtēšanas metodiku atlases procesa nolūkā, ievērojot šo regulu, un metodiku atbildīgo subjektu objektīvā un atlikušā riska profilu novērtēšanas saskaņošanai valsts līmenī, kas jāizstrādā regulatīvajos tehniskajos standartos, kuri jāpieņem, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 40. panta 2. punktu.

(22) Ņemot vērā to, ka valstu iestādes izmanto ļoti dažādas pieejas atbildīgo subjektu atlikušā riska profila izvērtēšanai, pilnveidojas regulatīvās izstrādes process attiecībā uz uzlabotu un detalizētu saskaņotu metodiku, kas ļauj novērtēt atlikušo risku ar salīdzināmiem rezultātiem, un tas būtu jāsāk pēc iespējas drīz, pamatojoties uz EBI veikto darbu. Tāpēc metodikai atlikušā riska kategorizēšanai, kas jāpieņem, lai pirmo reizi identificētu atlasītos atbildīgos subjektus, vajadzētu būt vienkāršākai, turklāt ar to jāsaskaņo dažādās pieejas, ko piemēro valsts līmenī. Iestādei reizi trijos gados būtu jāpārskata sava metodika, ņemot vērā attiecīgo zināšanu attīstību.

(23) Galīgās atlases kritērijam būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi tieši uzraudzītiem atbildīgajiem subjektiem, un šajā nolūkā nevajadzētu atstāt nekādu rīcības brīvību Iestādei vai uzraudzības iestādēm, lemjot par to atbildīgo subjektu sarakstu, kuriem piemēro tiešo uzraudzību. Tāpēc, ja kāds konkrēts novērtētais atbildīgais subjekts veic pārrobežu darbību un, ievērojot saskaņoto metodiku, atbilst augsta riska kategorijai, tas būtu jāuzskata par atlasītu atbildīgo subjektu.

(24) Lai attiecīgajām iestādēm nodrošinātu pārredzamību un skaidrību, Iestādei sešu mēnešu laikā pēc atlases perioda sākuma un pēc tam, kad ir pārbaudīta finanšu subjektu uzraudzītāju sniegtās informācijas atbilstība pārrobežu darbības kritērijiem un riska profilam, būtu jāpublicē atlasīto atbildīgo subjektu saraksts. Tāpēc ir svarīgi, lai katra atlases perioda sākumā attiecīgie finanšu subjektu uzraudzītāji un, ja vajadzīgs, paši atbildīgie subjekti, sniegtu Iestādei atjauninātu statistikas informāciju, tādējādi varētu noteikt to finanšu iestāžu sarakstu, kurām var veikt novērtēšanu saskaņā ar novērtēšanas piekļuves kritērijiem, kas attiecas uz to pārrobežu darbībām. Šajā saistībā

finanšu subjektu uzraudzītājiem būtu jāinformē Iestāde par to, kurā riska profilā ir iekļauta finanšu iestāde tās jurisdikcijā, ievērojot regulatīvos tehniskajos standartos noteikto metodiku. Pēc tam sešus mēnešus pēc saraksta publicēšanas Iestādei būtu jāuzsāk atlasīto atbildīgo subjektu tieša uzraudzība. Šis laiks ir vajadzīgs, lai pienācīgi sagatavotos uzraudzības uzdevumu nodošanai no valsts līmeņa uz Savienības līmeni, tostarp izveidojot kopējo uzraudzības komandu un pieņemot visas vajadzīgās sadarbības vienošanās ar attiecīgajiem finanšu subjektu uzraudzītājiem.

(25) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem atlasītajiem atbildīgajiem subjektiem, ikvienam atlasītajam atbildīgajam subjektam būtu jāpaliek Iestādes tiešā uzraudzībā vismaz trīs gadus pat tad, ja kopš atlases brīža un trīs gadu laikā tas vairs neatbilst kādam pārrobežu darbības vai ar risku saistītam kritērijam, piemēram, vai nu ar iedibinājuma starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību veikto darbību pārtraukšanas, apvienošanas, paplašināšanas vai pārcelšanas dēļ. Iestādei būtu arī jānodrošina, ka atlasītajiem atbildīgajiem subjektiem un to uzraudzības iestādēm tiek atvēlēts pietiekams laiks, lai sagatavotos uzraudzības nodošanai no valsts līmeņa uz Savienības līmeni. Tāpēc katrai turpmākai atlasei būtu jāsākas 12 mēnešus pirms iepriekš atlasītu atbildīgo subjektu trīs gadu uzraudzības laikposma beigām.

(26) Iestādei būtu jāuzrauga finanšu sektora atbildīgie subjekti ar augsta riska profilu, ja šādi subjekti darbojas vismaz sešās dalībvalstīs vai nu ar iedibinājumu starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību Savienībā. Šādos gadījumos Iestādes veikta uzraudzība Savienības līmenī sniegtu ievērojamu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar sadrumstaloto uzraudzību starp piederības un uzņēmējām dalībvalstīm, novēršot vajadzību piederības un uzņēmēju dalībvalstu valsts uzraudzītājiem koordinēt un saskaņot pasākumus, kas veikti attiecībā uz tās pašas grupas dažādām daļām. Lai nodrošinātu grupu viendabīgu uzraudzību un novērtēto pārrobežu subjektu riska sīkāku analīzi, grupas sastāvā ietilpstošo atbildīgo subjektu NILL/TF riska novērtējums vienmēr būtu jāveic grupas līmenī, tādējādi iegūstot vienotu grupas mēroga riska vērtējumu, kas jāņem vērā atlases nolūkos. Tad visa grupa būtu jāuzskata par atlasīto atbildīgo subjektu. Lai gan precīzs to subjektu skaits, kas varētu atbilst tiešās uzraudzības kritērijiem attiecībā uz risku un pārrobežu darbībām, atšķiras un ir atkarīgs no to uzņēmējdarbības modeļa un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas riska profila novērtēšanas brīdī, Iestādes pastāvēšanas pirmajā posmā ir nepieciešams nodrošināt optimālu, pakāpenisku un dinamisku kompetences sadalījumu starp Savienības un valstu iestādēm. Lai nodrošinātu Savienības līmenī uzraudzīto augsta riska grupu un subjektu pietiekamu skaitu un piemērotu veidu klāstu, Iestādei vajadzētu būt pietiekamiem resursiem, lai vismaz pirmajā atlases procesā vienlaikus uzraudzītu līdz 40 grupām un subjektiem. Ja, pamatojoties uz to augsta riska profilu, tiešai uzraudzībai kvalificētos vairāk nekā 40 subjektu, Iestādei no tiem būtu jāatlasa 40 subjekti, kas vai nu ar iedibinājumu starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību darbojas lielākā skaitā dalībvalstu. Ja šis kritērijs nav pietiekams, lai atlasītu 40 subjektus, jo īpaši, ja vairāki atbildīgie subjekti darbojas vienādā skaitā dalībvalstu, piemēram, subjekti Nr. 39, 40 un 41 visi darbojas vienādā skaitā dalībvalstu, Iestādei vajadzētu spēt tos nošķirt un atlasīt tos subjektus, kuriem ar trešām valstīm veikto darījumu apjoma attiecība pret kopējo darījumu apjomu ir vislielākā. Turpmākajos atlases procesos un pamatojoties uz pirmajā atlases procesā gūto uzraudzības pieredzi, būtu lietderīgi palielināt tās uzraudzībā esošo subjektu skaitu arī tādēļ, lai Iestādei nodrošinātu tās uzraudzībā esošā iekšējā tirgus pilnīgu pārklājumu. Šajā nolūkā gadījumā, ja, pamatojoties uz to augsta riska profilu, vairāk nekā 40 subjekti atbilstu tiešai uzraudzībai, Iestādei, apspriežoties ar uzraudzības iestādēm, būtu jāspēj vienoties uzraudzīt konkrētu subjektu vai grupu skaitu, kas pārsniedz 40. Pieņemot lēmumu par šo konkrēto skaitu, Iestādei būtu jāņem vērā tās resursi attiecībā uz spēju piešķirt vai papildus pieņemt darbā nepieciešamo skaitu uzraudzības un atbalsta darbinieku, turklāt būtu jānodrošina, ka finanšu un cilvēkresursu palielināšana ir iespējama. Tajā pašā laikā varētu nodrošināt pilnīgu iekšējā tirgus aptvērumu, ja katrā dalībvalstī tiktu uzraudzīts vismaz viens subjekts. Dalībvalstīs, kurās pēc regulārā atlases procesa subjekti nav identificēti, viena subjekta atlases nolūkā būtu jāpiemēro atlases procesam izstrādātā riska metodika, tostarp kritēriji, pēc kuriem izvēlas no vairākiem subjektiem ar augstu riska profilu.

(27) Attiecīgajiem dalībniekiem, kas iesaistīti NILLN/TFN regulējuma piemērošanā, būtu savstarpēji jāsadarbojas saskaņā ar Līgumos noteikto lojālas sadarbības pienākumu. Lai nodrošinātu, ka NILLN/TFN uzraudzības sistēma, ko veido Iestāde un uzraudzības iestādes, darbojas kā integrēts mehānisms un tiek pienācīgi ņemti vērā un pareizi izmantoti konkrētās jurisdikcijas riski un vietējo uzraudzības ekspertu zināšanas, atlasītu atbildīgo subjektu tieša uzraudzība būtu jāveic kopējās uzraudzības komandās un attiecīgā gadījumā īpašās komandās pārbaudēm uz vietas. Šīs komandas būtu jāvada Iestādes darbiniekam, kas koordinētu visas uzraudzības darbības komandā ("KUK koordinators"). KUK koordinatoram un citiem kopējā uzraudzības komandā norīkotajiem Iestādes darbiniekiem

vajadzētu atrasties Iestādes mītnes vietā, bet viņiem vajadzētu būt iespējai veikt savus ikdienas uzdevumus un uzraudzības darbības jebkurā dalībvalstī, kurā darbojas atlasītais atbildīgais subjekts. Šajā nolūkā finanšu subjektu uzraudzītājiem būtu jāpalīdz nodrošināt vienmērīgu un elastīgu darba režīmu visiem kopējās uzraudzības komandas dalībniekiem. Iestādei būtu jāuzņemas atbildība par kopējās uzraudzības komandas izveidi un sastāvu, savukārt vietējiem uzraudzītājiem, kas iesaistīti subjekta uzraudzībā, būtu jānodrošina, ka komandā darbojas pietiekams skaits šo iestāžu darbinieku, ņemot vērā to jurisdikcijā esošā atlasītā subjekta riska profilu, kā arī tā kopējo darbības apjomu. Katram grupas uzraudzībā iesaistītajam uzraudzītājam būtu jāieceļ viens dalībnieks kopējā uzraudzības komandā. Tomēr gadījumos, kad atbildīgā subjekta darbību risks konkrētā dalībvalstī ir zems, finanšu subjektu uzraudzītājam minētajā dalībvalstī vajadzētu būt iespējai, vienojoties ar KUK koordinatoru, izvēlēties neiecelt dalībnieku kopējā uzraudzības komandā. Ja kopējā uzraudzības komandā nav iecelts neviens dalībnieks, attiecīgajam finanšu subjektu uzraudzītājam joprojām vajadzētu būt kontaktpunktam attiecībā uz visiem kopējās uzraudzības komandas jautājumiem un pienākumiem.

(28) Lai nodrošinātu, ka Iestāde var efektīvi pildīt savus uzraudzības pienākumus attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, Iestādei vajadzētu būt iespējai iegūt visus iekšējos dokumentus un informāciju, kas vajadzīga tās uzdevumu izpildei, un šajā nolūkā būtu jānodrošina, ka tai ir vispārējas izmeklēšanas pilnvaras, kas saskaņā ar valsts administratīvajiem tiesību aktiem tiek piešķirtas visām uzraudzības iestādēm. Šajā nolūkā Iestādei vajadzētu būt iespējai nosūtīt informācijas pieprasījumus atlasītajam atbildīgajam subjektam, tā nodarbinātajām fiziskajām personām, tai piederošajām juridiskajām personām un personām, ar kurām tā ir noslēgusi līgumus, piemēram: pašam atbildīgajam subjektam vai jebkurai juridiskai personai atbildīgajā subjektā; atbildīgā subjekta darbiniekiem un personām salīdzināmās pozīcijās, tostarp aģentiem un izplatītājiem; ārējiem līgumslēdzējiem un trešām personām, kurām atlasītais atbildīgais subjekts ir nodevis savas darbības ārpakalpojumā.

(29) Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieprasīt atbildīgajam subjektam veikt tādas iekšējās darbības, kas uzlabotu tā atbilstību NILLN/TFN regulējumam, tostarp arī pastiprināt iekšējās procedūras un veikt izmaiņas pārvaldības struktūrā līdz pat vadības struktūras locekļu atbrīvošanai, neskarot tā paša atlasītā atbildīgā subjekta citu attiecīgo uzraudzības iestāžu pilnvaras. Ņemot vērā konstatējumus, kas saistīti ar atlasītā atbildīgā subjekta neatbilstību vai daļēju atbilstību piemērojamajām prasībām, Iestādei būtu jāspēj noteikt īpašus pasākumus vai procedūras konkrētiem klientiem vai klientu kategorijām, kas rada augstu NILL/TF risku. Šādai uzraudzībai būtu jāietver regulāras pārbaudes uz vietas, un tās varētu veikt īpašas komandas. Ja konkrēta veida pārbaudei uz vietas, piemēram, attiecībā uz fizisku personu, kuras uzņēmuma telpas ir tās pašas kā personas privātā dzīvesvieta, ir vajadzīga valsts tiesu iestādes atļauja, šāda atļauja būtu jāpieprasa.

(30) Lai nodrošinātu atbilstību piemērojamajām prasībām, Iestādei vajadzētu būt visām uzraudzības pilnvarām attiecībā uz tieši uzraudzītiem subjektiem. Minētās pilnvaras būtu jāpiemēro gadījumos, kad atlasītais atbildīgais subjekts neatbilst attiecīgajām prasībām, gadījumos, kad noteiktas prasības, visticamāk, netiks izpildītas, kā arī gadījumos, kad iekšējās procedūras un kontroles pasākumi nav piemēroti, lai nodrošinātu atlasīta atbildīgā subjekta NILL/TF risku pareizu pārvaldību. Minētās pilnvaras varētu īstenot, pieņemot saistošus lēmumus, kas adresēti atsevišķiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

(31) Papildus uzraudzības pilnvarām piemērot administratīvus pasākumus un lai nodrošinātu atbilstību, Iestādei vajadzētu būt iespējai tieši piemērojamu prasību jebkādu pārkāpumu gadījumā atlasītajiem atbildīgajiem subjektiem piemērot naudas sodus. Iestādei vienmēr būtu jāpiemēro naudas sodi par nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem. Šādiem sodiem vajadzētu būt samērīgiem un atturošiem, tiem vajadzētu būt gan sodošiem, gan preventīviem, un tiem būtu jāatbilst *ne bis in idem* principam. Naudas sodu maksimālajām summām būtu jāatbilst tām, kas noteiktas ar Direktīvu (ES) 2024/1640, un tām vajadzētu būt pieejamām visām uzraudzības iestādēm visā Savienībā. Šo sodu pamatsummas būtu jānosaka atbilstoši NILLN/TFN regulējumā paredzētajiem ierobežojumiem, ņemot vērā pārkāpto prasību raksturu. Lai Iestāde varētu pienācīgi ņemt vērā atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus, vajadzētu būt iespējai attiecīgo pamatsummu koriģēt. Lai laikus izbeigtu kaitējošo uzņēmējdarbības praksi, Iestādes Izpildvaldei vajadzētu būt pilnvarotai piemērot periodiskus soda maksājumus ar mērķi piespiest konkrēto juridisko vai fizisko personu pārtraukt attiecīgo rīcību. Lai paaugstinātu visu atbildīgo subjektu informētību, mudinot tos pieņemt NILLN/TFN regulējumam atbilstošu uzņēmējdarbības praksi, informācija par naudas sodiem un periodiskajiem soda maksājumiem būtu jāpublisko. Informācijas atklāšanas režīms attiecībā uz admini-

stratīvajiem pasākumiem, kā arī Iestādes uzliktajiem un šajā regulā sīki izklāstītajiem naudas sodiem un periodiskajiem soda maksājumiem būtu cieši jāsaskaņo ar režīmu valsts līmenī, kā paredzēts Direktīvā (ES) 2024/1640. Iestādes, Padomes un Komisijas pieņemto lēmumu likumības jautājumu izskatīšanai saskaņā ar LESD 263. pantu, kā arī to ārpuslīgumiskās atbildības noteikšanai vajadzētu būt Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā.

(32) Ir svarīgi, ka iestādes, kas atbild par mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanas pārraudzību valsts līmenī, tiek savlaicīgi informētas par jebkādu šāda pienākuma pārkāpumu, ko izdarījuši atlasītie atbildīgie subjekti. Šajā nolūkā Iestādei vajadzētu būt iespējai dalīties ar šādu informāciju ar attiecīgās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītāju un dot tam norādījumu sniegt šādu informāciju valsts iestādei, kas atbild par minēto sankciju īstenošanas pārraudzību.

(33) Attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem NILLN/TFN uzraudzībai jāpaliek galvenokārt valsts līmenī, valstu kompetentajām iestādēm saglabājot pilnu atbildību un pārskatatbildību par tiešu uzraudzību. Iestādei būtu jāpiešķir atbilstīgas netiešas uzraudzības pilnvaras, lai nodrošinātu, ka uzraudzības darbības valsts līmenī ir konsekventas un kvalitatīvas visā Savienībā. Tādēļ tai būtu jāveic uzraudzības konverģences stāvokļa novērtējumi un jāpublicē ziņojumi ar saviem konstatējumiem. Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt turpmākus pasākumus, proti, izdot pamatnostādnes un ieteikumus, tostarp individuālus ieteikumus, kas pēc novērtējuma adresēti finanšu subjektu uzraudzītājiem, lai nodrošinātu saskaņotu augsta līmeņa uzraudzības praksi visā Savienībā. Individuālos ieteikumos varētu iekļaut ierosinājumus par konkrētiem turpmākiem pasākumiem, un finanšu subjektu uzraudzītājam būtu jādara viss iespējamais šo pasākumu izpildei. Ja finanšu subjektu uzraudzītājs neīsteno turpmākos pasākumus, Iestādei būtu jāveic nepieciešamās darbības saskaņā ar šo regulu.

(34) Iestādei būtu arī jāspēj izšķirt domstarpības starp finanšu subjektu uzraudzītājiem par pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz neatlasītu finanšu sektora atbildīgo subjektu. Lai nodrošinātu konstruktīvu sadarbību, Iestādei domstarpības vispirms būtu jācenšas izšķirt, izmantojot samierināšanas posmu ar noteiktu termiņu. Ja samierināšanas posmā netiek sasniegti vēlamie rezultāti, Iestādei vajadzētu būt iespējai pieņemt saistošu lēmumu, ar kuru minētajiem uzraudzītājiem pieprasa veikt konkrētu darbību vai atturēties no konkrētas darbības nolūkā atrisināt jautājumu un panākt atbilstību Savienības tiesību aktiem.

(35) Lai nodrošinātu NILLN/TFN uzraudzības sistēmas pienācīgu darbību un efektivitāti, Iestādei būtu jāspēj identificēt sistemātiski uzraudzības trūkumi, ko izraisa Savienības tiesību aktu pārkāpumi, kuri rodas, nepiemērojot vai nepareizi piemērojot valsts pasākumus, ar ko transponē Savienības direktīvas, un rīkoties šādos gadījumos. Šajā nolūkā un neskarot Komisijas pilnvaras sākt pārkāpuma procedūru saskaņā ar LESD, Iestādei vajadzētu būt iespējai izmeklēt šādus iespējamus pārkāpumus. Ja Iestāde ir konstatējusi pārkāpumu, pēc tam, kad tā ir informējusi attiecīgo uzraudzītāju un attiecīgā gadījumā devusi citiem finanšu subjektu uzraudzītājiem iespēju sniegt informāciju par šo jautājumu, Iestādei vajadzētu būt iespējai, ja tā to uzskata par lietderīgu, sniegt ieteikumu attiecīgajam uzraudzītājam, izklāstot pasākumus, kas jāveic pārkāpuma novēršanai. Ja konstatētie trūkumi nav novērsti, Komisijai vajadzētu būt arī iespējai sniegt atzinumu, pieprasot uzraudzītājam ievērot Iestādes sniegto ieteikumu.

(36) Dažiem finanšu sektora atbildīgajiem subjektiem, kas neatbilst regulāras atlases prasībām, no NILL/TF viedokļa joprojām varētu būt augsts objektīvā vai atlikušā riska profils, vai arī tie varētu uzsākt, mainīt vai paplašināt darbības, kas saistītas ar augstu risku, kurš netiek mazināts ar samērīga līmeņa iekšējās kontroles pasākumiem, tādējādi radot nopietnus, atkārtotus un sistemātiskus NILLN/TFN prasību pārkāpumus. Ja ir pazīmes par piemērojamo NILLN/TFN prasību iespējamiem nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, tas var liecināt par rupju neuzmanību no atbildīgā subjekta puses. Uzraudzības iestādei vajadzētu spēt pienācīgi reaģēt uz jebkādiem iespējamiem pārkāpumiem un novērst tādu risku materializēšanos, kas var izraisīt rupju neuzmanību, pildot NILLN/TFN prasības. Tomēr dažos gadījumos valsts līmeņa reakcija var nebūt pietiekama vai savlaicīga, jo īpaši, ja ir pazīmes, ka nopietni, atkārtoti vai sistemātiski pārkāpumi subjekta līmenī jau ir notikuši. Šādos gadījumos Iestādei būtu jāpieprasa vietējam uzraudzītājam veikt konkrētus pasākumus, lai situāciju labotu, tostarp arī pieprasīt piemērot naudas sodus vai citas procesuālas sankcijas. Lai neļautu NILL/TF riskiem materializēties, valsts līmenī veicamo pasākumu termiņam vajadzētu būt pietiekami īsam.

(37) Iestāde būtu informē, ja kāda neatlasīta atbildīgā subjekta situācija attiecībā uz tā atbilstību piemērojamajām prasībām un tā pakļautību NILL/TF riskiem strauji un ievērojami pasliktinās, jo īpaši, ja šāda pasliktināšanās varētu būtiski kaitēt vairāku dalībvalstu vai Savienības kopumā reputācijai.

(38) Iestādei vajadzētu būt iespējai pēc savas iniciatīvas pieprasīt uzraudzības uzdevumu un pilnvaru nodošanu saistībā ar konkrētu atbildīgo subjektu, ja noteiktajā termiņā nav veiktas nekādas darbības, nav ievēroti tās norādījumi vai tas nespēj ievērot šos norādījumus. Tā kā Iestādei būtu jāpieņem diskrecionārs lēmums, lai bez īpaša finanšu subjektu uzraudzītāja Iestādei adresēta pieprasījuma tai tiktu nodoti uzdevumi un pilnvaras saistībā ar atbildīgo subjektu, Iestādei šajā nolūkā būtu jāiesniedz īpašs pieprasījums Komisijai. Lai Komisija varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar uzdevumiem, kas Iestādei uzticēti atbilstīgi NILLN/TFN regulējumam, Iestādes pieprasījumā būtu jāiekļauj attiecīgs pamatojums un precīzi jānorāda laika periods, uz kādu Iestādei tiek piešķirti uzdevumi un pilnvaras. Pilnvaru piešķiršanas periodam būtu jāatbilst laikam, kas Iestādei vajadzīgs, lai novērstu riskus subjekta līmenī, un tam nebūtu jāpārsniedz trīs gadi. Iestādei jābūt iespējai pieprasīt pagarināt minēto termiņu, ja konstatētie pārkāpumi nav pilnībā novērsti. Šim pagarinājumam būtu jāattiecas tikai uz to, kas nepieciešams, lai novērstu minētos pārkāpumus, un tam nebūtu jāpārsniedz trīs gadi. Komisijai būtu jāpieņem lēmums par subjekta uzraudzības pilnvaru un uzdevumu nodošanu Iestādei ātri un jebkurā gadījumā bez nepamatotas kavēšanās. Minētais lēmums būtu jāpaziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

(39) Lai uzlabotu uzraudzības praksi nefinanšu sektorā, Iestādei būtu jāveic salīdzinošā izvērtēšana par nefinanšu subjektu uzraudzītājiem, kurā būtu jāiekļauj arī publisko iestāžu, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, salīdzinošā izvērtēšana. Šajā nolūkā Iestādei, lemjot par salīdzinošās izvērtēšanas plānošanu un to saturu, būtu jāizstrādā šādas izvērtēšanas metodiskais satvars, tostarp noteikumi, lai izvairītos no interešu konfliktiem salīdzinošās izvērtēšanas veikšanā un secinājumu sagatavošanā, kā arī attiecībā uz to, ka, pieņemot lēmumus par salīdzinošo izvērtēšanu plānošanu un saturu, jāņem vērā starptautisko organizāciju un starpvaldību struktūru, kas ir kompetentas NILL/TF jomā, veiktie izvērtējumi. Lai veicinātu uzraudzības prakses konverģenci, Iestādei būtu jāpublicē ziņojumi ar šo salīdzinošo izvērtēšanu rezultātiem, tostarp konstatētajiem trūkumiem un labo praksi. Minētos ziņojumus varētu papildināt ar pamatnostādnēm vai ieteikumiem, kas adresēti attiecīgajām publiskajām iestādēm, tostarp publiskajām iestādēm, kas pārrauga pašregulējuma struktūras. Ja pašregulējuma struktūras ir izrādījušas interesi piedalīties salīdzinošajā izvērtēšanā, tām vajadzētu būt šādai iespējai.

(40) Lai paaugstinātu NILLN/TFN pasākumu īstenošanas efektivitāti arī nefinanšu sektorā, Iestādei būtu jāspēj izmeklēt arī iespējamus Savienības tiesību aktu pārkāpumus vai nepareizu to piemērošanu, ko veic šā sektora uzraudzītāji, kā arī publiskās iestādes, kas pārrauga pašregulējuma struktūras. Ja Iestāde konstatē, ka pārkāpums pastāv, tai vajadzētu būt iespējai sniegt ieteikumu attiecīgajam nefinanšu subjektu uzraudzītājam vai uzraudzības iestādei, norādot pasākumus, kas jāveic tā novēršanai. Ja, reaģējot uz minēto ieteikumu, nav veikti atbilstoši pasākumi, Iestādei vajadzētu būt arī iespējai izteikt brīdinājumu uzraudzības iestādes vai nefinanšu subjektu uzraudzītāja attiecīgajiem darījumu partneriem. Iestādes pilnvaras sniegt šādus ieteikumus un brīdinājumus neskar Komisijas pilnvaras sākt pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, ja tā saskaņā ar Līgumos tai piešķirtajām pilnvarām konstatē, ka Savienības tiesību akti netiek īstenoti vai tiek slikti īstenoti.

(41) Iestādei vajadzētu būt iespējai arī izšķirt domstarpības starp nefinanšu subjektu uzraudzītājiem par pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz nefinanšu sektora atbildīgo subjektu. Lai nodrošinātu konstruktīvu sadarbību, Iestādei būtu jāmēģina izšķirt domstarpības, izmantojot samierināšanas posmu ar noteiktu termiņu. Samierināšanas posma beigās Iestādei būtu jāsniedz atzinums par to, kā izšķirt domstarpības.

(42) Ņemot vērā NILL/TF pārrobežu raksturu, ļoti svarīga ir efektīva un lietderīga sadarbība, informācijas apmaiņa un koordinēta rīcība starp *FIU*. Lai uzlabotu šādu koordināciju un sadarbību, Iestādei būtu jāuztic uzdevumi un pilnvaras, kas ļautu Iestādei un *FIU* kopīgi izveidot *FIU* atbalsta un koordinācijas mehānismu. Šim nolūkam Iestādei vajadzētu būt pietiekamiem cilvēkresursiem, finanšu un IT resursiem, kas vajadzības gadījumā būtu organizatoriski jānodala no personāla, kurš veic uzdevumus saistībā ar Iestādes uzraudzības darbībām. *FIU* atbalsta un koordinācijas

mehānisma panākumi ir atkarīgi no tā, vai Iestāde un *FIU* godprātīgi sadarbojas un apmainās ar visu attiecīgo informāciju, kas vajadzīga to konkrēto uzdevumu izpildei. Ja starp *FIU* rodas domstarpības par sadarbību un informācijas apmaiņu, Iestāde būtu attiecīgi jāinformē, un tai vajadzētu būt iespējai darboties kā mediatoram starp attiecīgajām *FIU*.

(43) Lai analizētu aizdomīgas darbības, kas skar vairākas jurisdikcijas, *FIU*, kas saņēmušas saistītus ziņojumus, būtu jāspēj efektīvi veikt kopīgu analīzi par kopējas intereses lietām. Šajā nolūkā Iestādei būtu jāspēj ar visiem atbilstīgajiem līdzekļiem ierosināt, koordinēt un atbalstīt aizdomīgu pārrobežu darījumu vai darbību kopīgu analīzi. Kopīga analīze būtu jāierosina, ja tā ir vajadzīga, ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktu noteikumus, un būtu jārīkojas saskaņā ar Iestādes izstrādātajām metodēm un kritērijiem to lietu atlasei un prioritāšu noteikšanai, kuras ir būtiskas kopīgas analīzes veikšanai. *FIU* būtu jādara viss iespējamais, lai pieņemtu Iestādes uzaicinājumu piedalīties kopīgā analīzē. *FIU*, kas atsakās piedalīties kopīgā analīzē, Iestādei būtu jāpaskaidro atteikuma iemesli. Attiecīgā gadījumā šie iemesli būtu jāpaziņo *FIU*, kas konstatēja nepieciešamību veikt kopīgu analīzi. Ar kopīgajās analīzēs iesaistīto *FIU* nepārprotamu piekrišanu Iestādes darbiniekiem, kas palīdz veikt kopīgas analīzes, būtu jāpiešķir piekļuve visiem vajadzīgajiem datiem un informācijai, tostarp datiem un informācijai, kas attiecas uz lietas priekšmetu.

(44) Iestādei vajadzētu būt iespējai pieprasīt *FIU* uzsākt kopīgu analīzi īpašos apstākļos, tostarp gadījumos, kad informāciju Iestādei ir darījuši zināmu trauksmes cēlēji vai pētnieciskie žurnālisti, vai ja sarežģītu un pārrobežu lietu kopīga analīze dotu pievienoto vērtību. *FIU*, kurām ir lūgts piedalīties kopīgā analīzē, būtu nekavējoties jāatbild Iestādei, norādot, vai tās ir vēlas piedalīties kopīgajā analīzē, un, ja tās nevēlas piedalīties, sniedzot tam pamatojumu.

(45) Lai nodrošinātu, ka tiek atlasīti vissvarīgākie pārrobežu gadījumi, tostarp tie, kuriem nepieciešama plaša operatīvā analīze, ir ļoti svarīgi jau agrīnā posmā identificēt saiknes ar citu Savienības struktūru, biroju un aģentūru un attiecīgo trešo personu rīcībā esošo informāciju. Šajā sakarā un ar visu *FIU* piekrišanu, kuras ir izteikušas vēlmi piedalīties kopīgā analīzē, Iestādes darbiniekiem būtu jāatļauj, rīkojoties saskaņā ar "ir atbilsme/nav atbilsmes" principu, salīdzināt šo *FIU* datus ar citu *FIU* un Savienības struktūru, biroju un aģentūru, tostarp Eiropola, sniegto informāciju. Iestādei būtu jānodrošina, ka informācijas savstarpējai salīdzināšanai, rīkojoties saskaņā ar "ir atbilsme/nav atbilsmes" principu, tiek izmantotas vismodernākās pieejamās tehnoloģijas, tostarp privātumu uzlabojošas tehnoloģijas. *FIU.net* sistēmas "match" funkcija ir piemērs risinājumam, kas ļauj *FIU* reāllaikā noteikt, vai subjekts, kura dati ir pseidonimizēti, jau ir zināms citas valsts *FIU* vai Savienības struktūrai, birojam vai aģentūrai, tādējādi izvairoties no nevajadzīgas personas datu apstrādes. Atbilsmes gadījumā Iestādei būtu jādalās ar informāciju, kas to radījusi, ar kopīgajā analīzē iesaistītajām *FIU*. Šādos apstākļos Iestādei būtu ar Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām jādalās arī ar informāciju, kas atbilsmi radījusi, ja ir saņemta informāciju sniegušās *FIU* iepriekšēja piekrišana.

(46) Lai nodrošinātu, ka kopīgas analīzes izveides process ir ātrs un efektīvs, Iestādei vajadzētu būt atbildīgai par kopīgas analīzes grupas izveidi, sastāvu un tās koordināciju.

(47) Efektīva operatīvā sadarbība pārrobežu lietās starp Iestādi un citām attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām ir ļoti svarīga. Lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā tiek veikti turpmāki pasākumi saistībā ar kopīgas analīzes rezultātiem, Iestādei būtu jāpaziņo kopīgās analīzes rezultāti Eiropas Prokuratūrai (*EPPO*) vai tie jānosūta Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), ja kopīgas analīzes rezultāti liecina, ka varētu būt izdarīts noziedzīgs nodarījums, attiecībā uz kuru *EPPO* vai *OLAF* varētu īstenot savu kompetenci. Turklāt, ja visas *FIU*, kas piedalās kopīgajā analīzē, tam piekrīt, Iestādei vajadzētu būt iespējai arī nosūtīt šīs kopīgās analīzes rezultātus Eiropolam un *Eurojust*, ja šīs kopīgās analīzes rezultāti norāda, ka varētu būt izdarīts noziedzīgs nodarījums, attiecībā uz kuru Eiropols un *Eurojust* varētu īstenot savu kompetenci. Iestādei vajadzētu būt iespējai apmainīties ar stratēģisku informāciju, piemēram, tipoloģiju un riska rādītājiem, ar *EPPO*, *OLAF*, Eiropolu un *Eurojust*.

(48) Saskaņā ar Padomes Regulas (ES) 2017/1939 ([8]) 24. pantu Iestāde bez nepamatotas kavēšanās *EPPO* ziņo par jebkādu noziedzīgu rīcību, kas varētu būt tās kompetencē saskaņā ar minētās regulas 22. pantu un 25. panta 2. un 3. punktu. Ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ([9]) 8. panta 1. punktu, Iestāde nekavējoties nodod *OLAF* visu informāciju, kas attiecas uz iespējamiem krāpšanas, korupcijas vai jebkādas citas nelikumīgas darbības gadījumiem, kuri ietekmē Savienības finanšu intereses. Saskaņā ar to darbību reglamentējošo juridisko instrumentu piemērojamajiem noteikumiem *EPPO* un *OLAF* būtu jāinformē Iestāde par pasākumiem, kas veikti saistībā ar sniegto informāciju, un par visiem attiecīgajiem rezultātiem.

(49) Lai uzlabotu kopīgo analīžu efektivitāti, Iestādei būtu jāspēj izstrādāt metodes un procedūras kopīgo analīžu veikšanai. Pamatojoties uz kopīgajās analīzēs iesaistīto *FIU* sniegtajām atsauksmēm, Iestādei vajadzētu būt iespējai pārskatīt to rīcību, lai apzinātu gūto pieredzi. Šādai pārskatīšanai būtu jādod iespēja Iestādei izdot paveiktā darba pārbaudes ziņojumus un secinājumus, ar kuriem dalīties ar visām *FIU*, neizpaužot konfidenciālu vai ierobežotu informāciju, lai turpinātu pilnveidot un uzlabot kopīgu analīžu veikšanas metodes un procedūras, galu galā uzlabojot un veicinot pašas analīzes.

(50) Lai veicinātu un uzlabotu sadarbību starp *FIU* un Iestādi, tostarp kopīgu analīžu veikšanas nolūkā, *FIU* būtu jādeleģē Iestādei viens vai vairāki darbinieki no katras *FIU* ("valsts *FIU* delegāti"). Valstu *FIU* delegātiem būtu jāpalīdz Iestādes darbiniekiem pildīt visus ar *FIU* saistītos uzdevumus, tostarp veicot kopīgas analīzes un sagatavojot apdraudējumu novērtējumus un NILL/TF apdraudējumu, risku un metožu stratēģiskās analīzes. *FIU* delegātiem, veicot savus uzdevumus un pienākumus saskaņā ar šo regulu, vajadzētu būt funkcionāli neatkarīgiem un autonomiem, arvien paliekot deleģētājas *FIU* pakļautībā. Viņiem nevajadzētu lūgt un pieņemt norādījumus no Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām, valdībām vai citām publiskām vai privātām struktūrām. To uzdevumiem un pienākumiem nebūtu jāskar *FIU* drošības un konfidencialitātes noteikumi.

(51) Papildus kopīgai analīzei Iestādei būtu jāveicina un jāatvieglo dažādi *FIU* savstarpējās palīdzības veidi, tostarp apmācība un personāla apmaiņa, lai uzlabotu spēju veidošanu un nodrošinātu zināšanu un labas prakses apmaiņu starp *FIU*. Iestādes loma *FIU* darbības atbalstīšanā nodrošina tai unikālu iespēju atvieglot *FIU* piekļuvi datubāzēm un rīkiem, kas palīdz uzlabot finanšu ziņu vākšanas kvalitāti. Iestādei būtu jāizmanto sava pozīcija, lai visu *FIU* vārdā risinātu sarunas par līgumiem ar šo rīku un datubāzu nodrošinātājiem, kā arī par attiecīgām apmācībām saviem darbiniekiem un *FIU* darbiniekiem. Iestādei vajadzētu arī veikt mediāciju *FIU* domstarpību gadījumā. Šim nolūkam *FIU* vajadzētu būt iespējai vērsties Iestādē ar sadarbību saistītu domstarpību gadījumā, tostarp par informācijas apmaiņu starp *FIU*, lai tā veiktu mediāciju gadījumā, ja tām neizdodas izšķirt šīs domstarpības tiešā kontaktā un dialogā.

(52) Iestādei būtu jāpārvalda, jāmitina un jāuztur sistēma *FIU.net*. Iestādei šī sistēma būtu pastāvīgi jāatjaunina, ņemot vērā vajadzības, uz ko norādījušas *FIU*. Šajā nolūkā Iestādei būtu jānodrošina, ka *FIU.net* izstrādē vienmēr tiek izmantotas visjaunākās pieejamās tehnoloģijas, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi. Tā kā Iestādei uz trešo personu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpaļaujas tikai nebūtisku uzdevumu veikšanā, tai nevajadzētu izmantot ārpakalpojumus *FIU.net* mitināšanai un pārvaldībai. Iestādei nevajadzētu būt piekļuvei *FIU.net* sistēmā apmainītās informācijas saturam, izņemot gadījumus, kad tā ir paredzētais šādas informācijas saņēmējs. Lai varētu nosūtīt, saņemt un savstarpēji salīdzināt informāciju, Iestāde būtu jānodrošina ar *FIU.net* sistēmas operatīvo mezglu.

(53) Lai ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības un ar *FIU* darbībām saistītu praksi un nodrošinātu Savienības tiesību aktu vispārēju, vienveidīgu un konsekventu piemērošanu, Iestādei vajadzētu būt iespējai izdot

([8]) Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti visiem atbildīgajiem subjektiem vai kādai to kategorijai un visām uzraudzības iestādēm un *FIU* vai kādai to kategorijai. Pamatnostādnes un ieteikumus varētu izdot saskaņā ar īpašu pilnvarojumu piemērojamajos Savienības aktos vai pēc Iestādes iniciatīvas, ja ir nepieciešams stiprināt NILLN/TFN regulējumu Savienības līmenī.

(54) Lai sniegtu optimālu palīdzību *FIU* un tādējādi palielinātu *FIU* atbalsta un koordinācijas mehānisma efektivitāti, Iestādei un *FIU* būtu jāspēj stiprināt *FIU* darbības efektivitāti, apzinot un veicinot paraugpraksi. Salīdzinošā izvērtēšana būtu labākais instruments, kas ļautu objektīvi novērtēt šādas darbības un praksi, un tāpēc Iestādei būtu jāuztic uzdevums organizēt šādu salīdzinošo izvērtēšanu, pamatojoties uz Iestādes centralizēti izstrādātām metodēm un reglamentu šādu izvērtēšanu veikšanai. Lai salīdzinošā izvērtēšana būtu lietderīga, tai vajadzētu būt visaptverošai un attiekties uz visiem attiecīgajiem *FIU* uzdevumu aspektiem, kas izklāstīti Direktīvas (ES) 2024/1640 III nodaļā. Tāpēc tai cita starpā būtu jāietver *FIU* resursu pietiekamība, pasākumi, kas īstenoti nolūkā nodrošināt *FIU* operatīvo neatkarību un autonomiju, ieviestie pasākumi ar mērķi aizsargāt *FIU* apstrādātās informācijas drošību un konfidencialitāti, funkcijas, kas saistītas ar ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem saņemšanu, funkcijas, kas saistītas ar *FIU* operatīvo un stratēģisko analīzi un tās izplatīšanu, kā arī *FIU* iekšējās un pārrobežu sadarbības pasākumi un prakse. Salīdzinošās izvērtēšanas rezultātā Iestāde varētu izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kuru mērķis būtu popularizēt apzināto paraugpraksi un novērst jebkādus trūkumus.

(55) Lai nodrošinātu Iestādei uzticēto uzdevumu faktisku izpildi un efektīvu un objektīvu lēmumu pieņemšanas procesu, ir svarīgi izveidot stabilu Iestādes pārvaldības struktūru. Iestādei uzticēto uzdevumu sarežģītības un daudzveidības dēļ gan uzraudzības, gan *FIU* jomā lēmumus nevar pieņemt viena pārvaldības struktūra, kā tas bieži notiek decentralizēto aģentūru gadījumā. Noteiktu veidu lēmumi, piemēram, lēmumi par kopēju instrumentu pieņemšanu, ir jāpieņem attiecīgo iestāžu vai *FIU* pārstāvjiem, ievērojot LESD paredzētos balsošanas noteikumus, savukārt dažiem citiem lēmumiem, piemēram, lēmumiem attiecībā uz atsevišķiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem vai atsevišķām iestādēm, ir vajadzīga mazāka lēmumu pieņemšanas struktūra, kuras locekļiem būtu jāpiemēro atbilstīga pārskatatbildības kārtība. Tādēļ Iestādei vajadzētu būt Valdei un Izpildvaldei.

(56) Lai nodrošinātu attiecīgo lietpratību, Valdei vajadzētu būt diviem sastāviem. Attiecībā uz visiem lēmumiem par tādu vispārēji piemērojamu aktu pieņemšanu kā regulatīvi un īstenošanas tehnisko standartu projekti, pamatnostādnes, ieteikumi un atzinumi, kas attiecas uz *FIU*, tā būtu jāveido dalībvalstu *FIU* vadītājiem ("Valde *FIU* sastāvā"). Attiecībā uz tāda paša veida aktiem, kas saistīti ar finanšu un nefinanšu sektora atbildīgo subjektu tiešu vai netiešu uzraudzību, Valde būtu jāveido publisko NILLN/TFN uzraudzītāju vadītājiem ("Valde uzraudzības sastāvā"). Visām Valdē pārstāvētajām pusēm būtu jācenšas ierobežot savu pārstāvju mainību, lai nodrošinātu Valdes darba nepārtrauktību. Visām pusēm būtu jātiecas panākt dzimumu līdzsvarotu pārstāvību Valdē.

(57) Lai lēmumu pieņemšanas process noritētu raiti, uzdevumi būtu skaidri jāsadala: Valdei *FIU* sastāvā būtu jālemj par regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektiem, pamatnostādnēm un līdzīgiem pasākumiem attiecībā uz *FIU*, savukārt Valdei uzraudzības sastāvā būtu jālemj par regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektiem, pamatnostādnēm un līdzīgiem pasākumiem attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem. Valdei uzraudzības sastāvā vajadzētu būt arī iespējai saskaņā ar procedūrām, kas jānosaka, vienojoties ar Izpildvaldi, sniegt atzinumu Izpildvaldei par visiem kopējo uzraudzības komandu ierosinātajiem lēmumu projektiem attiecībā uz atsevišķiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem. Ja šāds atzinums nav sniegts, lēmumi būtu jāpieņem Izpildvaldei. Ja Izpildvalde, pieņemot galīgo lēmumu, atkāpjas no atzinuma, ko sniegusi Valde uzraudzības sastāvā, tai būtu rakstveidā jāpaskaidro šādas rīcības iemesli.

(58) Lai balsotu un pieņemtu lēmumus, katrai dalībvalstij vajadzētu būt vienam balsstiesīgam pārstāvim. Tāpēc katras dalībvalsts atbildīgo subjektu uzraudzības iestāžu vadītājiem būtu jāieceļ pastāvīgs pārstāvis kā Valdes uzraudzības sastāva balsstiesīgs loceklis. Alternatīvā veidā atkarībā no attiecīgās Valdes sanāksmes lēmuma vai darba kārtības uzraudzības dalībvalsts iestādēm vajadzētu būt iespējai iecelt *ad hoc* pārstāvi. Praktiskā kārtība saistībā ar Valdes locekļu lēmumu pieņemšanu un balsošanu uzraudzības sastāvā būtu jānosaka Valdes reglamentā, kas jāizstrādā Iestādei.

(59) Lai Valde *FIU* sastāvā saņemtu palīdzību visu attiecīgo lēmumu sagatavošanā saskaņā ar tās pilnvarām, tai būtu jāsaņem atbalsts no pastāvīgās komitejas ar ierobežotāku sastāvu. Pastāvīgajai komitejai būtu jāatbalsta Valdes *FIU* sastāvā darbs un jāpilda savi pienākumi tikai visas Savienības interesēs. Tai būtu jāstrādā ciešā sadarbībā ar *FIU* delegātiem un Iestādes darbiniekiem, kas atbild par uzdevumiem saistībā ar *FIU*, un pilnībā pārredzami attiecībās ar Valdi *FIU* sastāvā.

(60) Valdes sanāksmes būtu jāvada Iestādes priekšsēdētājam, kuram ir balsstiesības, ja lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi. Komisijai vajadzētu būt Valdes loceklim bez balsstiesībām. Lai izveidotu labu sadarbību ar citām attiecīgajām iestādēm, Valdei vajadzētu būt iespējai uzņemt arī citus novērotājus bez balsstiesībām, ja tiek apspriesti vai pieņemti lēmumi par jautājumiem, kas ietilpst to attiecīgajās pilnvarās, jo īpaši pārstāvjus Valdei uzraudzības sastāvā, ko izvirza Eiropas Centrālās bankas (ECB) Uzraudzības valde un katra no trim Eiropas uzraudzības iestādēm, proti, EBI, Eiropas uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde –EAAPI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ([10]), un Eiropas uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde – EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ([11]), (kopā "EUI"), un pārstāvjus Valdei *FIU* sastāvā, ko izvirza *OLAF*, Eiropols, *Eurojust* un *EPPO*. Lai nodrošinātu, ka attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras tiek uzaicinātas uz sanāksmēm, kurās to klātbūtne būtu nepieciešama vai lietderīga, Valdes reglamentā būtu skaidri jānosaka, kādos apstākļos šīs Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, kā arī citi novērotāji var piedalīties sanāksmēs. Izstrādājot attiecīgās reglamenta daļas, Iestādei būtu jāvienojas ar minētajām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām par to dalības noteikumiem. Šāda vienošanās tiek uzskatīta par panāktu, ja dalības noteikumi un nosacījumi jau ir iekļauti divpusējā sadarbības kārtībā vai saprašanās memorandos, kas noteikti ar šo regulu. Lai nodrošinātu raitu lēmumu pieņemšanas procesu, Valdes lēmumi būtu jāpieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, izņemot lēmumus par regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem, kas būtu jāpieņem ar dalībvalstu pārstāvju kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līgumos paredzētajiem balsošanas noteikumiem.

(61) Iestādes pārvaldības struktūrai vajadzētu būt Izpildvaldei, ko veido Iestādes priekšsēdētājs un pieci uz pilnu slodzi strādājoši locekļi, tostarp priekšsēdētāja vietnieks, kurus, pamatojoties uz Komisijas izveidotu kvalificētu kandidātu sarakstu, pēc Valdes priekšlikuma ieceļ Eiropas Parlaments un Padome. Lai nodrošinātu ātru un efektīvu lēmumu pieņemšanas procesu, Izpildvaldei vajadzētu būt atbildīgai par visu Iestādes uzdevumu plānošanu un izpildi, izņemot gadījumus, kad konkrēti lēmumi ir skaidri uzticēti Valdei. Lai nodrošinātu objektivitāti un lēmumu pieņemšanas procesa pienācīgu ātrumu atlasīto atbildīgo subjektu tiešas uzraudzības jomā, Izpildvaldei būtu jāpieņem visi saistošie lēmumi, kas adresēti atlasītiem atbildīgajiem subjektiem. To finanšu subjektu uzraudzītāju pārstāvjiem, kur subjekts ir iedibināts, vajadzētu būt iespējai apmeklēt Izpildvaldes apspriedes. Turklāt Izpildvaldei kopā ar Komisijas pārstāvi vajadzētu būt kolektīvi atbildīgai par Iestādes administratīvajiem un budžeta lēmumiem.

(62) Lai varētu ātri pieņemt lēmumus, visi Izpildvaldes lēmumi, tostarp lēmumi, kuros Komisijai ir balsstiesības, būtu jāpieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, un vienāda balsu sadalījuma gadījumā izšķirošā ir Iestādes priekšsēdētāja balss. Lai nodrošinātu Iestādes pareizu finanšu pārvaldību, attiecībā uz lēmumiem, kuros Komisijai ir balsstiesības un Izpildvalde atkāpjas no Komisijas atzinuma, Izpildvaldei vajadzētu būt spējīgai sniegt visaptverošu pamatojumu šādai atkāpei.

(63) Lai nodrošinātu Iestādes neatkarīgu darbību, visiem pieciem uz pilnu slodzi strādājošiem Izpildvaldes locekļiem un Iestādes priekšsēdētājam būtu jārīkojas neatkarīgi un visas Savienības interesēs. Gan pilnvaru termiņa laikā, gan pēc tā viņiem būtu jāizturas godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu. Lai

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

neradītu iespaidu, ka Iestādes Izpildvaldes locekļi varētu izmantot savu Izpildvaldes locekļa amatu ar nolūku pēc pilnvaru termiņa beigām iegūt augsta līmeņa amatu privātajā sektorā, un lai novērstu jebkādus interešu konfliktus pēc nodarbinātības publiskajā sektorā, būtu jāievieš nogaidīšanas periods attiecībā uz visiem pieciem uz pilnu slodzi strādājošiem Izpildvaldes locekļiem, kā arī Iestādes priekšsēdētāju.

(64) Iestādes priekšsēdētājs būtu jāieceļ Padomei, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma saņemšanas. Gan Eiropas Parlamentam, gan Valdei vajadzētu būt iespējai uzklausīt Iestādes priekšsēdētāja amata kandidātus, kuri ir Komisijas izveidotajā sarakstā. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome izvēlas labāko kandidātu, pamatojoties uz informāciju un augstu pārredzamības līmeni iecelšanas procesā, Valdei vajadzētu būt iespējai sniegt publisku viedokli par uzklausīšanas rezultātiem vai nosūtīt savu atzinumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Priekšsēdētājam būtu jāpārstāv Iestāde ārēji un jāziņo par Iestādes uzdevumu izpildi.

(65) Iestādes izpilddirektors būtu jāieceļ Izpildvaldei, pamatojoties uz Komisijas sagatavotu kandidātu sarakstu. Lai nodrošinātu optimālu izvēli, kandidātu sarakstā būtu jāiekļauj vismaz divi kandidāti, kurus Komisija izraugās, pamatojoties uz nopelniem un dokumentētām augsta līmeņa administratīvām, budžeta un vadības prasmēm, kuras izraudzītajiem kandidātiem jāpierāda atklātā atlases procedūrā. Iestādes izpilddirektoram vajadzētu būt Iestādes augstākajam administratīvajam darbiniekam, kas nodrošina Iestādes ikdienas pārvaldību un atbild par budžeta pārvaldību, iepirkumu, pieņemšanu darbā un personāla komplektēšanu.

(66) Sieviešu un vīriešu līdztiesība un daudzveidība ir Savienības pamatvērtības, ko tā veicina visās savās darbībās. Lai gan laika gaitā šajās jomās ir panākts progress, ir jārīkojas vēl aktīvāk, lai panāktu līdzsvarotu pārstāvību lēmumu pieņemšanā gan Savienības, gan valstu līmenī. Iestādes galvenajai pārvaldes struktūrai – Izpildvaldei – vajadzētu būt koleģiālai, un tās sastāvā vajadzētu būt Iestādes priekšsēdētājam un pieciem citiem neatkarīgiem locekļiem, savukārt ikdienas pārvaldība būtu jāuztic izpilddirektoram. Visas minētās personas būtu jāizraugās, pamatojoties uz atklātu atlases procedūru, kuras pamatā galvenokārt ir individuāli uz nopelniem balstīti kritēriji. Tajā pašā laikā ir paredzēts, ka iecelšanas rezultātā Iestādi koleģiāli vadīs grupa ar pietiekami daudzveidīgu lietpratību un pieredzi un līdzsvarotu dzimumu pārstāvību. Ņemot vērā to, ka Komisijas uzdevums ir sagatavot kandidātu sarakstus Iestādes priekšsēdētāja, Valdes locekļa un izpilddirektora amatiem, Komisijai būtu jāvadās no prasības ņemt vērā kolektīvu iecelšanas rezultātu. Konkrēti, izraudzītajiem kandidātiem būtu jānodrošina iespēja attiecīgajām iecēlējinstitūcijām veikt tādu iecelšanu amatā, kas galu galā nodrošinātu pietiekamu daudzveidību un dzimumu līdzsvaru Iestādes augstākajā vadībā.

(67) Lai efektīvi aizsargātu iesaistīto pušu tiesības procesuālās ekonomijas un Eiropas Savienības Tiesas sloga samazināšanas nolūkā, Iestādei būtu jānodrošina fiziskām un juridiskām personām iespēja pieprasīt pārskatīt lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar tiešās uzraudzības pilnvarām un Iestādei piešķirtas ar šo regulu, un ir adresēti tām, vai kas tās skar tieši un individuāli. Administratīvās pārskatīšanas padomes sniegto atzinumu neatkarība un objektivitāte cita starpā būtu jānodrošina, tās sastāvā iekļaujot piecas neatkarīgas un atbilstoši kvalificētas personas.

(68) Iestāde ir jānodrošina ar vajadzīgajiem cilvēkresursiem un finanšu resursiem, lai tā varētu sasniegt mērķus, izpildīt uzdevumus un pienākumus, kas tai uzticēti saskaņā ar šo regulu. Lai garantētu Iestādes pienācīgu darbību, finansējums atkarībā no uzdevumiem un funkcijām būtu jānodrošina, apvienojot maksas, kas tiek iekasētas no noteiktiem atbildīgajiem subjektiem, un ieguldījumu no Savienības budžeta. Lai nodrošinātu, ka Iestāde var pildīt savus uzdevumus kā tieša vai netieša atbildīgo subjektu uzraudzītāja, būtu jāievieš atbilstošs mehānisms maksu noteikšanai un iekasēšanai. Attiecībā uz maksām, kas tiek iekasētas no atlasītiem atbildīgajiem subjektiem un noteiktiem neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, to aprēķināšanas metodika un maksu iekasēšanas process būtu jāizstrādā ar Komisijas deleģēto aktu. No noteiktiem atbildīgajiem subjektiem iekasētās maksas būtu jāaprēķina saskaņā ar proporcionalitātes principu, un jo īpaši ņemot vērā gan to, vai atbildīgie subjekti kvalificējas tiešai uzraudzībai, gan arī to riska profilu un apgrozījumu. Metodika būtu jākalibrē tā, lai nodrošinātu, ka zemāka riska profila rezultātā maksa ir mazāka attiecībā pret subjekta lielumu. Par ieguldījumu no Savienības budžeta lemj Savienības budžeta lēmējinstitūcija, rīkojoties saskaņā ar budžeta procedūru. Šajā nolūkā Iestādei būtu jāiesniedz Komisijai ieņēmumu un izdevumu tāmes projekts. Tai pēc apspriešanās ar Komisiju būtu jāpieņem arī finanšu noteikumi.

(69) Noteikumiem par Iestādes budžeta izveidi un izpildi, kā arī Iestādes gada pārskatu iesniegšanu būtu jāatbilst Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/715 ([12]) noteikumiem attiecībā uz sadarbību ar *EPPO* un uz *OLAF* veikto izmeklēšanu efektivitāti.

(70) Lai novērstu un efektīvi apkarotu iekšējo krāpšanu, korupciju vai jebkādu citu nelikumīgu darbību Iestādē, tai būtu jāpiemēro Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 attiecībā uz sadarbību ar *EPPO* un uz *OLAF* veikto izmeklēšanu efektivitāti. Iestādei būtu jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas iestāžu nolīgumam (1999. gada 25. maijs) par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ([13]), kam būtu jāspēj veikt vietējas pārbaudes savas kompetences jomā.

(71) Kā norādīts Komisijas 2013. gada 7. februāra paziņojumā "Eiropas Savienības kiberdrošības stratēģija – atvērta, droša un aizsargāta kibertelpa", ir būtiski nodrošināt augstu kiberdrošības līmeni visās Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, ņemot vērā arvien naidīgāku apdraudējumu vidi. Tāpēc izpilddirektoram būtu jānodrošina pienācīga IT riska pārvaldība, stingra iekšējā IT pārvaldība un pietiekams IT drošības finansējums. Parasti vismaz 10 % no Iestādes IT izdevumiem būtu pārredzami jāpiešķir tiešajai IT drošībai. Ieguldījumu Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru kiberdrošības dienestā (*CERT-EU*) varētu iekļaut šajā minimālo izdevumu prasībā. Iestādei būtu cieši jāsadarbojas ar *CERT-EU* un 24 stundu laikā jāziņo par būtiskiem incidentiem *CERT-EU* un Komisijai.

(72) Iestādei vajadzētu būt pārskatatbildīgai gan Eiropas Parlamenta, gan Padomes priekšā par tās uzdevumu izpildi un šīs regulas īstenošanu. Iestādei par to katru gadu būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

(73) Iestādes darbinieku sastāvu vajadzētu veidot pagaidu darbiniekiem, līgumdarbiniekiem un norīkotiem valstu ekspertiem, tostarp valstu delegātiem, kurus *FIU* nodod Iestādes rīcībā, bet kuri paliek viņu deleģētājas *FIU* pakļautībā. Iestādei, vienojoties ar Komisiju, būtu jāpieņem attiecīgie īstenošanas pasākumi saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu, ko nosaka ar Padomes Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ([14]) ("Civildienesta noteikumi"), 110. pantā paredzēto kārtību.

(74) Lai nodrošinātu atbilstošu rīcību ar konfidenciālu informāciju, visiem Iestādes pārvaldības struktūru locekļiem, visiem Iestādes darbiniekiem, tostarp norīkotajam personālam un personālam, kas nodots Iestādes rīcībā, kā arī personām, kas uz līguma pamata veic Iestādes uzdevumus, būtu jāpiemēro dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, kā arī konfidencialitātes ierobežojumi un pienākumi, kas izriet no attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem un ir saistīti ar Iestādes konkrētajiem uzdevumiem. Tomēr konfidencialitātes un dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumam nebūtu jākavē Iestādes sadarbība vai informācijas apmaiņa ar citām attiecīgām Savienības vai valstu iestādēm vai struktūrām vai informācijas izpaušana tām, ja tas ir vajadzīgs attiecīgo uzdevumu izpildei un ja šāda sadarbība un informācijas apmaiņa ir paredzēta Savienības tiesību aktos.

(75) Neskarot konfidencialitātes pienākumus, kas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem attiecas uz Iestādes personālu un pārstāvjiem, Iestādei būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 ([15]). Saskaņā ar konfidencialitātes un dienesta noslēpuma ierobežojumiem, kas saistīti ar Iestādes uzraudzības uzdevumiem un *FIU* atbalsta un koordinācijas uzdevumiem, publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, kas paredzēta minētajā regulā, nebūtu jāattiecina uz konfidenciālu informāciju, ko izmanto Iestādes darbinieki. Jo īpaši par konfidenciāliem būtu jāuzskata visi Iestādes un *FIU* operatīvie dati vai ar šādiem operatīvajiem datiem saistītā informācija, ar ko Iestādes darbinieki rīkojas, veicot uzdevumus un darbības saistībā ar *FIU* atbalstu un koordināciju. Attiecībā uz uzraudzības uzdevumiem arī piekļuve Iestādes, finanšu subjektu uzraudzītāju vai atbildīgo subjektu informācijai vai datiem, kas iegūta, veicot ar tiešo uzraudzību saistītus uzdevumus un darbības, principā būtu jāuzskata par konfidenciālu un neizpaužamu. Tomēr konfidenciālu

([12]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/715 (2018. gada 18. decembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un *Euratom* līgumu un minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 70. pantā (OV L 122, 10.5.2019., 1. lpp.).

([13]) OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

([14]) OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

informāciju, kas attiecas uz kādu uzraudzības procedūru, vajadzētu būt iespējai pilnībā vai daļēji izpaust atbildīgajiem subjektiem, kuri ir šīs uzraudzības procedūras puses, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību.

(76) Neskarot nekādus īpašus valodu lietojuma noteikumus, ko varētu pieņemt NILLN/TFN uzraudzības sistēmā un ar atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, Iestādei būtu jāpiemēro Padomes Regula Nr. 1 ([16]), un Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centram būtu jānodrošina visi tulkošanas pakalpojumi, kas varētu būt nepieciešami Iestādes darbībai, izņemot mutisko tulkošanu.

(77) Neskarot dalībvalstu un to iestāžu pienākumus, personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo regulu, NILL/TF novēršanas nolūkā būtu jāuzskata par nepieciešamu, lai pildītu uzdevumu, ko Iestāde veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālās pilnvaras, kas Iestādei piešķirtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ([17]) 5. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ([18]) 6. pantu. Regulā (ES) 2018/1725 noteikts, ka Komisijai ir jāapspriežas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kad tā sagatavo deleģētos vai īstenošanas aktus, kas ietekmē personu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi. Tas varētu attiekties uz regulatīvajiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, kas jāizstrādā Iestādei. Lai nodrošinātu minēto aktu sagatavošanas un pieņemšanas netraucētu procesu, ja Iestāde uzskata, ka apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju sniedz pievienoto vērtību jau minēto aktu izstrādes posmā, tai par to būtu jāinformē Komisija un jāsaņem tās atļauja turpināt apspriešanos.

(78) Atbildīgo subjektu vai grupu darbinieku ziņošana par pārkāpumiem var sniegt Iestādei kritiski svarīgu informāciju par to, cik lielā mērā kredītiestādes un finanšu iestādes Savienībā atbilst NILLN/TFN prasībām. Līdzīgi arī uzraudzības iestāžu, pašregulējuma struktūru, kas veic uzraudzības funkcijas, un *FIU* darbinieku ziņojumi var palīdzēt Iestādei nodrošināt kvalitatīvu uzraudzību un atbalstīt efektīvu finanšu ziņu vākšanu visā iekšējā tirgū. Tomēr šiem darbiniekiem ir jāsaņem pietiekamas garantijas, ka viņu ziņojumi tiks apstrādāti, ievērojot augstu konfidencialitātes līmeni, un ka viņu personas dati nekādos apstākļos netiks izpausti. Šajā nolūkā Iestādei būtu jāievieš pasākumi, lai saglabātu konfidencialitāti attiecībā uz ziņojumiem par pārkāpumiem. Ieviešot iekšējos noteikumus par to, kā apstrādāt ziņojumus par iespējamiem NILLN/TFN noteikumu pārkāpumiem, Iestādei būtu jānodrošina, ka atlasītu atbildīgo subjektu darbinieku ziņojumi ir prioritāri, un tā var noteikt procedūras, kā rīkoties saistībā ar atkārtotiem ziņojumiem, lielu ziņojumu pieplūdumu un situācijām, kad tiek iesniegti ziņojumi par pārkāpumiem, kuri neietilpst Iestādes pilnvaru jomā. Turklāt personām, kas Iestādei ziņo par pārkāpumiem saistībā ar NILLN/TFN, vajadzētu būt tiesīgām saņemt aizsardzību, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/1937 ([19]), ar noteikumu, ka ir izpildīti tajā paredzētie nosacījumi.

(79) Iestādei būtu jāizveido sadarbības attiecības ar attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, tostarp Eiropolu, *Eurojust*, *EPPO* un EUI. Lai uzlabotu starpnozaru uzraudzību un veicinātu labāku sadarbību starp prudenciālās uzraudzības un NILLN/TFN uzraudzītājiem, Iestādei būtu arī jāizveido sadarbības attiecības ar iestādēm, kuru kompetencē ir finanšu sektora atbildīgo subjektu prudenciālā uzraudzība, to vidū ar ECB attiecībā uz

([16]) Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

jautājumiem, kas saistīti ar Padomes Regulā (ES) Nr. 1024/2013 ([20]) tai uzticētajiem uzdevumiem, kā arī ar noregulējuma iestādēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (2014/59/ES ([21]) 3. pantā, norīkotajām iestādēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES ([22]) 2. panta 1. punkta 18) apakšpunktā, un kompetentajām iestādēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1114 ([23]) 3. panta 1. punkta 35) apakšpunktā. Šajā nolūkā Iestādei būtu jāspēj noslēgt nolīgumus vai saprašanās memorandus ar šādām struktūrām, arī attiecībā uz jebkādu informācijas apmaiņu, kas nepieciešama Iestādes un šo struktūru attiecīgo uzdevumu izpildei. Iestādei būtu jādara viss iespējamais, lai pēc šādu struktūru pieprasījuma ar tām dalītos informācijā, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti juridiskos dokumentos, arī datu aizsardzības tiesību aktos. Turklāt Iestādei būtu jānodrošina efektīva informācijas apmaiņa starp visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem NILLN/TFN uzraudzības sistēmā un iepriekš minētajām iestādēm, un šādai sadarbībai un informācijas apmaiņai būtu jānotiek strukturētā un efektīvā veidā.

(80) Partnerības informācijas apmaiņai dažās dalībvalstīs ir kļuvušas par arvien nozīmīgākiem sadarbības un informācijas apmaiņas forumiem starp kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem. Ņemot vērā Iestādes pilnvaras novērst un atklāt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos noziedzīgos nodarījumus un terorisma finansēšanu, Iestādei vajadzētu būt iespējai izveidot partnerību informācijas apmaiņai ar nolūku sasniegt minēto mērķi. Informācijai, ar kuru apmainās partnerības informācijas apmaiņai ietvaros, būtu jāatbilst Iestādes pilnvaru jomai. Ja Iestāde tieši uzrauga atlasītus atbildīgos subjektus vai atbalsta *FIU*, kas ir iesaistīti partnerībā informācijas apmaiņai jebkurā dalībvalstī, būtu lietderīgi, ja šajā partnerībā piedalītos arī Iestāde saskaņā ar nosacījumiem, ko noteikusi attiecīgā valsts iestāde vai iestādes, kuras izveidojušas šādu partnerību informācijas apmaiņai, un ar to skaidru piekrišanu.

(81) Ņemot vērā, ka sadarbībai starp uzraudzības, administratīvajām un tiesībaizsardzības iestādēm ir izšķiroša nozīme, lai sekmīgi apkarotu NILL/TF, un dažām Savienības iestādēm un struktūrām šajā jomā ir konkrēti uzdevumi vai pilnvaras, Iestādei būtu jānodrošina, ka tā spēj sadarboties ar šādām iestādēm un struktūrām, jo īpaši ar *OLAF*, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO*. Ja ir nepieciešams izveidot īpašas sadarbības vienošanās vai noslēgt saprašanās memorandus starp Iestādi un šīm struktūrām un iestādēm, Iestādei vajadzētu būt iespējai to darīt. Šiem pasākumiem vajadzētu būt stratēģiskiem un tehniskiem, tiem nevajadzētu ietvert nekādas Iestādes rīcībā esošas konfidenciālas vai operatīvās informācijas apmaiņu, un tajos būtu jāņem vērā uzdevumi, ko attiecībā uz NILL/TF novēršanu un apkarošanu jau veikušas citas Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras.

(82) Tā kā gan predikatīviem nodarījumiem, gan noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas noziegumiem bieži vien ir globāls raksturs un ņemot vērā, ka Savienības atbildīgie subjekti darbojas arī ar trešām valstīm un tajās, efektīva sadarbība ar visām attiecīgajām trešo valstu iestādēm uzraudzības un *FIU* darbības jomā ir būtisks priekšnoteikums, lai stiprinātu Savienības NILLN/TFN regulējumu. Ņemot vērā Iestādes unikālo tiešas un netiešas uzraudzības un ar *FIU* sadarbību saistīto uzdevumu un pilnvaru kombināciju, tai būtu jāspēj aktīvi piedalīties šādos ārējās sadarbības pasākumos. Proti, Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai veidot kontaktus un slēgt administratīvas vienošanās ar trešo valstu iestādēm, kurām ir regulatīva, uzraudzības un ar *FIU* saistīta kompetence. Iestādes loma varētu būt īpaši noderīga gadījumos, kad vairāku Savienības publisko iestāžu un *FIU* mijiedarbība ar trešo valstu iestādēm attiecas uz jautājumiem, kas ir Iestādes uzdevumu jomā. Šādos gadījumos Iestādei būtu jāuzņemas vadošā loma šīs mijiedarbības veicināšanā.

([20]) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1114 (2023. gada 31. maijs) par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un Direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (OV L 150, 9.6.2023., 40. lpp.).

(83) Ņemot vērā Iestādes uzdevumus un pilnvaras NILLN/TFN jomā, tai ir labas iespējas atbalstīt Komisijas darbību starptautiskos forumos, tostarp *FATF*, lai veicinātu vienotu, kopīgu, konsekventu un efektīvu Savienības interešu pārstāvību šādos forumos. Tāpēc Iestādei būtu jāpalīdz Komisijai tās kā *FATF* locekles darbībā un jāveicina Savienības pārstāvība un tās interešu aizsardzība starptautiskos forumos. Ņemot vērā to, cik svarīgi ir savstarpējie izvērtējumi, ko veikuši *FATF* un Eiropas Padomes Īpašā ekspertu komiteja pasākumu novērtēšanai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošanai – *MONEYVAL*, un ja šie izvērtējumi attiecas uz dalībvalstīm, Iestādes darbiniekiem vajadzības gadījumā būtu jāiesaistās un jāsadarbojas ar novērtēšanas grupām, kas ir atbildīgas par izvērtējumu veikšanu.

(84) Tā kā ir paredzēts, ka Iestādei ir visas pilnvaras un uzdevumi attiecībā uz visu atbildīgo subjektu tiešu un netiešu uzraudzību un pārraudzību, ir svarīgi, lai šīs pilnvaras paliktu konsolidētas vienā Savienības struktūrā un neradītu konfliktu ar citu Savienības struktūru kompetencēm. Tāpēc EBI uzdevumi un pilnvaras saistībā ar NILLN/TFN nebūtu jāsaglabā un attiecīgie Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 panti būtu jāsvītro, līdzko kļūs pilnībā piemērojama šī regula. Resursi, kas EBI piešķirti minēto uzdevumu izpildei, būtu jānodod Iestādei. Ņemot vērā, ka visām trijām EUI būtu jāsadarbojas ar Iestādi un tām vajadzētu būt iespējai piedalīties Valdes uzraudzības sastāva sanāksmēs kā novērotājiem, tāda pati iespēja būtu jādod arī Iestādei attiecībā uz EUI uzraudzības padomju sanāksmēm. Gadījumos, kad attiecīgās uzraudzības padomes apspriež jautājumus, kas attiecas uz Iestādes uzdevumu izpildi un pilnvarām, vai lemj par tiem, Iestādei vajadzētu būt iespējai piedalīties to sanāksmēs kā novērotājai. Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 panti par uzraudzības padomes sastāvu.

(85) Lai nodrošinātu šīs regulas efektivitāti, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz procedūras noteikumiem par to, kā īstenojamas pilnvaras piemērot naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par sodu piemērošanas un izpildes panākšanas noilguma termiņiem, kā arī attiecībā uz metodikas izveidi tās maksas apmēra aprēķināšanai, ko iekasē no katra atlasīta un neatlasīta atbildīgā subjekta, kuram piemēro maksas un šo maksu iekasēšanas procedūru. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([24]). Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(86) Iestādei lielākā daļa savu uzdevumu un pilnvaru saskaņā ar šo regulu būtu jāuzņemas līdz 2025. gada 1. jūlijam. Atlasīto atbildīgo subjektu tieša uzraudzība būtu jāuzsāk no 2028. gada. Tādējādi Iestādei tiktu dots pietiekams laiks, lai izveidotu galveno mītni šajā regulā noteiktajā dalībvalstī.

(87) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(88) ECB sniedza atzinumu 2022. gada 16. februārī ([25]).

(89) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas atzinumu ir sniedzis 2021. gada 22. septembrī ([26]),

([24]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.
([25]) OV C 210, 25.5.2022., 5. lpp.
([26]) OV C 524, 29.12.2021., 10. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE, JURIDISKAIS STATUSS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo tiek izveidota Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai ("Iestāde").

2. Iestāde rīkojas saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, jo īpaši 6. pantā noteiktajām pilnvarām, un atbilstīgi Regulas (ES) 2023/1113, Direktīvas (ES) 2024/1640 un Regulas (ES) 2024/1624 darbības jomai, kā arī atbilstīgi visu direktīvu, regulu un lēmumu, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, jebkādu turpmāku juridiski saistošu Savienības aktu, ar kuriem nosaka Iestādes uzdevumus, un valstu tiesību aktu, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2024/1640, un citu direktīvu, ar kurām nosaka uzraudzības iestāžu uzdevumus, darbības jomai.

3. Iestādes mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses, Savienības finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti un pienācīgu iekšējā tirgus darbību:

a) nepieļaujot Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai terorisma finansēšanai ("NILL/TF");

b) palīdzot apzināt un novērtēt NILL/TF riskus un apdraudējumus visā iekšējā tirgū, kā arī riskus un apdraudējumus, kuru izcelsme ir ārpus Savienības un kuri ietekmē vai var ietekmēt iekšējo tirgu;

c) nodrošinot kvalitatīvu uzraudzību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas (NILLN/TFN) jomā visā iekšējā tirgū;

d) veicinot uzraudzības konverģenci NILLN/TFN jomā visā iekšējā tirgū;

e) veicinot finanšu ziņu vākšanas vienību ("*FIU*") prakses saskaņošanu aizdomīgu darījumu vai darbību atklāšanā;

f) atbalstot un koordinējot informācijas apmaiņu starp *FIU* un starp *FIU* un citām kompetentām iestādēm.

Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši LESD 258. pantā noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā papildus definīcijām, kas noteiktas Regulas (ES) 2024/1624 2. pantā un Direktīvas (ES) 2024/1640 2. pantā, piemēro šādas definīcijas:

1) "atlasīts atbildīgais subjekts" ir kredītiestāde, finanšu iestāde vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupa, kas saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības standartiem darbojas augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā un ko saskaņā ar 13. pantu tieši uzrauga Iestāde;

2) "neatlasīts atbildīgais subjekts" ir kredītiestāde, finanšu iestāde vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupa, kas saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības standartiem darbojas augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā, bet kas nav atlasīts atbildīgais subjekts;

3) "NILLN/TFN uzraudzības sistēma" ir Iestāde un uzraudzības iestādes dalībvalstīs;

4) "iestāde, kas nav NILLN/TFN iestāde" ir:

a) kompetentā iestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ([27]) 4. panta 1. punkta 40) apakšpunktā;

b) Eiropas Centrālā banka (ECB), kad tā veic uzdevumus, kas tai uzticēti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013;

c) noregulējuma iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu;

d) norīkotā iestāde, kā definēts Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 18) apakšpunktā;

e) kompetentā iestāde, kā definēts Regulas (ES) 2023/1114 3. panta 1. punkta 35) apakšpunktā.

3. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir Savienības iestāde ar juridiskas personas statusu.

2. Visās dalībvalstīs Iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Jo īpaši tā var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.

3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

4. pants

Atrašanās vieta

Iestādes atrašanās vieta ir Frankfurtē pie Mainas, Vācijā.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

1. IEDAĻA

Uzdevumi un pilnvaras

5. pants

Uzdevumi

1. Iestādei ir šādi uzdevumi attiecībā uz NILL/TF riskiem, ar kuriem saskaras iekšējais tirgus:

a) pārraudzīt norises iekšējā tirgū un novērtēt apdraudējumus, vājās vietas un riskus saistībā ar NILL/TF;

b) pārraudzīt norises trešās valstīs un novērtēt apdraudējumus, vājās vietas un riskus saistībā ar to NILLN/TFN sistēmām, kas ietekmē vai var ietekmēt iekšējo tirgu;

c) apkopot un analizēt informāciju no savām, uzraudzītāju un uzraudzības iestāžu uzraudzības darbībām par trūkumiem, kas konstatēti, atbildīgajiem subjektiem piemērojot NILLN/TFN noteikumus, par atbildīgo subjektu pakļautību riskam, piemērotajām sankcijām un veiktajām korektīvajām darbībām;

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

d) izveidot centrālu NILLN/TFN datubāzi ar informāciju, kas savākta no uzraudzības iestādēm vai izriet no Iestādes darbībām, un to regulāri atjaunināt;

e) analizēt centrālajā datubāzē apkopoto informāciju un apmainīties ar minēto analīžu rezultātiem ar uzraudzītājiem, uzraudzības iestādēm un iestādēm, kas nav NILLN/TFN iestādes, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un ievērojot konfidencialitāti;

f) atbalstīt to iekšējo tirgu ietekmējošu risku analīzi, kas saistīti ar NILL/TF un mērķtiecīgu finanšu sankciju neizpildi un apiešanu, un kas minēti Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantā;

g) atbalstīt, veicināt un stiprināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp atbildīgajiem subjektiem un uzraudzītājiem, uzraudzības iestādēm un iestādēm, kas nav NILLN/TFN iestādes, lai veidotu vienotu izpratni par NILL/TF riskiem un apdraudējumiem, ar ko saskaras iekšējais tirgus, tostarp piedaloties partnerībās informācijas apmaiņai AML/CFT jomā;

h) izdot publikācijas un nodrošināt apmācības, kā arī citus pakalpojumus pēc pieprasījuma, lai palielinātu informētību par NILL/TF riskiem un risinātu to novēršanas jautājumus;

i) ziņot Komisijai par visiem gadījumiem, kad Iestāde, pildot savus uzdevumus, atklāj, ka dalībvalsts ir nepareizi vai nepilnīgi transponējusi Direktīvu (ES) 2024/1640;

j) veikt jebkuru citu īpašu uzdevumu, kas noteikts šajā regulā vai citos 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos.

2. Attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem Iestādei ir šādi uzdevumi:

a) nodrošināt atlasīto atbildīgo subjektu atbilstību prasībām, kas piemērojamas, ievērojot Regulu (ES) 2024/1624 un Regulu (ES) 2023/1113, tostarp pienākumiem, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanu;

b) veikt uzraudzības pārbaudes un novērtējumus atsevišķu subjektu un grupas līmenī, lai noteiktu, vai atlasīto atbildīgo subjektu ieviestā iekšējā politika, procedūras un kontroles pasākumi ir piemēroti, lai izpildītu tām piemērojamās prasības, un, pamatojoties uz minētajām uzraudzības pārbaudēm un novērtējumiem, piemērot īpašas prasības, administratīvus pasākumus, naudas sodus un periodiskus soda maksājumus, ievērojot 21., 22. un 23. pantu;

c) piedalīties grupas mēroga uzraudzībā, jo īpaši NILLN/TFN uzraudzības kolēģijās, tostarp gadījumos, kad atlasīts atbildīgais subjekts ir daļa no grupas, kuras galvenā mītne, meitasuzņēmumi vai filiāles atrodas ārpus Savienības;

d) izstrādāt un atjaunināt sistēmu atlasīto atbildīgo subjektu risku un vājo vietu novērtēšanai, lai informētu par Iestādes un uzraudzības iestāžu uzraudzības darbībām, tostarp vācot datus no minētajiem subjektiem ar strukturētām anketām un citiem tiešsaistes vai bezsaistes rīkiem.

3. Attiecībā uz finanšu subjektu uzraudzītājiem Iestādei ir šādi uzdevumi:

a) uzturēt atjauninātu sarakstu ar finanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā;

b) veikt periodisku novērtēšanu, lai nodrošinātu, ka visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem ir pietiekami resursi, pilnvaras un stratēģijas, kas vajadzīgas tiem noteikto uzdevumu izpildei NILLN/TFN jomā, un darīt pieejamus šādu novērtēšanu rezultātus;

c) pēc finanšu subjektu uzraudzītāju pieprasījuma Iestādei uzņemties tiešu uzraudzību vai pēc pašas Iestādes iniciatīvas veikt atbilstīgus pasākumus ārkārtas apstākļos, kuros nepieciešama Iestādes iejaukšanās un kuri saistīti ar neatlasītu atbildīgo subjektu atbilstību vai pakļautību riskam;

d) sekmēt NILLN/TFN uzraudzības kolēģiju darbību finanšu sektorā;

e) sadarbībā ar finanšu subjektu uzraudzītājiem veicināt uzraudzības prakses konverģenci un augstus uzraudzības standartus NILLN/TFN jomā, tostarp attiecībā uz pārbaudi par atbilstību NILLN/TFN prasībām saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām;

f) koordinēt personāla un informācijas apmaiņu starp finanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā NILLN/TFN jomā;

g) sniegt palīdzību NILLN/TFN jomā finanšu subjektu uzraudzītājiem pēc to īpaša pieprasījuma, tostarp pēc pieprasījuma veikt mediāciju finanšu subjektu uzraudzītāju domstarpību gadījumā;

h) pēc g) apakšpunktā minētā īpašā pieprasījuma ar saistošu spēku izšķirt finanšu subjektu uzraudzītāju domstarpības par pasākumiem, kas tiem jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu, tostarp saistībā ar NILLN/TFN uzraudzītāju kolēģijām.

4. Attiecībā uz nefinanšu subjektu uzraudzītājiem Iestādei ir šādi uzdevumi:

a) uzturēt atjauninātu sarakstu ar nefinanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā;

b) koordinēt uzraudzības standartu un prakses salīdzinošo izvērtēšanu NILLN/TFN jomā;

c) izmeklēt iespējamos Savienības tiesību aktu pārkāpumus vai nepiemērošanas gadījumus NILLN/TFN jomā, ko pieļāvuši nefinanšu subjektu uzraudzītāji un publiskās iestādes, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, sniegt ieteikumus par to, kā novērst konstatētos pārkāpumus, un, ja uzraudzītāji vai publiskās iestādes neievēro ieteikumus, izdot brīdinājumus, kuros norādīti īstenojamie pasākumi pārkāpuma seku mazināšanai;

d) veikt periodiskas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka visiem nefinanšu subjektu uzraudzītājiem ir pietiekami resursi un pilnvaras, kas vajadzīgas tiem noteikto uzdevumu izpildei NILLN/TFN jomā;

e) veicināt uzraudzības prakses konverģenci un augstus uzraudzības standartus NILLN/TFN jomā;

f) sekmēt NILLN/TFN uzraudzības kolēģiju darbību nefinanšu sektorā;

g) sniegt palīdzību nefinanšu subjektu uzraudzītājiem pēc to īpaša pieprasījuma, piemēram, pieprasījuma veikt mediāciju gadījumā, ja ir nefinanšu subjektu uzraudzītāju domstarpības par pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu, tostarp saistībā ar NILLN/TFN uzraudzītāju kolēģijām.

Ja konkrētu nozaru uzraudzība valsts līmenī ir deleģēta pašregulējuma struktūrām, Iestāde veic pirmajā daļā izklāstītos uzdevumus attiecībā uz uzraudzības iestādēm, kas pārrauga šo struktūru darbību.

5. Attiecībā uz *FIU* un to darbību dalībvalstīs Iestādei ir šādi uzdevumi:

a) uzturēt atjauninātu Savienības *FIU* sarakstu;

b) uzraudzīt izmaiņas *FIU* tiesiskajā regulējumā, kā arī to organizācijā, pievēršot galveno uzmanību to uzdevumu veikšanai vajadzīgajiem resursiem;

c) atbalstīt *FIU* darbu un veicināt uzlabotu sadarbību un koordināciju starp *FIU*;

d) palīdzēt noteikt un atlasīt attiecīgos gadījumus, par kuriem *FIU* veiks kopīgas analīzes;

e) izstrādāt piemērotas metodes un procedūras, lai *FIU* varētu veikt pārrobežu lietu kopīgu analīzi;

f) izveidot, koordinēt, organizēt un veicināt *FIU* veikto kopīgo analīžu procesu;

g) sniegt palīdzību *FIU* pēc to īpaša pieprasījuma, piemēram, pieprasījuma veikt mediāciju *FIU* domstarpību gadījumā;

h) veikt *FIU* darbību salīdzinošo izvērtēšanu, kuras mērķis ir stiprināt to konsekvenci un efektivitāti un apzināt paraugpraksi;

i) izstrādāt un darīt *FIU* pieejamus rīkus un pakalpojumus to analīzes spēju uzlabošanai, kā arī IT un mākslīgā intelekta pakalpojumus un rīkus drošai informācijas apmaiņai, tostarp mitinot platformu *FIU.net*;

j) paplašināt, izplatīt un veicināt eksperta līmeņa zināšanas par aizdomīgu darījumu atklāšanas, analīzes un izplatīšanas metodēm;

k) atbilstoši Iestādes mērķiem un saskaņā ar tās rīcībā esošajiem personāla un budžeta resursiem pēc *FIU* pieprasījuma nodrošināt tām specializētu apmācību un palīdzību, tostarp sniedzot finansiālu atbalstu;

l) pēc *FIU* pieprasījuma atbalstīt to mijiedarbību ar atbildīgajiem subjektiem, nodrošinot eksperta līmeņa zināšanas atbildīgajiem subjektiem, tostarp uzlabojot to informētību un procedūras, lai atklātu aizdomīgas darbības un darījumus, un ziņošanu par tiem *FIU*;

m) sagatavot un koordinēt novērtējumus un stratēģiskas analīzes par NILL/TF apdraudējumiem, riskiem un metodēm, ko noteikušas *FIU*.

6. Lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, Iestāde īsteno visus attiecīgos Savienības tiesību aktus, bet gadījumos, kad minētie Savienības tiesību akti ir direktīvas, – valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē minētās direktīvas. Ja piemērojamie tiesību akti ir regulas un ja pašlaik šīs regulas skaidri paredz dalībvalstīm izvēles iespējas, Iestāde piemēro arī valsts tiesību aktus, ar kuriem minētās iespējas īsteno.

6. pants

Iestādes pilnvaras

1. Attiecībā uz atlasītajiem atbildīgajiem subjektiem Iestādei ir uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kā noteikts 17. līdz 21. pantā, un pilnvaras piemērot naudas sodus un periodiskus soda maksājumus, kā noteikts 22. un 23. pantā.

Iestādei ir arī pilnvaras un pienākumi, kas finanšu subjektu uzraudzītājiem ir NILLN/TFN jomā saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

Ciktāl tas nepieciešams ar šo regulu uzticēto uzdevumu veikšanai, Iestāde var ar norādījumiem pieprasīt, lai finanšu subjektu uzraudzītāji izmanto savas pilnvaras NILLN/TFN jomā saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem un atbilstīgi tiem, ja ar šo regulu Iestādei šādas pilnvaras nav piešķirtas.

Lai īstenotu pirmajā un otrajā daļā minētās pilnvaras, Iestāde var izdot saistošus lēmumus, kas adresēti atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem. Iestādei ir pilnvaras piemērot administratīvus pasākumus un naudas sodus par tādu lēmumu neievērošanu, kas pieņemti, īstenojot 21. pantā noteiktās pilnvaras saskaņā ar 22. pantu.

2. Attiecībā uz uzraudzītājiem un uzraudzības iestādēm Iestādei ir šādas pilnvaras:

a) pieprasīt iesniegt informāciju vai dokumentus, tostarp rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus, kas vajadzīgi tās funkciju izpildei, tostarp statistikas informāciju un informāciju par valstu uzraudzītāju un uzraudzības iestāžu iekšējiem procesiem vai kārtību, un piekļūt minētajai informācijai un to izgūt no kopīgām strukturētām anketām un citiem tiešsaistes un bezsaistes rīkiem, ko izstrādājusi Iestāde;

b) izdot pamatnostādnes un ieteikumus;

c) izdot pieprasījumus rīkoties un norādījumus par veicamajiem pasākumiem attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar II nodaļas 4. iedaļu;

d) veikt mediāciju pēc finanšu subjektu uzraudzītāja vai pēc nefinanšu subjektu uzraudzītāja pieprasījuma;

e) pēc finanšu subjektu uzraudzītāju pieprasījuma ar saistošu spēku izšķirt domstarpības starp finanšu subjektu uzraudzītājiem, tostarp saistībā ar NILLN/TFN uzraudzītāju kolēģijām.

3. Attiecībā uz *FIU* dalībvalstīs Iestādei ir šādas pilnvaras:

a) pieprasīt no *FIU* neoperatīvus datus un analīzes, ja tie ir nepieciešami apdraudējumu, vājo vietu un risku novērtēšanai iekšējā tirgū saistībā ar NILL/TF;

b) vākt informāciju un statistikas datus par *FIU* uzdevumiem un darbībām;

c) iegūt un apstrādāt informāciju un datus, kas vajadzīgi kopīgu analīžu uzsākšanai, veikšanai un koordinēšanai, kā noteikts 40. pantā;

d) izdot pamatnostādnes un ieteikumus.

4. Lai veiktu 5. panta 1. punktā noteiktos uzdevumus, Iestādei ir šādas pilnvaras:

a) izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu saskaņā ar 49. pantu;

b) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu saskaņā ar 53. pantu;

c) izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 54. pantā;

d) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā noteikts 55. pantā.

2. IEDAĻA

NILLN/TFN uzraudzības sistēma

7. pants

Sadarbība NILLN/TFN uzraudzības sistēmā

1. Iestāde atbild par NILLN/TFN uzraudzības sistēmas efektīvu un saskaņotu darbību.

2. Iestāde un uzraudzības iestādes ievēro godprātīgas sadarbības un informācijas apmaiņas pienākumu NILLN/TFN nolūkos saskaņā ar šo regulu, Regulu (ES) 2023/1113, Regulu (ES) 2024/1624 un Direktīvu (ES) 2024/1640.

3. Pēc Iestādes pieprasījuma uzraudzības iestādes sniedz Iestādei visu informāciju par valsts līmenī joprojām tieši uzraudzītiem atbildīgajiem subjektiem, kura ir nepieciešama Iestādes uzdevumu izpildei, ievērojot 5. panta 1., 3. un 4. punktu, ja uzraudzības iestādēm ir likumīga piekļuve šādai informācijai.

4. Uzraudzības iestādes palīdz Iestādei apzināt un ņemt vērā to attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma īpatnības, jo īpaši, ja Iestāde piemēro valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē Savienības tiesību aktus, kā minēts 1. panta 2. punktā.

8. pants

NILLN/TFN uzraudzības metodika

1. Iestāde sadarbībā ar uzraudzības iestādēm izstrādā un uztur atjauninātu un saskaņotu NILLN/TFN uzraudzības metodiku, kurā sīki izklāstīta risku izvērtēšanā balstītā pieeja atbildīgo subjektu uzraudzībai Savienībā. Šī metodika ietver pamatnostādnes, ieteikumus, atzinumus un citus attiecīgus pasākumus un instrumentus, tostarp jo īpaši regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajos aktos noteiktajām pilnvarām.

2. Izstrādājot uzraudzības metodiku, Iestāde nošķir atbildīgos subjektus, tostarp pamatojoties uz to darbību un to, kāda veida un kādas dabas NILL/TF riskam tie ir pakļauti. Uzraudzības metodika balstās risku izvērtēšanā un tajā iekļauj vismaz šādus elementus:

a) kritērijus un metodiku atbildīgo subjektu klasificēšanai riska kategorijās, pamatojoties uz to atlikušā riska profilu, atsevišķi katrai atbildīgo subjektu kategorijai;

b) pieejas atbildīgo subjektu NILL/TF riska pašnovērtējumu uzraudzības pārbaudei;

c) pieejas atbildīgo subjektu iekšējās politikas un procedūru, tostarp to klientu uzticamības pārbaudes politikas un procedūru, uzraudzības pārbaudei, rīkojoties atbilstīgi risku izvērtēšanā balstītai pieejai NILL/TF novēršanai;

d) pieejas tādu riska faktoru uzraudzības izvērtēšanai, kas ir objektīvi vai saistīti ar atbildīgo subjektu klientiem, darījuma attiecībām, darījumiem un piegādes kanāliem, kā arī pieejas ģeogrāfisko riska faktoru uzraudzības izvērtēšanai.

3. Iestāde izstrādā strukturētas anketas un citus tiešsaistes vai bezsaistes rīkus, ko Iestāde un uzraudzītāji izmanto, lai pieprasītu, vāktu, apkopotu un analizētu datus un informāciju no atbildīgajiem subjektiem, tostarp datus, kas jāizmanto, piemērojot 2. punktā uzskaitītos uzraudzības metodikas elementus.

Iestādes izstrādātie rīki nodrošina objektīvu un salīdzināmu ar NILLN/TFN saistītu datu un informācijas vākšanu no atbildīgajiem subjektiem un nodrošina efektīvu un ātru informācijas apmaiņu starp uzraudzītājiem un Iestādi.

Iestāde cenšas izstrādāt minētos instrumentus, tiklīdz uzraudzības metodika ir piemērojama visā NILLN/TFN uzraudzības sistēmā.

4. Uzraudzības metodika atspoguļo augstus uzraudzības standartus Savienības līmenī, un tās pamatā ir attiecīgie starptautiskie standarti un norādījumi. Iestāde periodiski pārskata un atjaunina uzraudzības metodiku, ņemot vērā to risku attīstību, kas ietekmē iekšējo tirgu, tostarp valstu tiesībaizsardzības iestāžu un *FIU* konstatētos riskus un apdraudējumus. Uzraudzības metodikā, ciktāl iespējams, ņem vērā starptautisko standartu noteicēju izstrādāto paraugpraksi un norādījumus.

9. pants

Tematiskie pārskati

1. Uzraudzības iestādes ne vēlāk kā katra gada 1. decembrī iesniedz Iestādei informāciju par uzraudzības pārbaudēm, ko tās tematiskā veidā plāno veikt nākamajā gadā vai uzraudzības periodā un kuru mērķis ir novērtēt NILL/TF riskus vai kādu konkrētu šādu risku aspektu, kam vienlaikus ir pakļauti vairāki atbildīgie subjekti. Tiek sniegta šāda informācija:

a) katra plānotā tematiskā pārskata tvērums attiecībā uz iekļauto atbildīgo subjektu kategoriju un skaitu, kā arī pārskata priekšmets;

b) katra plānotā tematiskā pārskata grafiks;

c) to uzraudzības darbību plānotais veids, raksturs un biežums, kas jāveic saistībā ar katru tematisko pārskatu, arī attiecīgā gadījumā jebkādām pārbaudēm uz vietas vai cita veida tiešu mijiedarbību ar atbildīgajiem subjektiem.

2. Līdz katra gada beigām Iestādes priekšsēdētājs iesniedz 57. panta 2. punktā minētajai Valdei uzraudzības sastāvā konsolidētu to tematisko pārskatu plānu, ko uzraudzības iestādes gatavojas veikt nākamajā gadā.

3. Ja tematisko pārskatu tvērums un nozīmīgums Savienības mērogā attaisno koordināciju Savienības līmenī, tos kopīgi sagatavo attiecīgās uzraudzības iestādes un koordinē Iestāde. Izpildvalde var ierosināt kopīgus tematiskus pārskatus, pamatojoties uz pieejamo analīzi par apdraudējumiem, vājajām vietām un riskiem iekšējā tirgū. Valde uzraudzības sastāvā izveido kopīgu tematisko pārskatu sarakstu. Valde uzraudzības sastāvā sagatavo ziņojumu par katra kopīgā tematiskā pārskata izveidi, priekšmetu un rezultātiem. Iestāde šo ziņojumu publicē savā tīmekļa vietnē.

4. Iestāde koordinē uzraudzības iestāžu darbības un veicina 3. punktā minēto kopīgo tematisko pārskatu plānošanu un izveidi. Jebkāda tieša mijiedarbība ar atbildīgajiem subjektiem, kas nav atlasīti atbildīgie subjekti, saistībā ar jebkuru tematisko pārskatu paliek vienīgi tās uzraudzības iestādes atbildībā, kura ir atbildīga par šo atbildīgo subjektu uzraudzību, un to neinterpretē kā uzdevumu un pilnvaru nodošanu saistībā ar minētajiem subjektiem NILLN/TFN uzraudzības sistēmā.

5. Ja plānotajai tematiskajai pārskatīšanai valsts līmenī nepiemēro koordinētu pieeju Savienības līmenī, Iestāde kopā ar uzraudzības iestādēm izskata minēto tematisko pārskatu nepieciešamību un iespēju saskaņot vai sinhronizēt to grafiku un veicina informācijas apmaiņu un savstarpēju palīdzību starp uzraudzības iestādēm, kas veic šo tematisko pārskatīšanu. Iestāde arī veicina visas darbības, ko attiecīgās uzraudzības iestādes varētu vēlēties veikt kopīgi vai līdzīgā veidā saistībā ar to attiecīgajiem tematiskajiem pārskatiem.

6. Iestāde nodrošina, ka visām uzraudzības iestādēm ir pieejami to tematisko pārskatu rezultāti un secinājumi, kurus valsts līmenī sagatavojušas vairākas uzraudzības iestādes, izņemot konfidenciālu informāciju, kas attiecas uz atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem. Šāda pieejamā informācija ietver visus kopējos secinājumus, kas izriet no informācijas apmaiņas vai jebkādām kopīgām vai saskaņotām darbībām, kurās iesaistītas vairākas uzraudzības iestādes.

10. pants

Savstarpēja palīdzība NILLN/TFN uzraudzības sistēmā

1. Iestāde attiecīgā gadījumā var izstrādāt:

a) jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopējas uzraudzības pieejas un paraugpraksi;

b) praktiskus savstarpējās palīdzības instrumentus un metodes, pamatojoties uz:

i) īpašiem uzraudzības iestāžu pieprasījumiem;

ii) pieprasījumu izšķirt domstarpības starp uzraudzības iestādēm par pasākumiem, kas vairākām uzraudzības iestādēm kopīgi jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu.

2. Iestāde veicina un atbalsta vismaz šādas darbības:

a) nozares un starpnozaru mācību programmas, arī attiecībā uz tehnoloģisko inovāciju;

b) personāla apmaiņu un norīkojumu shēmu izmantošanu, mērķsadarbību un īstermiņa apmeklējumus;

c) uzraudzības paraugprakses apmaiņu starp uzraudzības iestādēm, ja viena iestāde ir uzkrājusi lietpratību kādā noteiktā NILLN/TFN uzraudzības prakses jomā.

3. Katra uzraudzības iestāde var iesniegt Iestādei savstarpējas palīdzības pieprasījumu saistībā ar tās uzraudzības uzdevumiem, norādot, kāda veida palīdzību var sniegt iestādes darbinieki, vienas vai vairāku uzraudzības iestāžu darbinieki vai to kombinācija. Ja pieprasījums attiecas uz darbībām, kas saistītas ar konkrētu atbildīgo subjektu uzraudzību, uzraudzības iestāde, kas iesniegusi pieprasījumu, nosūta Iestādei informāciju un datus, kas vajadzīgi palīdzības sniegšanai. Iestāde glabā un regulāri atjaunina informāciju par konkrētām lietpratības jomām un uzraudzības iestāžu spēju sniegt savstarpēju palīdzību saistībā ar to uzraudzības uzdevumiem.

4. Ja Iestādei tiek lūgts sniegt palīdzību īpašu uzraudzības uzdevumu izpildē valsts līmenī saistībā ar atbildīgajiem subjektiem, kas nav atlasīti atbildīgie subjekti, uzraudzības iestāde, kas iesniegusi pieprasījumu, savā pieprasījumā sīki izklāsta uzdevumus, kuru veikšanai tiek lūgts atbalsts. Šī palīdzība nav uzskatāma par atbildīgo subjektu, kas nav atlasīti atbildīgie subjekti, uzraudzības uzdevumu, pilnvaru vai pārskatatbildības nodošanu Iestādei no uzraudzības iestādes, kas iesniegusi pieprasījumu.

5. Ja Iestāde uzskata, ka pieprasījums ir piemērots un izpildāms, tā dara visu iespējamo, lai sniegtu pieprasīto palīdzību, tostarp mobilizējot savus cilvēkresursus, kā arī nodrošinot resursu brīvprātīgu mobilizāciju uzraudzības iestādēs.

6. Iestādes priekšsēdētājs līdz katra gada beigām informē Valdi uzraudzības sastāvā par cilvēkresursiem, ko Iestāde nākamajā gadā piešķirs saskaņā ar šā panta 3. punktu pieprasītās palīdzības sniegšanai. Ja 5. panta 2., 3. un 4. punktā minēto uzdevumu izpildes dēļ mainās cilvēkresursu pieejamība, Iestādes priekšsēdētājs par to informē Valdi uzraudzības sastāvā.

7. Jebkāda mijiedarbība starp Iestādes personālu un atbildīgo subjektu paliek vienīgi tās uzraudzības iestādes atbildībā, kura ir atbildīga par minētā subjekta uzraudzību. Šādu mijiedarbību neinterpretē kā uzdevumu un pilnvaru nodošanu saistībā ar atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem NILLN/TFN uzraudzības sistēmā.

11. pants

Centrālā NILLN/TFN datubāze

1. Iestāde izveido un regulāri atjaunina centrālu datubāzi ar informāciju, ievērojot šo pantu.

Iestāde dara informāciju pieejamu uzraudzības iestādēm, iestādēm, kas nav NILLN/TFN iestādes, citām valsts iestādēm un struktūrām, kuru kompetencē ir nodrošināt atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/48/EK ([28]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/110/EK ([29]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/138/EK ([30]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2014/17/ES ([31]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 537/2014 ([32]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2014/56/ES ([33]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2014/65/ES ([34]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai (ES) 2015/2366 ([35]), un Eiropas uzraudzības iestādēm, proti, Eiropas Banku iestādei

([28]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

([29]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

([30]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

([31]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.).

([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.).

([33]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/56/ES (2014. gada 16. aprīlis), ar kuru groza Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas (OV L 158, 27.5.2014., 196. lpp.).

([34]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

([35]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

(EBI), Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei (EAAPI) (kopā "EUI"), pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un ievērojot konfidencialitāti, ja tas ir nepieciešams to uzdevumu izpildei.

Iestāde arī analizē savākto informāciju un analīzes rezultātus var darīt zināmus uzraudzības iestādēm, ja tas atvieglotu to uzraudzības darbības, un attiecīgā gadījumā – atbildīgajiem subjektiem.

2. Uzraudzības iestādes nosūta Iestādei vismaz šādu informāciju, tostarp datus, kas attiecas uz atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem, lai Iestāde ievadītu minēto informāciju datubāzē:

a) saraksts ar visām tām uzraudzības iestādēm un pašregulējuma struktūrām to dalībvalstī, kurām uzticēta atbildīgo subjektu uzraudzība, tostarp informācija par to uzdevumiem un pilnvarām, un attiecīgā gadījumā vadošā uzraudzītāja vai koordinācijas mehānisma identifikācija;

b) statistikas informācija par uzraudzīto atbildīgo subjektu kategorijām un skaitu katrā kategorijā savā dalībvalstī un pamatinformācija par šo subjektu riska profilu;

c) administratīvie pasākumi un naudas sodi, kas piemēroti atsevišķu atbildīgo subjektu uzraudzībā, reaģējot uz NILLN/TFN prasību pārkāpumiem, ko papildina:

   i) administratīvā pasākuma vai naudas soda piemērošanas pamatojums, piemēram, pārkāpuma raksturs;

   ii) saistītā informācija par uzraudzības darbībām un rezultātiem, kuru rezultātā tika piemērots administratīvais pasākums vai naudas sods;

d) visas konsultācijas vai atzinumi saistībā ar NILL/TF riskiem, kas sniegti citām iestādēm saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūrām, atļauju piešķiršanas procedūru atsaukšanu un atsevišķu atbildīgo subjektu akcionāru vai vadības struktūras locekļu atbilstības un piemērotības novērtējumiem;

e) visu kredītiestāžu un finanšu iestāžu, kas atbilst 12. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, objektīvā un atlikušā riska profilu novērtējumu rezultāti;

f) tematisko pārskatu un citu horizontālo uzraudzības darbību rezultāti un ziņojumi attiecībā uz augsta riska jomām vai darbībām;

g) informācija par to iepriekšējā kalendārajā gadā veiktajām uzraudzības darbībām, kas apkopota, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 40. panta 5. punktu;

h) statistikas informācija par uzraudzītāju un uzraudzības iestāžu personālu un citiem resursiem.

Saskaņā ar pirmo daļu sniegtajā informācijā neietver atsauces uz konkrētām aizdomām, par kurām ziņots, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. pantu.

Iestāde datubāzē ievada arī informāciju, kas izriet no tās darbībām tiešās uzraudzības jomā un kas atbilst pirmajā daļā uzskaitītajām informācijas kategorijām, kā arī riska novērtēšanas procesa rezultātus, ko Iestāde veikusi, ievērojot 12. pantu.

3. Iestāde var pieprasīt uzraudzības iestādēm sniegt citu informāciju papildus 2. punktā minētajai informācijai. Uzraudzības iestādes atjaunina visu sniegto informāciju, tiklīdz tas ir nepieciešams, vai pēc Iestādes pieprasījuma.

4. Iestāde datubāzē ievada visus datus vai informāciju, kura attiecas uz NILLN/TFN uzraudzības darbībām un kuru sniedz iestādes, kas nav NILLN/TFN iestādes, citas valsts iestādes un struktūras, kuru kompetencē ir nodrošināt atbilstību Direktīvas 2008/48/EK, Direktīvas 2009/110/EK, Direktīvas 2009/138/EK, Direktīvas 2014/17/ES, Regulas (ES) Nr. 537/2014, Direktīvas 2014/56/ES, Direktīvas 2014/65/ES vai Direktīvas (ES) 2015/2366 prasībām, vai ko sniedz EUI.

Pirmajā daļā minētā informācija ietver gadījumus, kad minētajā daļā noradītajām iestādēm un struktūrām ir pamatots iemesls aizdomām, ka tiek mēģināta vai notiek NILL/TF vai ka pastāv tās paaugstināts risks saistībā ar atbildīgo subjektu, un ja šāds pamatots iemesls radies saistībā ar to attiecīgo uzdevumu izpildi. Datubāzē iekļauj arī attiecīgo informāciju, ko

iestādes vai struktūras, kas uzrauga kredītiestādes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES ([36]), tostarp ECB, rīkojoties saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013, ir ieguvušas saistībā ar pastāvīgo uzraudzību, tostarp informāciju par uzņēmējdarbības modeļu novērtējumiem, pārvaldības kārtības novērtējumiem, atļauju piešķiršanas procedūrām, būtiskas līdzdalības iegādes novērtējumiem, atbilstības un piemērotības novērtējumiem un procedūrām, kas saistītas ar licenču anulēšanu.

5. Šā panta 1. punkta otrajā daļā minētās iestādes un struktūras var iesniegt Iestādei pamatotu pieprasījumu sniegt informāciju, kas savākta, ievērojot šo pantu, ja šī informācija ir nepieciešama to uzraudzības darbībām. Iestāde novērtē minētos pieprasījumus un savlaicīgi sniedz prasīto informāciju, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un ievērojot konfidencialitāti. Iestāde paziņo iestādei vai struktūrai, kura sākotnēji sniegusi pieprasīto informāciju, pieprasījuma iesniedzējas iestādes vai struktūras identitāti, attiecīgā atbildīgā subjekta identitāti, informācijas pieprasīšanas iemeslu, kā arī to, vai pieprasījuma iesniedzējai iestādei ir sniegta informācija. Ja Iestāde izlemj nesniegt pieprasīto informāciju, tā sniedz šāda lēmuma argumentētu pamatojumu.

6. Iestāde izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precizē:

a) procedūru, formātu un termiņus informācijas nosūtīšanai, ievērojot 2. un 3. punktu;

b) nosūtāmās informācijas tvērumu un detalizācijas pakāpi, ņemot vērā attiecīgās atšķirības starp atbildīgajiem subjektiem, piemēram, to riska profilu;

c) par nefinanšu sektora atbildīgajiem subjektiem nosūtāmās informācijas tvērumu un detalizācijas pakāpi;

d) tās informācijas veidu, kuras atklāšanai Iestādei pēc pamatota pieprasījuma vai pēc pašas iniciatīvas ir vajadzīga tās uzraudzības iestādes iepriekšēja piekrišana, kura to sniegusi;

e) to, cik būtiskam pārkāpumam ir jābūt, lai uzraudzības iestādei būtu pienākums par šo pārkāpumu nosūtīt informāciju, ievērojot 2. punkta c) apakšpunktu;

f) nosacījumus, ar kādiem Iestāde var pieprasīt papildu informāciju, ievērojot 3. punktu;

g) papildu informācijas veidus, kas jānosūta Iestādei, ievērojot 3. punktu.

Iestāde minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2025. gada 27. decembrim.

Komisija ir pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar šīs regulas 49. pantu.

7. Personas datus, kas savākti saskaņā ar šo pantu, var glabāt identificējamā formā ne ilgāk kā 10 gadus pēc dienas, kad Iestāde šos datus ir savākusi, un pēc šā laikposma beigām minētos datus dzēš. Katru gadījumu izskatot atsevišķi un pamatojoties uz regulāru nepieciešamības novērtējumu, personas datus var dzēst pirms minētā laikposma beigām.

([36]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

3. IEDAĻA

Atlasītu atbildīgo subjektu tieša uzraudzība

12. pants

Kredītiestāžu un finanšu iestāžu novērtēšana, lai tās atlasītu tiešai uzraudzībai

1. Lai veiktu 5. panta 2. punktā uzskaitītos uzdevumus, Iestāde sadarbībā ar finanšu subjektu uzraudzītājiem periodiski novērtē kredītiestādes un finanšu iestādes, un kredītiestāžu un finanšu iestāžu grupas, ja tās darbojas vismaz sešās dalībvalstīs, tostarp piederības dalībvalstī, neatkarīgi no tā, vai tās darbojas ar iedibinājumu starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, un neatkarīgi no tā, vai darbības tiek veiktas, izmantojot infrastruktūru attiecīgajā teritorijā vai attālināti.

2. Uzraudzības iestādes un atbildīgie subjekti, uz kuriem attiecas periodiskā novērtēšana, sniedz Iestādei visu informāciju, kas vajadzīga, lai veiktu 1. punktā minēto periodisko novērtēšanu.

3. Atbildīgo subjektu objektīvā un atlikušā riska profilus, kas novērtēti, ievērojot 1. punktu, Iestāde klasificē kā zemus, vidējus, būtiskus vai augstus, pamatojoties uz kritērijiem un saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta 7. punktā minētajos regulatīvajos tehniskajos standartos. Ja novērtētais atbildīgais subjekts ir daļa no kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupas, riska profilu klasificē grupas līmenī.

4. Objektīvā un atlikušā riska profilu klasifikācijas metodiku nosaka atsevišķi vismaz šādām atbildīgo subjektu kategorijām:

a) kredītiestādes;

b) valūtas maiņas punkti;

c) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi;

d) kreditori, kas nav kredītiestādes;

e) elektroniskās naudas iestādes;

f) ieguldījumu sabiedrības;

g) maksājumu iestādes;

h) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības;

i) dzīvības apdrošināšanas starpnieki;

j) kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji;

k) citas finanšu iestādes.

5. Katrai 4. punktā minēto atbildīgo subjektu kategorijai objektīvā riska novērtēšanas metodikā izmantoto kritēriju pamatā ir riska faktoru kategorijas, kas saistītas ar klientiem, produktiem, pakalpojumiem, darījumiem, piegādes kanāliem un ģeogrāfiskajiem apgabaliem. Kritērijus nosaka vismaz attiecībā uz šādiem objektīvā riska rādītājiem jebkurā dalībvalstī, kurā darbojas atbildīgie subjekti:

a) attiecībā uz risku, kas saistīts ar klientu: klientu nerezidentu daļa no trešām valstīm, kuras identificētas, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļas 2. iedaļu, un to klientu klātbūtne un daļa, kas identificēti kā politiski redzamas personas;

b) attiecībā uz piedāvātajiem produktiem un pakalpojumiem:

   i) tādu produktu un pakalpojumu nozīme un tirdzniecības apjoms, kuri iekšējā tirgus līmenī riska novērtējumā Savienības līmenī vai valsts līmenī valsts riska novērtējumā ir atzīti par potenciāli visneaizsargātākajiem pret NILL/TF riskiem;

ii) attiecībā uz bezkonta naudas pārvedumu pakalpojumu sniedzējiem – katra saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļas 2. iedaļu identificēto valstu naudas pārvedumu nosūtītāja kopējās ikgadējās emisijas un pieņemšanas darbības nozīmīgums;

iii) tādu produktu, pakalpojumu un darījumu relatīvais apjoms, kas nodrošina klientu privātuma un identitātes ievērojamu aizsardzību vai cita veida anonimitāti;

c) attiecībā uz ģeogrāfiskajiem apgabaliem:

i) Savienības finanšu sektora subjektu sniegto korespondentbanku pakalpojumu un kriptoaktīvu korespondentpakalpojumu gada apjoms trešās valstīs, kuras identificētas, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļas 2. iedaļu;

ii) to korespondentbanku klientu un kriptoaktīvu klientu skaits un īpatsvars trešās valstīs, kuras identificētas, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļas 2. iedaļu.

6. Attiecībā uz katru 4. punktā minēto atbildīgo subjektu kategoriju novērtējuma metodikā atlikušā riska novērtējumā iekļauj kritērijus to iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru kvalitātes novērtēšanai, ko atbildīgie subjekti ieviesuši nolūkā mazināt to objektīvo risku.

7. Iestāde izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precizē:

a) minimālās darbības, kas kredītiestādei vai finanšu iestādei jāveic saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, izmantojot infrastruktūru vai attālināti, lai to varētu uzskatīt par tādu, kas darbojas dalībvalstī, kurā tā nav iedibināta;

b) metodiku, kas balstīta uz 5. un 6. punktā minētajiem kritērijiem, lai klasificētu kredītiestāžu vai finanšu iestāžu vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupu objektīvā un atlikušā riska profilus kā zemus, vidējus, būtiskus vai augstus.

Iestāde minēto regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2026. gada 1. janvārim.

Komisija ir pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar šīs regulas 49. pantu.

8. Iestāde pārskata kritērijus un metodiku vismaz reizi trijos gados. Ja vajadzīgi grozījumi, Iestāde iesniedz Komisijai grozīto regulatīvo tehnisko standartu projektu.

13. pants

Atlasītu atbildīgo subjektu saraksta izveides process

1. Kredītiestādes un finanšu iestādes, kā arī kredītiestāžu un finanšu iestāžu grupas, kuru atlikušā riska profils ir klasificēts kā augsts, ievērojot 12. pantu, ir kvalificējamas kā atlasīti atbildīgie subjekti.

2. Tomēr, ja, ievērojot 1. punktu, ir identificēti vairāk nekā 40 subjekti, Iestāde, apspriežoties ar uzraudzības iestādēm, var vienoties par to, ka atlase tiek ierobežota līdz citam konkrētam subjektu vai grupu skaitam, kas ir lielāks par 40.

Pieņemot lēmumu par citu konkrētu atlasīto atbildīgo subjektu skaitu, kā minēts pirmajā daļā, Iestāde ņem vērā savus resursus attiecībā uz tās spēju piešķirt vai papildus pieņemt darbā nepieciešamo skaitu uzraudzības un atbalsta darbinieku un nodrošina, ka vajadzīgais finanšu un cilvēkresursu palielinājums ir iespējams.

Ievērojot lēmumu par maksimālo skaitu, atlasītie atbildīgie subjekti ir tie atbildīgie subjekti, kas atbilst 1. punktam un kas darbojas vislielākajā skaitā dalībvalstu vai nu ar iedibinājumu starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Ja trešajā daļā minētā kritērija piemērošanas rezultātā tiek pārsniegts atlasīto atbildīgo subjektu noteiktais maksimālais skaits, Iestāde no atbildīgajiem subjektiem, kas tiktu atlasīti saskaņā ar minēto daļu un kas darbojas vismazākajā skaitā dalībvalstu, atlasa tos, kuru darījumu apjoma ar trešām valstīm attiecība pret kopējo darījumu apjomu pēdējā finanšu gada laikā ir vislielākā.

3. Ja dalībvalstī neviena kredītiestāde, finanšu iestāde vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupa, kas tur ir iedibināta, saņēmusi atļauju vai reģistrēta, vai kam tur ir meitasuzņēmums un kuras riska profils ir klasificēts kā augsts, neatbilst atlasītā atbildīgā subjekta statusam, ievērojot šā panta 1. un 2. punktu, Iestāde šajā dalībvalstī veic papildu atlases procesu, pamatojoties uz 12. panta 7. punkta b) apakšpunktā minēto metodiku.

Pēc papildu atlases procesa kredītiestāde, finanšu iestāde vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupa, kura iedibināta vai reģistrēta minētajā dalībvalstī un kuras riska profils ir klasificēts kā augsts, kvalificējas kā atlasīts atbildīgais subjekts.

Ja vairākām kredītiestādēm vai finanšu iestādēm vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupām attiecīgajā dalībvalstī riska profils ir klasificēts kā augsts, par atlasīto atbildīgo subjektu uzskata iestādi, kas darbojas lielākajā skaitā dalībvalstu vai nu ar iedibinājumu starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību. Ja vairākas kredītiestādes vai finanšu iestādes vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupas darbojas vienādā skaitā dalībvalstu, par atlasīto atbildīgo subjektu uzskatāma tā struktūra, kuras darījumu apjoma ar trešām valstīm attiecība pret kopējo darījumu apjomu pēdējā finanšu gada laikā ir vislielākā.

4. Iestāde pirmo atlases procesu sāk līdz 2027. gada 1. jūlijam un atlasi pabeidz sešu mēnešu laikā no tās uzsākšanas dienas. Pēc tam atlases procesu veic reizi trijos gados pēc pirmās atlases uzsākšanas dienas, un katru atlases procesu pabeidz sešu mēnešu laikā. Atlasīto atbildīgo subjektu sarakstu Iestāde publicē bez nepamatotas kavēšanās pēc atlases procesa pabeigšanas. Iestāde sāk atlasīto atbildīgo subjektu tiešu uzraudzību sešus mēnešus pēc saraksta publicēšanas.

5. Pirms atlasīto atbildīgo subjektu saraksta publicēšanas Iestāde informē attiecīgās iestādes, kas nav NILLN/TFN iestādes, par novērtējamo atbildīgo subjektu objektīvā un atlikušā riska novērtēšanas un klasificēšanas rezultātiem.

6. Iestāde turpina atlasīta atbildīgā subjekta tiešu uzraudzību, līdz tā sāk atlasītu atbildīgo subjektu tiešu uzraudzību, pamatojoties uz sarakstu, kurš izveidots nākamajam atlases periodam un kurā minētais atbildīgais subjekts vairs nav iekļauts.

14. pants

Tiešās uzraudzības uzdevumu un pilnvaru papildu nodošana ārkārtas apstākļos pēc finanšu subjektu uzraudzītāja pieprasījuma

1. Finanšu subjektu uzraudzītājs var iesniegt Iestādei pamatotu pieprasījumu, lai Iestāde uzņemtos tiešu uzraudzību un veiktu 5. panta 2. punktā uzskaitītos uzdevumus attiecībā uz konkrētu neatlasītu atbildīgo subjektu.

Pirmajā daļā minēto pieprasījumu iesniedz tikai ārkārtas apstākļos ar mērķi Savienības līmenī novērst paaugstinātu NILL/TF risku vai atbilstības nepilnības kādā neatlasītā atbildīgajā subjektā un nodrošināt augstu uzraudzības standartu konsekventu piemērošanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā:

a) identificē neatlasīto atbildīgo subjektu, attiecībā uz kuru finanšu subjektu uzraudzītājs uzskata, ka Iestādei būtu jāuzņemas tieša uzraudzība;

b) norāda iemeslus, kāpēc ir nepieciešama neatlasītā atbildīgā subjekta tieša uzraudzība NILLN/TFN jomā;

c) norāda un pienācīgi pamato ierosināto pārņemšanas datumu un laikposmu, uz kuru tiek pieprasīta uzdevumu un pilnvaru pārņemšana; un

d) sniedz visu vajadzīgo pamatojošo informāciju, datus un pierādījumus, kas varētu būt noderīgi pieprasījuma novērtēšanai.

3. Finanšu subjektu uzraudzītāju pieprasījumam pievieno ziņojumu, kurā norādīta attiecīgā neatlasītā atbildīgā subjekta uzraudzības vēsture un riska profils. Neatlasīto atbildīgo subjektu informē par pieprasījumu un tajā ierosināto grafiku.

4. Iestāde novērtē 1. punktā minēto pieprasījumu divu mēnešu laikā vai termiņā, kas ļauj nodot uzdevumus un pilnvaras līdz pieprasījumā ierosinātajai dienai, atkarībā no tā, kurš termiņš ir ilgāks. Iestāde var piekrist pieprasītajai tiešās uzraudzības nodošanai tikai tad, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

a) pieprasījuma iesniedzējs uzraudzītājs var pierādīt, ka uzraudzības pasākumi, kas noteikti neatlasītajam atbildīgajam subjektam saistībā ar nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem piemērojamo prasību pārkāpumiem, nav efektīvi;

b) paaugstināts NILL/TF risks vai nopietni, atkārtoti vai sistemātiski piemērojamo prasību pārkāpumi ietekmē vairākus subjektus neatlasītā atbildīgo subjektu grupā, un attiecīgie finanšu subjektu uzraudzītāji ir vienisprātis, ka koordinēta uzraudzības rīcība Savienības līmenī būtu efektīvāka, lai tos novērstu;

c) pieprasījums attiecas uz īslaicīgu, objektīvu un pierādāmu spēju trūkumu finanšu subjektu uzraudzītāja līmenī, lai pienācīgi un savlaicīgi novērstu neatlasīta atbildīgā subjekta NILL/TF risku.

5. Ja Iestādes Izpildvalde konstatē, ka 1., 2. un 4. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, tā pieņem lēmumu, kas adresēts pieprasījuma iesniedzējam finanšu subjektu uzraudzītājam un attiecīgajam neatlasītajam atbildīgajam subjektam, informējot tos par pieprasījuma pieņemšanu. Lēmumā norāda datumu, no kura Iestādei jāuzņemas tieša uzraudzība, un šādas uzraudzības ilgumu. No dienas, kad Iestādei jāuzņemas tieša uzraudzība, attiecīgo neatlasīto atbildīgo subjektu uzskata par atlasītu atbildīgo subjektu šīs regulas izpratnē.

Beidzoties pirmajā daļā minētajā lēmumā noteiktajam Iestādes tiešās uzraudzības termiņam, uzdevumus un pilnvaras, kas saistītas ar attiecīgā atbildīgā subjekta tiešo uzraudzību, automātiski nodod atpakaļ finanšu subjektu uzraudzītājam, ja vien Iestāde nepagarina minētā lēmuma piemērošanas termiņu pēc tam, kad finanšu subjektu uzraudzītājs ir iesniedzis attiecīgu pieprasījumu saskaņā ar 1. līdz 4. punktu.

6. Ja Iestādes Izpildvalde noraida finanšu subjektu uzraudzītāja lūgumu, tā rakstveidā sniedz pamatojumu, skaidri norādot, kuri 1., 2. un 4. punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti. Pirms lēmuma pieņemšanas Iestāde apspriežas ar finanšu subjektu uzraudzītāju un nodrošina, ka neatlasīto atbildīgo subjektu informē par procesa iznākumu.

15. pants

Sadarbība NILLN/TFN uzraudzības sistēmā tiešas uzraudzības nolūkos

1. Neskarot Iestādes pilnvaras saskaņā ar 21. panta 3. punkta a) apakšpunktu tieši saņemt informāciju, ko pastāvīgi sniedz atlasīti atbildīgie subjekti, vai tieši piekļūt tai, finanšu subjektu uzraudzītāji sniedz Iestādei visu informāciju, kas vajadzīga tai uzticēto uzdevumu izpildei saskaņā ar šo regulu un citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

2. Attiecīgā gadījumā finanšu subjektu uzraudzītāji palīdz Iestādei sagatavot un īstenot visus aktus, kas saistīti ar 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem uzdevumiem, attiecībā uz visiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, tostarp palīdz veikt pārbaudes darbības. Pildot minētos uzdevumus, tie ievēro Iestādes norādījumus.

3. Iestāde izstrādā īstenošanas tehniskos standartus, kuros precizē:

a) nosacījumus, atbilstīgi kuriem finanšu subjektu uzraudzītājiem jāsniedz palīdzība Iestādei, ievērojot 2. punktu;

b) periodiskās novērtēšanas procesu, kas minēts 12. panta 1. punktā, tostarp uzraudzības iestāžu un Iestādes attiecīgo lomu minētajā punktā norādīto kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu riska profilu novērtēšanā;

c) sadarbības kārtību uzraudzības uzdevumu un pilnvaru nodošanai Iestādei vai no Iestādes uz valsts līmeni pēc atlases procesa, tostarp kārtību attiecībā uz uzraudzības procedūru vai izmeklēšanu turpināšanu;

d) procedūras, kā tiek sagatavoti un pieņemti lēmumi par atbildīgo subjektu atlasi;

e) sīki izstrādātus noteikumus un kārtību par 16. panta 1. un 2. punktā minēto kopējo uzraudzības komandu sastāvu un darbību.

Iestāde minēto īstenošanas tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2026. gada 1. janvārim.

Komisija ir pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar 53. pantu.

16. pants

Kopējās uzraudzības komandas

1. Katra atlasītā atbildīgā subjekta uzraudzībai izveido kopējo uzraudzības komandu. Katru kopējo uzraudzības komandu veido Iestādes un to finanšu subjektu uzraudzītāju darbinieki, kuri ir atbildīgi par atlasītā atbildīgā subjekta uzraudzību valsts līmenī. Kopējās uzraudzības komandas dalībniekus ieceļ saskaņā ar 4. punktu, un viņi strādā Iestādes norīkota darbinieka ("KUK koordinators") vadībā.

2. KUK koordinators nodrošina darba koordināciju kopējā uzraudzības komandā. Kopējās uzraudzības komandas dalībnieki ievēro KUK koordinatora norādījumus attiecībā uz viņu uzdevumiem kopējā uzraudzības komandā. Tas neskar viņu uzdevumus un pienākumus, kas jāveic viņu attiecīgajos finanšu subjektu uzraudzītājos.

Katrs finanšu subjektu uzraudzītājs, kas, ievērojot 4. punktu, kopējā uzraudzības komandā ieceļ vairāk nekā vienu darbinieku, var vienu no viņiem norīkot par apakškoordinatoru ("valsts apakškoordinators"). Valsts apakškoordinatori palīdz KUK koordinatoram attiecībā uz uzdevumu organizēšanu un koordinēšanu kopējā uzraudzības komandā, jo īpaši attiecībā uz darbiniekiem, kurus iecēlis tas pats finanšu subjektu uzraudzītājs, kurš iecēlis attiecīgo valsts apakškoordinatoru. Valsts apakškoordinators var dot norādījumus kopējās uzraudzības komandas locekļiem, kurus iecēlis tas pats finanšu subjektu uzraudzītājs, ar noteikumu, ka šie norādījumi nav pretrunā KUK koordinatora dotajiem norādījumiem.

3. Kopējās uzraudzības komandas uzdevumi ir šādi:

a) veikt atlasīto atbildīgo subjektu uzraudzības pārbaudes un novērtējumus;

b) koordinēt atlasīto atbildīgo subjektu pārbaudes uz vietas un vajadzības gadījumā sagatavot uzraudzības pasākumus;

c) ņemot vērā a) un b) apakšpunktā minētās uzraudzības pārbaudes, novērtējumus un pārbaudes uz vietas, piedalīties tādu lēmumu projektu sagatavošanā, kas piemērojami attiecīgajam atlasītajam atbildīgajam subjektam, lai tos ierosinātu Valdei un Izpildvaldei;

d) vajadzības gadījumā sadarboties ar finanšu subjektu uzraudzītājiem, lai veiktu uzraudzības uzdevumus jebkurā dalībvalstī, kurā iedibināts atlasīts atbildīgais subjekts.

4. Iestāde ir atbildīga par kopējo uzraudzības komandu izveidi un sastāvu. Iestāde un attiecīgie finanšu subjektu uzraudzītāji ieceļ vienu vai vairākus no saviem darbiniekiem par kopējās uzraudzības komandas dalībnieku vai dalībniekiem. Darbinieku var iecelt par vairāk nekā vienas kopējās uzraudzības komandas dalībnieku.

5. Iestāde un finanšu subjektu uzraudzītāji savstarpēji apspriežas un vienojas par darbinieku izmantojumu kopējās uzraudzības komandās.

6. Iestāde izstrādā iekšējos darbības noteikumus un procedūras attiecībā uz kopējo uzraudzības komandu sastāvu, jo īpaši attiecībā uz katra finanšu subjektu uzraudzītāja personālu, finanšu subjektu uzraudzītāju darbinieku statusu un Iestādes cilvēkresursu piešķiršanu kopējām uzraudzības komandām, kas nodrošina, ka minēto komandu sastāvā ir darbinieki ar pietiekama līmeņa zināšanām, lietpratību un pieredzi un ar pietiekami dažādām zināšanām, izglītību, lietpratību un pieredzi.

17. pants

Informācijas pieprasīšana

1. Iestāde var pieprasīt atlasītiem atbildīgajiem subjektiem un to nodarbinātām fiziskām vai juridiskām personām, kā arī trešām personām, ar kurām atlasītie atbildīgie subjekti ir slēguši ārpakalpojumu līgumus par operatīvajām funkcijām vai darbībām, un ar tiem saistītām fiziskām vai juridiskām personām sniegt Iestādei visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai veiktu ar šo regulu un citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem uzticētos uzdevumus.

2. Pieprasīto informāciju bez nepamatotas kavēšanās sniedz 1. punktā minētās personas vai to pārstāvji un – juridisko personu vai asociāciju bez juridiskas personas statusa gadījumā – personas, kam ar likumu vai statūtiem piešķirtas pilnvaras tās pārstāvēt, nodrošinot, ka tā ir skaidra, precīza un pilnīga. Juristi, kas ir attiecīgi pilnvaroti rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Šie klienti ir pilnībā atbildīgi, ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepatiesa vai maldinoša.

3. Ja Iestāde iegūst informāciju, kas pieprasīta, ievērojot 1. punktu, tā dara šo informāciju pieejamu attiecīgajam finanšu subjektu uzraudzītājam.

18. pants

Vispārēja izmeklēšana

1. Lai izpildītu Iestādei ar šo regulu uzticētos uzdevumus, tā var veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu attiecībā uz jebkuru atlasītu atbildīgo subjektu vai jebkuru tajā nodarbinātu fizisku vai juridisku personu, vai jebkuru tam piederošu juridisku personu, kas ir iedibināta vai atrodas kādā dalībvalstī.

Šajā nolūkā Iestāde var:

a) pieprasīt iesniegt dokumentus;

b) pārbaudīt attiecīgo personu uzskaites žurnālus un reģistrus un iegūt uzskaites žurnālu un reģistru kopijas vai izrakstus;

c) iegūt piekļuvi iekšējās revīzijas ziņojumiem, pārskatu apliecinājumiem un jebkurai programmatūrai, datubāzēm, IT rīkiem vai citiem elektroniskiem informācijas reģistrēšanas līdzekļiem;

d) iegūt piekļuvi dokumentiem un informācijai, kas attiecas uz lēmumu pieņemšanas procesiem, tostarp tiem, kas izstrādāti, izmantojot algoritmus vai citus digitālus procesus;

e) saņemt rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus no jebkuras 17. pantā minētās personas vai tās pārstāvjiem vai darbiniekiem;

f) iztaujāt jebkuru citu personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu ar izmeklēšanas priekšmetu saistītu informāciju.

2. Regulas 17. pantā minētās personas ir pakļautas izmeklēšanai, kas sākta, pamatojoties uz Iestādes lēmumu. Ja persona kavē izmeklēšanas gaitu, tās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītājs, kurā atrodas attiecīgās telpas, saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniedz vajadzīgo palīdzību, arī atvieglojot Iestādes piekļuvi 17. pantā minēto fizisko un juridisko personu uzņēmumu telpām, lai varētu īstenot šā panta 1. punktā minētās pilnvaras.

19. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Lai izpildītu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, Iestāde, iepriekš par to informējot attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju, var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas 17. pantā minēto fizisko un juridisko personu uzņēmumu telpās. Attiecībā uz fiziskām personām, kuru uzņēmuma telpas ir tās pašas kā to privātā dzīvesvieta, Iestāde lūdz un saņem tiesas atļauju veikt pārbaudi uz vietas. Ja tas nepieciešams pārbaudes pienācīgai veikšanai un efektivitātei, Iestāde var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot minētajām fiziskajām un juridiskajām personām.

2. Iestāde var nolemt uzticēt vietējo pārbaužu veikšanu kopējai uzraudzības komandai saskaņā ar 16. pantu vai īpašai komandai, kas attiecīgā gadījumā varētu ietvert kopējās uzraudzības komandas dalībniekus. Iestāde ir atbildīga par to pārbaužu uz vietas grupu izveidi un sastāvu, ko veic sadarbībā ar finanšu subjektu uzraudzītājiem.

3. Iestādes darbinieki un citas personas, ko Iestāde pilnvarojusi veikt pārbaudi uz vietas, drīkst iekļūt to fizisko vai juridisko personu uzņēmumu telpās un teritorijā, uz kurām attiecas Iestādes pieņemtais lēmums par izmeklēšanu, un – attiecībā uz fiziskām personām, kuru uzņēmuma telpas ir tās pašas kā to privātā dzīvesvieta, – pēc tam, kad saskaņā ar šā panta 1. punktu saņemta tiesas atļauja veikt pārbaudi uz vietas. Iestādes darbiniekiem un citām Iestādes pilnvarotām personām ir visas 21. pantā paredzētās pilnvaras.

4. Regulas 17. pantā minētās fiziskās un juridiskās personas ir pakļautas pārbaudēm uz vietas, pamatojoties uz Iestādes lēmumu.

5. Darbinieki un citas pavadošās personas, kuras pilnvarojis vai iecēlis tās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītājs, kuras teritorijā jāveic pārbaude, Iestādes uzraudzībā un vadībā sniedz aktīvu palīdzību Iestādes darbiniekiem un citām Iestādes pilnvarotām personām. Šajā nolūkā tiem piešķir 3. punktā minētās pilnvaras. Attiecīgās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītāju darbiniekiem arī ir tiesības piedalīties uz vietas veiktajās pārbaudēs.

6. Ja persona iebilst pret to, ka tiek veikta pārbaude uz vietas, kas uzdota saskaņā ar šo pantu, attiecīgās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītājs sniedz vajadzīgo palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ciktāl tas vajadzīgs pārbaudes veikšanai, šāda palīdzība ietver uzņēmuma telpu un uzskaites žurnālu vai reģistru aizzīmogošanu. Ja attiecīgajam finanšu subjektu uzraudzītājam šādu pilnvaru nav, tas izmanto pilnvaras lūgt vajadzīgo palīdzību citām valsts iestādēm.

20. pants

Tiesu iestādes atļauja

1. Ja 19. pantā paredzētajai pārbaudei uz vietas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja, Iestāde iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai.

2. Ja tiek iesniegts pieteikums 1. punktā minētās atļaujas saņemšanai, valsts tiesu iestāde pārbauda Iestādes lēmuma autentiskumu un to, vai paredzētās procesuālās sankcijas nav ne patvaļīgas, ne pārmērīgas, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot procesuālo sankciju samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt Iestādi sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši attiecībā uz iemesliem, kas Iestādei radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpti 1. panta 2. punktā minētie akti, uz iespējamā pārkāpuma smagumu un tās personas iesaistes būtību, kurai piemēro procesuālās sankcijas. Tomēr valsts tiesu iestāde nepārskata pārbaudes nepieciešamību un nepieprasa, lai tai tiktu sniegta Iestādes lietas materiālos iekļautā informācija. Iestādes lēmuma likumību pārbauda tikai Eiropas Savienības Tiesa.

21. pants

Administratīvie pasākumi

1. Lai veiktu 5. panta 2. punktā minētos uzdevumus, Iestāde ir pilnvarota piemērot šā panta 2. un 3. punktā noteiktos administratīvos pasākumus ar mērķi pieprasīt jebkuram atlasītam atbildīgajam subjektam veikt vajadzīgos pasākumus, ja:

a) ir konstatēts, ka atlasītais atbildīgais subjekts pārkāpj 1. panta 2. punktā minētos Savienības aktus un valsts tiesību aktus;

b) Iestādei ir pietiekamas un pierādāmas norādes, ka atlasītais atbildīgais subjekts varētu pārkāpt 1. panta 2. punktā minētos Savienības aktus un valsts tiesību aktus, un ka administratīva pasākuma piemērošana var novērst pārkāpuma rašanos vai samazināt tā risku;

c) pamatojoties uz Iestādes pienācīgi pamatotu konstatējumu secināms, ka atlasītā atbildīgā subjekta iekšējā politika, procedūras un kontroles pasākumi nav samērīgi ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai terorisma finansēšanas riskiem, kuriem atlasītais atbildīgais subjekts ir pakļauts.

2. Regulas 6. panta 1. punkta nolūkā Iestāde jo īpaši ir pilnvarota piemērot šādus administratīvos pasākumus:

a) sniegt ieteikumus;

b) uzdot atbildīgajiem subjektiem ievērot norādījumus, tostarp īstenot īpašus korektīvus pasākumus;

c) izdot publisku paziņojumu, kurā ir norādīta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma veids;

d) izdot rīkojumu, pieprasot fiziskajai vai juridiskajai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un atturēties no tās atkārtošanas;

e) ierobežot vai sašaurināt atlasītā atbildīgā subjekta iestāžu uzņēmējdarbību, operācijas vai tīklu vai pieprasīt atbrīvoties no darbībām;

f) pieprasīt izmaiņas pārvaldības struktūrā;

g) ja atlasītam atbildīgajam subjektam ir jāsaņem atļauja, ierosināt iestādei, kas to piešķīrusi, anulēt vai apturēt minēto atļauju; ja iestāde, kas piešķīrusi minēto atļauju, neievēro Iestādes priekšlikumu anulēt vai apturēt to, Iestāde pieprasa tai sniegt rakstveida pamatojumu.

3. Ar 2. punktā minētajiem administratīvajiem pasākumiem Iestāde jo īpaši var:

a) pieprasīt bez nepamatotas kavēšanās sniegt jebkādus datus vai informāciju, kas vajadzīga 5. panta 2. punktā uzskaitīto uzdevumu izpildei, pieprasīt iesniegt jebkādu dokumentu vai noteikt papildu vai biežākas ziņošanas prasības;

b) pieprasīt pastiprināt iekšējo politiku, procedūras un kontroles pasākumus;

c) pieprasīt piemērot īpašu politiku vai prasības attiecībā uz klientu kategorijām vai atsevišķiem klientiem, darījumiem, darbībām vai piegādes kanāliem, kas rada augstus NILL/TF riskus;

d) pieprasīt īstenot pasākumus, lai samazinātu NILL/TF riskus atlasītu atbildīgo subjektu darbībās un produktos;

e) uz laiku aizliegt jebkurai personai, kas veic atlasītā atbildīgā subjekta pārvaldības pienākumus, vai jebkurai citai fiziskai personai, kura ir atbildīga par pārkāpumu, veikt atbildīgā subjekta pārvaldības funkcijas;

4. Šā panta 2. punktā minētos administratīvos pasākumus attiecīgā gadījumā papildina ar saistošiem termiņiem to īstenošanai. Iestāde uzrauga un novērtē, kā atlasītais atbildīgais subjekts īsteno pieprasītos pasākumus.

5. Finanšu subjektu uzraudzītāji bez nepamatotas kavēšanās informē Iestādi, ja tiem kļūst zināma viena vai vairākas norādes, ka atlasītais atbildīgais subjekts ir pārkāpis Regulu (ES) 2023/1113 vai Regulu (ES) 2024/1624.

6. Piemērotie administratīvie pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

22. pants

Naudas sodi

1. Lai veiktu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, gadījumā, ja atlasīts atbildīgais subjekts tīši vai nolaidības dēļ pārkāpj Regulas (ES) 2023/1113 vai Regulas (ES) 2024/1624 prasību vai nepilda saistošu lēmumu, kas minēts šīs regulas 6. panta 1. punktā, Iestāde var piemērot naudas sodus.

2. Ja Iestādes Izpildvalde konstatē, ka atlasīts atbildīgais subjekts tīši vai nolaidības dēļ ir nopietni, atkārtoti vai sistemātiski pārkāpis tieši piemērojamās prasības, kas ietvertas Regulā (ES) 2023/1113 vai Regulā (ES) 2024/1624, tā saskaņā ar šā panta 3. punktu pieņem lēmumu, ar kuru piemēro naudas sodus. Naudas sodus, ko piemēro par šādiem pārkāpumiem, atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem piemēro papildus 21. panta 2. punktā minētajiem administratīvajiem pasākumiem vai to vietā.

3. Šā panta 1. punktā minēto naudas sodu pamatsummai piemēro šādus limitus:

a) par vienas vai vairāku ar klienta uzticamības pārbaudi, grupas mēroga politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem vai ziņošanas pienākumiem saistītu prasību nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti divās vai vairākās dalībvalstīs, kurās darbojas atlasīts atbildīgais subjekts, summa ir vismaz 500 000 EUR un ne vairāk kā 2 000 000 EUR vai 1 % no gada apgrozījuma atkarībā no tā, kura summa ir lielāka;

b) par vienas vai vairāku ar klienta uzticamības pārbaudi, iekšējo politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem vai ziņošanas pienākumiem saistītu prasību nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti vienā dalībvalstī, kurā darbojas atlasīts atbildīgais subjekts, summa ir vismaz 100 000 EUR un ne vairāk kā 1 000 000 EUR vai 0,5 % no gada apgrozījuma atkarībā no tā, kura summa ir lielāka;

c) par visu pārējo prasību nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti divās vai vairākās dalībvalstīs, kurās darbojas atlasīts atbildīgais subjekts, summa ir vismaz 100 000 EUR un ne vairāk kā 2 000 000 EUR;

d) par visu pārējo prasību nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti vienā dalībvalstī, kurā darbojas atlasīts atbildīgais subjekts, summa ir vismaz 100 000 EUR un ne vairāk kā 1 000 000 EUR;

e) par 6. panta 1. punktā minēto Iestādes lēmumu nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem summa ir vismaz 100 000 EUR un ne vairāk kā 1 000 000 EUR.

4. Pamatsummas, kas noteiktas atbilstoši 3. punktā norādītajiem limitiem, vajadzības gadījumā koriģē, ņemot vērā atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus un saskaņā ar attiecīgajiem koeficientiem, kas noteikti I pielikumā. Attiecīgos koeficientus, kas saistīti ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem, pamatsummai piemēro pa vienam. Ja piemērojami vairāki ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīto koeficientu atsevišķi, pieskaita pamatsummai. Ja var noteikt no pārkāpuma gūto labumu vai pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, tos pēc koeficientu piemērošanas pieskaita naudas soda kopsummai.

5. Attiecīgos koeficientus, kas saistīti ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem, pamatsummai piemēro pa vienam. Ja piemērojami vairāki ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīto koeficientu atsevišķi, atskaita no pamatsummas.

6. Maksimālais naudas soda apmērs par 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem pēc 4. un 5. punktā minēto koeficientu piemērošanas nepārsniedz 10 % no atbildīgā subjekta kopējā gada apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā.

7. Maksimālais naudas soda apmērs par 3. punkta c) un d) apakšpunktā minētajiem nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem pēc 4. un 5. punktā minēto koeficientu piemērošanas nepārsniedz 10 000 000 EUR.

8. Ja atlasītais atbildīgais subjekts ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jāsagatavo konsolidētais finanšu pārskats saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ([37]) 22. pantu, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai tam atbilstošs ienākumu veids saskaņā ar piemērojamajiem grāmatvedības standartiem, ņemot vērā jaunāko pieejamo konsolidēto pārskatu, ko apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra.

9. Gadījumos, kas nav paredzēti šā panta 1. punktā, ja Iestādei tas vajadzīgs ar šo regulu uzticēto uzdevumu izpildei, tā

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

var pieprasīt finanšu subjektu uzraudzītājiem uzsākt procesu ar mērķi rīkoties, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti atbilstīgi naudas sodi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2024/1640, un attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, ar kuriem piešķir īpašas pilnvaras, kas patlaban netiek prasītas ar Savienības tiesību aktiem. Piemērotie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

Šā punkta pirmo daļu piemēro naudas sodiem, kas piemērojami atlasītiem atbildīgajiem subjektiem par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2024/1640, un jebkādiem naudas sodiem, kas piemērojami atlasītu atbildīgo subjektu vadības struktūras locekļiem, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgi par atlasītā atbildīgā subjekta izdarītu pārkāpumu.

10. Iestādes piemērotie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

Nosakot naudas soda summu, Iestāde pienācīgi ņem vērā atlasītā atbildīgā subjekta spēju samaksāt naudas sodu un, ja tas varētu ietekmēt atbilstību prudenciālajam regulējumam, apspriežas ar iestādēm, kuru kompetencē ir uzraudzīt atlasīto atbildīgo subjektu atbilstību piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem.

23. pants

Periodiski soda maksājumi

1. Izpildvalde var pieņemt lēmumu, ar ko piemēro periodisku soda maksājumu, lai panāktu, ka:

a) atlasīts atbildīgais subjekts izbeidz pārkāpumu, ja tas nav īstenojis administratīvu pasākumu, kas piemērots, ievērojot 21. panta 2. punkta b), d), e) vai f) apakšpunktu un 21. panta 3. punktu;

b) regulas 17. panta 1. punktā minētā persona sniedz pilnīgu informāciju, kas pieprasīta ar lēmumu atbilstīgi 6. panta 1. punktam;

c) regulas 17. panta 1. punktā minētā persona sadarbojas izmeklēšanā un jo īpaši uzrāda visus pieprasītos reģistrus, datus, procedūras vai jebkādus citus materiālus, kā arī papildina un izlabo citu informāciju, kura sniegta izmeklēšanai, kas sākta saskaņā ar 18. pantu.

2. Periodiskais soda maksājums ir iedarbīgs un samērīgs. Periodisko soda maksājumu piemēro, līdz atlasītais atbildīgais subjekts vai attiecīgā persona izpilda 1. punktā minēto attiecīgo administratīvo pasākumu.

3. Neatkarīgi no 2. punkta noteikumiem periodiskā soda maksājuma summa juridisku personu gadījumā nepārsniedz 3 % no dienas vidējā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā vai fizisku personu gadījumā – 2 % no dienas vidējiem ienākumiem iepriekšējā kalendārajā gadā. To aprēķina no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru piemēro periodisko soda maksājumu.

4. Periodisku soda maksājumu var piemērot ne ilgāk kā sešus mēnešus no Iestādes lēmuma paziņošanas dienas. Ja pēc minētā laikposma beigām atlasītais atbildīgais subjekts vēl nav izpildījis administratīvo pasākumu, Iestāde var piemērot periodiskus soda maksājumus uz papildu laikposmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

5. Lēmumu, ar ko piemēro periodisku soda maksājumu, var pieņemt vēlāk ar atpakaļejošu spēku līdz administratīvā pasākuma piemērošanas dienai.

24. pants

Procesā iesaistīto personu uzklausīšana

1. Pirms lēmuma pieņemšanas par naudas soda vai periodiska soda maksājuma piemērošanu saskaņā ar 22. un 23. pantu Izpildvalde dod iespēju procesā iesaistītajām personām paust viedokli par Iestādes konstatējumiem. Izpildvalde savus lēmumus balsta tikai uz apsvērumiem, par kuriem procesā iesaistītajām personām ir bijusi iespēja sniegt komentārus.

2. Izskatot lietu, pilnībā ievēro procesā iesaistīto personu tiesības uz aizstāvību. Šīs personas ir tiesīgas piekļūt Iestādes lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju un Iestādes iekšējiem sagatavošanas dokumentiem.

25. pants

Administratīvo pasākumu, naudas sodu un periodisko soda maksājumu publicēšana

1. Iestāde publisko katru lēmumu, ar ko piemēro naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus vai piemēro 21. panta 2. punkta c) līdz g) apakšpunktā minētos administratīvos pasākumus, kas pieņemti 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos, tūlīt pēc tam, kad par pārkāpumu atbildīgā persona ir informēta par minēto lēmumu. Publikācijā iekļauj vismaz informāciju par pārkāpuma veidu un būtību, atbildīgo personu identitāti un, naudas sodu vai periodisko soda maksājumu gadījumā, to summu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja publiskošana attiecas uz pārsūdzamiem administratīviem pasākumiem, kuru mērķis nav novērst nopietnus, atkārtotus un sistemātiskus pārkāpumus, Iestāde var atlikt šo administratīvo pasākumu publiskošanu līdz brīdim, kad iztek termiņš pārsūdzības iesniegšanai Eiropas Savienības Tiesā.

2. Pēc tam, kad ir beidzies termiņš lēmuma pārskatīšanai Administratīvajā pārskatīšanas padomē vai – ja atbildīgais subjekts šādu pārskatīšanu nav pieprasījis – ir beidzies termiņš pārsūdzības iesniegšanai Eiropas Savienības Tiesā, Iestāde publisko informāciju par pārskatīšanas pieprasījumu vai pārsūdzību. Jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārskatīšanas vai pārsūdzības iznākumu Iestāde publisko tūlīt pēc šādas informācijas saņemšanas. Publicē arī visus lēmumus, ar ko atceļ lēmumu piemērot naudas sodu vai periodisku soda maksājumu vai piemērot administratīvu pasākumu, ievērojot 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

3. Neatkarīgi no 1. punktā minētās prasības, ja Iestāde, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, atbildīgo personu identitātes vai personas datu publiskošanu uzskata par nesamērīgu vai ja publiskošana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai notiekošo izmeklēšanu, tad Iestāde:

a) atliek lēmuma publiskošanu līdz brīdim, kad vairs nepastāv iemesli tā nepubliskošanai;

b) publisko lēmumu, ievērojot anonimitāti, ja šāda anonīma publiskošana nodrošina atbildīgo personu personas datu efektīvu aizsardzību; šādā gadījumā Iestāde atliek attiecīgo datu publiskošanu uz saprātīgu laikposmu, ja ir paredzams, ka šajā laikposmā anonīmās publiskošanas iemesli beigs pastāvēt;

c) vispār nepublisko lēmumu, ja a) un b) apakšpunktā minētās iespējas tiek uzskatītas par nepietiekamām, lai nodrošinātu:

i) to, ka netiek apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte; vai

ii) lēmuma publiskošanas samērīgumu attiecībā uz administratīvajiem pasākumiem, kas piemēroti saskaņā ar 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja šādi pasākumi tiek uzskatīti par maznozīmīgiem.

4. Iestāde nodrošina, ka viss publiskotais, ievērojot šo pantu, ir pieejams tās tīmekļa vietnē piecus gadus.

26. pants

Naudas sodu un periodisko soda maksājumu izpilde un minēto sankciju un maksājumu summu sadalījums

1. Naudas sodi un periodiskie soda maksājumi, kas piemēroti, ievērojot 22. un 23. pantu, ir izpildāmi.

Izpildi regulē tās dalībvalsts civilprocesa normas, kuras teritorijā izpilde notiek. Lēmumam piemērot naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, ievērojot 22. un 23. pantu, pievieno izpildes rīkojumu, neparedzot citas formalitātes kā vien lēmuma autentiskuma pārbaudi, ko veic iestāde, ko šim nolūkam norīko katras dalībvalsts valdība, un to dara zināmu Iestādei un Eiropas Savienības Tiesai.

Kad pēc attiecīgās puses lūguma ir izpildītas šīs formalitātes, minētā puse var sākt izpildes panākšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vēršoties tieši kompetentajā iestādē.

Izpildi var apturēt tikai ar Eiropas Savienības Tiesas lēmumu. Tomēr sūdzības par nepareizu izpildi ir attiecīgās dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

2. Naudas sodu un periodisko soda maksājumu summas iemaksā Eiropas Savienības vispārējā budžetā.

27. pants

Uzraudzības pasākumu veikšanas un naudas sodu piemērošanas procedūras noteikumi

1. Ja, pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, Iestāde konstatē, ka ir nopietnas norādes par iespējamiem faktiem, kas varētu liecināt par II pielikumā uzskaitītu pārkāpumu vai pārkāpumiem, Iestāde lietas izmeklēšanai ieceļ neatkarīgu izmeklēšanas grupu, kas darbojas Iestādē. Izmeklēšanas grupa nav iesaistīta un nav bijusi iesaistīta atlasītā atbildīgā subjekta tiešā uzraudzībā un savas funkcijas veic neatkarīgi no Izpildvaldes. Iestāde izstrādā iekšējās procedūras, ar ko paredz noteikumus, kuri reglamentē neatkarīgās izmeklēšanas grupas dalībnieku atlasi, jo īpaši attiecībā uz minēto dalībnieku zināšanām, izglītību, lietpratību un pieredzi.

2. Izmeklēšanas grupa izmeklē iespējamos pārkāpumus, ņemot vērā to personu sniegtos komentārus, uz kurām attiecas izmeklēšana, un visus lietas materiālus ar saviem konstatējumiem iesniedz Izpildvaldei.

Lai pildītu savus uzdevumus, izmeklēšanas grupa var pieprasīt informāciju saskaņā ar 17. pantu un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas saskaņā ar 18. un 19. pantu.

Uzdevumu izpildes laikā izmeklēšanas grupai ir piekļuve visiem dokumentiem un informācijai, ko, veicot uzraudzības darbības, ir apkopojusi kopējā uzraudzības komanda.

3. Pabeidzot izmeklēšanu un pirms konstatējumu dokumentu iesniegšanas Izpildvaldei, izmeklēšanas grupa personām, uz kurām attiecas izmeklēšana, dod iespēju tikt uzklausītām par izmeklētajiem jautājumiem. Izmeklēšanas grupa savus konstatējumus pamato tikai ar tiem faktiem, par kuriem personām, uz kurām attiecas izmeklēšana, tika dota iespēja sniegt komentārus.

Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu, pilnībā ievēro attiecīgo personu tiesības uz aizstāvību.

4. Iesniedzot lietas materiālus ar konstatējumiem Izpildvaldei, izmeklēšanas grupa par šo faktu informē personas, uz kurām attiecas izmeklēšana. Personām, uz kurām attiecas izmeklēšana, tiek dotas tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas skar trešās personas.

5. Pamatojoties uz lietas materiāliem ar izmeklēšanas grupas konstatējumiem un ja to pieprasa attiecīgās personas, pēc to personu uzklausīšanas, uz kurām attiecas izmeklēšana, saskaņā ar 24. panta 1. punktu Izpildvalde pieņem lēmumu par to, vai minētās personas, uz kurām attiecas izmeklēšana, ir izdarījušas kādu no II pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, un apstiprinoša lēmuma gadījumā piemēro naudas sodu saskaņā ar 22. pantu un piemēro administratīvu pasākumu saskaņā ar 21. pantu papildus naudas sodam vai tā vietā.

6. Izmeklēšanas grupa nepiedalās Izpildvaldes apspriedēs un nekādā citā veidā neiesaistās Izpildvaldes lēmumu pieņemšanas procesā.

7. Komisija pieņem turpmākus procedūras noteikumus attiecībā uz pilnvarām piemērot naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, tostarp noteikumus par aizstāvības tiesībām, pagaidu noteikumus un noteikumus par naudas sodu vai periodisko soda maksājumu iekasēšanu, un pieņem sīki izstrādātus noteikumus par sodu piemērošanas un izpildes panākšanas noilguma termiņiem.

Pirmajā daļā minētos noteikumus, papildinot šo regulu, pieņem ar deleģētajiem aktiem saskaņā ar 100. pantu.

Komisija otrajā daļā minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2027. gada 1. janvārim.

8. Ja, pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, Iestāde konstatē, ka ir nopietnas norādes par tādu faktu iespējamību, kas varētu liecināt par noziedzīgiem nodarījumiem, tā lietu nodod attiecīgajām valsts iestādēm krimināltiesiskai vajāšanai. Turklāt Iestāde atturas no naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošanas gadījumos, kad kriminālprocesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem res judicata spēku jau ir ieguvis attaisnojošs vai notiesājošs spriedums, kas izriet no identiskiem faktiem vai faktiem, kuru būtība ir tāda pati.

28. pants

Pārskatīšana Eiropas Savienības Tiesā

Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija pārskatīt Iestādes lēmumus, ar kuriem piemēro naudas sodu vai periodisku soda maksājumu. Tā var anulēt uzlikto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu vai samazināt vai palielināt tā summu.

29. pants

Valodu lietojums tiešā uzraudzībā

1. Iestāde un finanšu subjektu uzraudzītāji pieņem kārtību saziņai NILLN/TFN uzraudzības sistēmā, tostarp valodas(-u) lietojumu.

2. Jebkuru dokumentu, ko Iestādei iesniedz atlasīts atbildīgais subjekts vai jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kurai atsevišķi tiek piemērotas Iestādes uzraudzības procedūras, var sagatavot jebkurā no Savienības oficiālajām valodām, ko izvēlējies atlasītais atbildīgais subjekts vai attiecīgā fiziskā vai juridiskā persona.

3. Iestāde, atlasīti atbildīgie subjekti un jebkura cita juridiska vai fiziska persona, kurai atsevišķi tiek piemērotas Iestādes uzraudzības procedūras, var vienoties rakstiskā saziņā, tostarp attiecībā uz Iestādes uzraudzības lēmumiem, izmantot tikai vienu no Savienības oficiālajām valodām.

4. Atsaucot šādu vienošanos par tikai vienas valodas izmantošanu, kā minēts 3. punktā, šāda atsaukšana ietekmē tikai tos Iestādes uzraudzības procedūras aspektus, kuri vēl nav īstenoti.

5. Ja mutiskās uzklausīšanas dalībnieki lūdz nodrošināt iespēju paust savu viedokli Savienības oficiālajā valodā, kas nav Iestādes noteiktā uzraudzības procedūras valoda, par šo prasību pietiekami savlaicīgi informē Iestādi, lai tā varētu veikt vajadzīgos pasākumus.

4. IEDAĻA

Neatlasītu atbildīgo subjektu netieša uzraudzība

30. pants

Uzraudzības konverģences stāvokļa novērtējumi

1. Iestāde periodiski novērtē dažas vai visas darbības, ko veic viens, vairāki vai visi finanšu subjektu uzraudzītāji, kā arī novērtē to instrumentus un resursus. Katrā novērtējumā Iestāde novērtē, cik lielā mērā finanšu subjektu uzraudzītājs veic savus uzdevumus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2024/1640, un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu saskaņotus augsta līmeņa uzraudzības standartus un praksi. Novērtējumos ņem vērā uzraudzības pieeju saskaņošanas līmeni, un šajā nolūkā tie ietver pārbaudi, kā tiek piemērota visa saskaņā ar 8. pantu izstrādātā NILLN/TFN uzraudzības metodika vai tās daļa, un vienā novērtēšanas ciklā aptver visus finanšu subjektu uzraudzītājus. Izpildvalde pēc apspriešanās ar Valdi uzraudzības sastāvā pieņem novērtēšanas cikla plānu. Valde ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu var prasīt Izpildvaldei pieņemt jaunu plānu. Katra novērtēšanas cikla ilgumu nosaka Iestāde, un tas nepārsniedz septiņus gadus.

Iestāde izstrādā metodes, kas ļauj saskaņotā veidā novērtēt un salīdzināt vienā novērtēšanas ciklā vērtējamos finanšu subjektu uzraudzītājus. Katra novērtēšanas cikla beigās Iestāde savus konstatējumus iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Novērtējumus veic Iestādes darbinieki un atbilstīgi atklātam uzaicinājumam piedalīties – pēc brīvprātības principa to finanšu subjektu uzraudzītāju darbinieki, kuriem netiek veikta pārbaude. Attiecīgā gadījumā novērtējumos pienācīgi ņem vērā visus attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un starpvaldību struktūras, kuras ir kompetentas NILL/TF novēršanas jomā. Novērtējumos var arī pienācīgi ņemt vērā informāciju, kas iekļauta centrālajā NILLN/TFN datubāzē, kura izveidota, ievērojot 11. pantu.

3. Iestāde sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta katra novērtējuma rezultātus. Pirms ziņojuma projektu izskata Valde uzraudzības sastāvā, to iesniedz finanšu subjektu uzraudzītājam, uz kuru attiecas novērtēšana, lai tas sniegtu komentārus. Iestādes noteiktajā termiņā finanšu subjektu uzraudzītājs, uz kuru attiecas novērtēšana, iesniedz komentārus par ziņojuma projektu. Galīgo ziņojumu pieņem Izpildvalde, ņemot vērā Valdes uzraudzības sastāvā apsvērumus. Izpildvalde nodrošina saskaņotību novērtējuma metodikas piemērošanā. Ziņojumā paskaidro un norāda visus īpašos turpmākos pasākumus, kas jāveic novērtējamajam finanšu subjektu uzraudzītājam un kas novērtēšanas rezultātā tiek uzskatīti par atbilstīgiem, samērīgiem un vajadzīgiem. Turpmākos pasākumus var pieņemt Valdes pamatnostādņu un ieteikumu veidā. Turpmākos pasākumus var pieņemt Izpildvaldes individuālu ieteikumu veidā. Minētos individuālos turpmākos pasākumus publicē tikai ar attiecīgā finanšu subjektu uzraudzītāja piekrišanu un tikai kopsavilkuma vai apkopotā veidā tā, lai nevarētu identificēt atsevišķas finanšu iestādes. Ziņojuma publicētajā versijā neiekļauj ne konfidenciālu informāciju, ne atsauces uz konkrētiem finanšu subjektu uzraudzītājiem.

4. Finanšu subjektu uzraudzītāji dara visu iespējamo, lai izpildītu īpašos turpmākos pasākumus, kas tiem adresēti novērtēšanas rezultātā. Attiecīgā gadījumā finanšu subjektu uzraudzītāji regulāri iesniedz Iestādei atjauninātu informāciju par to pasākumu veidiem, ko tie ir veikuši, reaģējot uz 3. punktā minēto ziņojumu.

31. pants

NILLN/TFN uzraudzības kolēģiju darba koordinēšana un atvieglošana finanšu sektorā

1. Iestāde atbilstīgi savām pilnvarām un neskarot attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju pilnvaras nodrošina, ka NILLN/TFN uzraudzības kolēģijas finanšu sektorā ir izveidotas un saskaņoti darbojas attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, kuru iedibinājumi darbojas vairākās dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 49. pantu. Šajā nolūkā iestāde var:

a) izveidot kolēģiju, ja šāda kolēģija vēl nav izveidota, lai gan ir izpildīti Direktīvas (ES) 2024/1640 49. pantā izklāstītie nosacījumi tās izveidei, un sasaukt un organizēt kolēģiju sanāksmes;

b) palīdzēt organizēt kolēģiju sanāksmes, ja to pieprasa attiecīgie finanšu subjektu uzraudzītāji;

c) palīdzēt organizēt kopīgus uzraudzības plānus un kopīgas pārbaudes uz vietas vai attālinātas izmeklēšanas;

d) sadarbībā ar finanšu subjektu uzraudzītājiem apkopot un izplatīt visu atbilstīgo informāciju, lai atvieglotu kolēģijas darbu un darītu šādu informāciju pieejamu kolēģijā esošajām iestādēm;

e) veicināt efektīvas un iedarbīgas uzraudzības darbības un prakses, arī izvērtējot riskus, kuriem ir vai varētu būt pakļauti neatlasīti atbildīgie subjekti;

f) saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem uzdevumiem un pilnvarām pārraudzīt finanšu subjektu uzraudzītāju veiktos uzdevumus.

2. Piemērojot 1. punktu, Iestādes darbiniekiem ir neierobežotas līdzdalības tiesības NILLN/TFN uzraudzības kolēģijās, un viņi spēj piedalīties to darbībās, tostarp pārbaudēs uz vietas, ko kopīgi veic divi vai vairāki finanšu subjektu uzraudzītāji.

32. pants

Pieprasījumi rīkoties ārkārtas apstākļos, ja ir norādes, kas liecina par nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem

1. Finanšu subjektu uzraudzītāji informē Iestādi, ja kāda neatlasīta atbildīgā subjekta situācija attiecībā uz tā atbilstību Regulai (ES) 2024/1624, Regulai (ES) 2023/1113, citām tiesību normām, kas pieņemtas minēto regulu īstenošanai, vai jebkādam uzraudzītāja izdotam administratīvam aktam un tā pakļautību NILL/TF riskiem strauji un ievērojami pasliktinās, jo īpaši, ja šāda pasliktināšanās varētu negatīvi ietekmēt vairākas dalībvalstis vai Savienību kopumā vai apdraudēt Savienības finanšu sistēmas integritāti.

2. Ja ir norādes, kas liecina par nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, kurus izdarījis neatlasīts atbildīgais subjekts, Iestāde var pieprasīt tā finanšu subjektu uzraudzītājam:

a) izmeklēt šādas norādes, kas varētu attiekties uz Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, vai, ja šādi Savienības tiesību akti ir direktīvas vai ar tiem skaidri piešķir iespējas dalībvalstīm, norādes uz valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ciktāl ar tiem transponē direktīvas vai īsteno iespējas, kas dalībvalstīm piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem; un

b) apsvērt iespēju minētajam subjektam piemērot sankcijas par šādiem pārkāpumiem saskaņā ar tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē direktīvas.

Šajā sakarībā Iestāde var arī vajadzības gadījumā pieprasīt, lai neatlasīta atbildīgā subjekta finanšu uzraudzītājs pieņemtu individuālu lēmumu, kas adresēts minētajam subjektam, tam pieprasot veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu saistības, kas noteiktas tieši piemērojamajos Savienības tiesību aktos vai valsts tiesību aktos, ciktāl ar tiem transponē direktīvas vai īsteno iespējas, kas dalībvalstīm piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem, tostarp pārtraukt jebkādu darbību. Šajā punktā minētie pieprasījumi nekavē uzraudzības pasākumu īstenošanu, ko veic finanšu subjektu uzraudzītājs, kuram adresēts attiecīgais pieprasījums.

3. Pieprasījumu, kas minēts 2. punktā, var iesniegt, ja Iestādei ir norādes, kas liecina par nopietnu, atkārtotu vai sistemātisku pārkāpumu:

a) pēc finanšu subjektu uzraudzītāju sniegtās informācijas, ievērojot 1. punktu;

b) pēc Iestādes pašas savāktas pienācīgi pamatotas informācijas; vai

c) pēc saņemtas informācijas no Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām vai no jebkura cita uzticama un ticama informācijas avota.

4. Attiecīgais finanšu subjektu uzraudzītājs izpilda jebkuru pieprasījumu, kas tam adresēts saskaņā ar 2. punktu, un pēc iespējas ātri, bet ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā no šāda pieprasījuma paziņošanas dienas informē Iestādi par pasākumiem, ko tas ir veicis vai plāno veikt, lai izpildītu minēto pieprasījumu.

5. Ja 2. punktā minētais pieprasījums netiek izpildīts vai ja 10 darba dienu laikā no pieprasījuma paziņošanas dienas Iestāde nesaņem informāciju par pasākumiem, kas veikti vai ko plāno veikt, lai to izpildītu, Iestāde var pieprasīt Komisijai atļauju uz laiku nodot Iestādei 5. panta 2. punktā un 6. panta 1. punktā minētos attiecīgā finanšu subjektu uzraudzītāja uzdevumus un pilnvaras, kas saistītas ar neatlasītā atbildīgā subjekta tiešu uzraudzību.

6. Iestādes pieprasījumā, ko tā iesniedz Komisijai, ievērojot 5. punktu, iekļauj:

a) aprakstu par tieši piemērojamo prasību nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, kurus izdarījis konkrēts neatlasīts atbildīgais subjekts, un skaidrojumu, kāpēc šādi pārkāpumi ietilpst Iestādes kompetences jomā, ievērojot 2. un 3. punktu;

b) skaidrojumu, kāpēc 4. punktā noteiktajā termiņā netika veiktas nekādas darbības, lai izpildītu 2. punktā minēto pieprasījumu finanšu subjektu uzraudzītājam, tostarp attiecīgā gadījumā informāciju, ka finanšu subjektu uzraudzītājs nav sniedzis atbildi;

c) ierosinātais laikposms, kurš nepārsniedz trīs gadus un kura laikā Iestāde veiks attiecīgos uzdevumus un īstenos pilnvaras attiecībā uz konkrēto neatlasīto atbildīgo subjektu;

d) to pasākumu aprakstu, kurus pēc attiecīgo uzdevumu un pilnvaru nodošanas Iestāde plāno veikt attiecībā uz neatlasīto atbildīgo subjektu, lai novērstu 2. punktā minētos nopietnos, atkārtotos vai sistemātiskos pārkāpumus;

e) jebkādu attiecīgu saziņu starp Iestādi un attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju.

7. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta, ievērojot 6. punktu, Komisija viena mēneša laikā pēc Iestādes pieprasījuma saņemšanas pieņem pienācīgi pamatotu lēmumu par to, vai atļaut attiecīgo uzdevumu un pilnvaru nodošanu vai iebilst pret to. Lēmumu paziņo Iestādei, kas nekavējoties par to informē finanšu subjektu uzraudzītāju un neatlasīto atbildīgo subjektu. Par lēmumu informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

8. Desmitajā darba dienā pēc tam, kad Iestādei paziņots lēmums, ar ko atļauj nodot uzdevumus un pilnvaras attiecībā uz neatlasīto atbildīgo subjektu, 5. panta 2. punktā minēto uzdevumu, kā arī 6. panta 1. punktā un 17. līdz 23. pantā minēto pilnvaru īstenošanas nolūkā neatlasīto atbildīgo subjektu uzskata par atlasītu atbildīgo subjektu. Ar Komisijas lēmumu nosaka termiņu šo uzdevumu un pilnvaru īstenošanai, pēc kura beigām tos automātiski nodod atpakaļ attiecīgajam finanšu subjektu uzraudzītājam.

9. Pēc apspriešanās ar attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju Iestāde var iesniegt Komisijai pieprasījumu pagarināt piemērošanas termiņu lēmumam, ar ko atļauj uzdevumu un pilnvaru nodošanu. Minēto pieprasījumu iesniedz vismaz divus mēnešus pirms sākotnējā termiņa beigām.

Pirmajā daļā minētajam pieprasījumam pievieno šādu informāciju:

a) aprakstu par pasākumiem, ko Iestāde ir veikusi attiecībā uz konkrēto atbildīgo subjektu, un par turpmākiem pasākumiem, ko tā plāno veikt;

b) pamatojumu, kāpēc šie atlikušie pasākumi novērš pārkāpumus, kas joprojām ir Iestādes kompetences jomā, ievērojot 2. punktu;

c) ierosinājumu par laikposmu, kurš nepārsniedz trīs gadus un kura laikā jāturpina veikt 5. panta 2. punktā minētie uzdevumi un jāīsteno 6. panta 1. punktā un 17. līdz 23. pantā minētās pilnvaras attiecībā uz atbildīgo subjektu;

d) jebkādu attiecīgu saziņu starp Iestādi un attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju.

Komisija 7. punktā norādītajā termiņā pieņem lēmumu par to, vai piešķirt pagarinājumu. Jebkuru pagarinājumu, ko piešķir ievērojot šo punktu, var piešķirt tikai vienu reizi.

33. pants

Domstarpību izšķiršana starp finanšu subjektu uzraudzītājiem pārrobežu situācijās

1. Iestāde var palīdzēt finanšu subjektu uzraudzītājiem panākt vienošanos saskaņā ar šā panta 3., 4. un 5. punktā izklāstīto procedūru pēc viena vai vairāku finanšu subjektu uzraudzītāju pieprasījuma, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 46., 47., 49. vai 54. pantu, vai citos gadījumos, kad finanšu subjektu uzraudzītājs nepiekrīt cita finanšu subjektu uzraudzītāja darbības vai ierosinātas darbības procedūrai vai saturam, vai arī bezdarbībai, ciktāl tas ietekmē tā uzraudzības uzdevumus un pienākumus attiecībā uz konkrētu neatlasītu atbildīgo subjektu vai vairākiem neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

2. Gadījumos, uz kuriem neattiecas Direktīvas (ES) 2024/1640 46., 47., 49. un 54. pants, finanšu subjektu uzraudzītājs bez nepamatotas kavēšanās lūdz Iestādes palīdzību, ja Savienības tiesību norma paredz, ka finanšu subjektu uzraudzītājam ar citu finanšu subjektu uzraudzītāju ir jāpanāk vienošanās, kārtība vai cita veida iedibināta vai formalizēta sadarbība attiecībā uz konkrētu neatlasītu atbildīgo subjektu uzraudzību, un pastāv jebkurš no šādiem apstākļiem:

a) vienošanās ir panākta, bet viena no pusēm to nav efektīvi piemērojusi vai ievērojusi;

b) finanšu subjektu uzraudzītājs, pamatojoties uz objektīviem iemesliem, secina, ka pastāv domstarpības;

c) ir pagājuši divi mēneši no dienas, kad finanšu subjektu uzraudzītājs no cita finanšu subjektu uzraudzītāja ir saņēmis pieprasījumu veikt noteiktu darbību, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem, un pieprasījumu saņēmušais uzraudzītājs nav pieņēmis lēmumu, kas apmierina pieprasījumu.

3. Izpildvalde novērtē visus 1. un 2. punktā minētos pieprasījumus un paziņo attiecīgajām pusēm, vai tā uzskata pieprasījumu par pamatotu un plāno tā sakarā rīkoties saskaņā ar šo pantu.

4. Iestāde nosaka termiņu finanšu subjektu uzraudzītāju samierināšanai, ņemot vērā jebkādus attiecīgos laikposmus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, un jautājuma sarežģītību un steidzamību. Samierināšanas posmā Iestāde darbojas kā mediators. Vajadzības gadījumā vai tad, ja tas ir paredzēts Savienības tiesību aktos, Iestāde sniedz atzinumu par to, kā izšķirt domstarpības.

5. Ja 4. punktā minētajā samierināšanas posmā finanšu subjektu uzraudzītāji vienošanos nepanāk vai ja tie neievēro Iestādes sniegto atzinumu, Iestāde var pieprasīt šiem finanšu subjektu uzraudzītājiem veikt konkrētu darbību vai atturēties no konkrētas darbības veikšanas nolūkā izšķirt jautājumu un nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem. Iestādes lēmums ir saistošs attiecīgajiem finanšu subjektu uzraudzītājiem. Iestāde savā lēmumā var prasīt, lai finanšu subjektu uzraudzītāji atceļ vai groza lēmumu, ko tie pieņēmuši, vai izmanto savas pilnvaras saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

6. Iestāde informē finanšu subjektu uzraudzītājus par 4. un 5. punktā minēto procedūru pabeigšanu un attiecīgā gadījumā savu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 5. punktu.

7. Jebkāda finanšu subjektu uzraudzītāju darbība saistībā ar faktiem, uz kuriem attiecas lēmuma pieņemšana saskaņā ar 5. punktu, ir savienojama ar šādu lēmumu.

8. Regulas 84. pantā minētajā ziņojumā Iestādes priekšsēdētājs izklāsta finanšu subjektu uzraudzītāju domstarpību būtību un veidu, panākto vienošanos un lēmumus, kas pieņemti šo domstarpību atrisināšanai.

34. pants

Rīcība sistemātisku uzraudzības trūkumu gadījumos

1. Ja finanšu subjektu uzraudzītājs nav piemērojis pasākumus, kas noteikti Direktīvā (ES) 2024/1640, vai nav ievērojis valsts tiesību aktu noteikumus, ar kuriem transponē minēto direktīvu, vai ir piemērojis pasākumus tādā veidā, kas šķiet Savienības tiesību aktu pārkāpums, kā rezultātā tā uzraudzībā sistemātiski tiek pieļauti trūkumi, kuri ietekmē vairākus atbildīgos subjektus un mazina NILLN/TFN uzraudzības sistēmas efektivitāti, Iestāde rīkojas saskaņā ar 2., 3. un 4. punktā noteiktajām pilnvarām.

2. Iestāde pēc savas iniciatīvas var sākt izmeklēšanu par 1. punktā minēto Savienības tiesību aktu iespējamu pārkāpumu, ja tai ir norādes par šādu pārkāpumu, pamatojoties uz pienācīgi pamatotu informāciju, ko Iestāde savākusi, pildot savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu.

Iestāde var arī izmeklēt iespējamu Savienības tiesību aktu pārkāpumu vai nepiemērošanu pēc viena vai vairāku finanšu subjektu uzraudzītāju, Eiropas Parlamenta vai Komisijas pienācīgi pamatota pieprasījuma.

Ja, ievērojot pirmo vai otro daļu, ir pieprasīta izmeklēšana par iespējamu Savienības tiesību aktu pārkāpumu, Iestāde pienācīgi informē pieprasījuma iesniedzēju par to, kā tā plāno rīkoties šajā jautājumā un vai iespējamā pārkāpuma izmeklēšana ir pamatota. Ja Iestāde nolemj veikt izmeklēšanu, tā vispirms informē attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju.

3. Finanšu subjektu uzraudzītājs, uz ko attiecas izmeklēšana, ievērojot 2. punktu, nekavējoties sniedz Iestādei visu informāciju, ko Iestāde pieprasa izmeklēšanas nolūkā, tostarp informāciju par 1. punktā minēto aktu piemērošanu saskaņā ar Savienības tiesībām.

4. Ja to uzskata par lietderīgu un vajadzīgu, Iestāde pēc tam, kad tā ir informējusi finanšu subjektu uzraudzītāju, uz kuru attiecas izmeklēšana, var arī paredzēt visiem citiem finanšu subjektu uzraudzītājiem iespēju nosūtīt Iestādei informāciju, ko tie uzskata par būtisku, vai arī tieši iesniegt jebkuram citam finanšu subjektu uzraudzītājam pienācīgi pamatotu informācijas pieprasījumu. Šāda pieprasījuma saņēmēji bez nepamatotas kavēšanās sniedz Iestādei skaidru, precīzu un pilnīgu informāciju.

5. Iestāde ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc izmeklēšanas sākuma dienas finanšu subjektu uzraudzītājam, uz kuru attiecas izmeklēšana, sniedz ieteikumu, kurā izklāsta, kādas darbības jāveic, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Pirms šāda ieteikuma sniegšanas Iestāde sadarbojas ar attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju, ja tā šādu sadarbību uzskata par lietderīgu, lai novērstu sistemātiskos uzraudzības trūkumus, kā rezultātā tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, un mēģina panākt vienošanos par darbībām, kas veicamas, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Desmit darba dienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas finanšu subjektu uzraudzītājs informē Iestādi par pasākumiem, ko tas veicis vai plāno veikt, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

6. Ja viena mēneša laikā pēc Iestādes ieteikuma saņemšanas finanšu subjektu uzraudzītājs nav nodrošinājis atbilstību Savienības tiesību aktiem, Komisija pēc tam, kad Iestāde to ir informējusi par minēto faktu, vai pēc savas iniciatīvas var sniegt oficiālu atzinumu, ar ko prasa finanšu subjektu uzraudzītājam rīkoties, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Komisija savā oficiālajā atzinumā ņem vērā Iestādes ieteikumu.

Šādu oficiālo atzinumu Komisija sniedz trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija minēto laikposmu var pagarināt par vienu mēnesi.

Iestāde un finanšu subjektu uzraudzītājs sniedz Komisijai visu vajadzīgo informāciju.

7. Finanšu subjektu uzraudzītājs 10 darba dienu laikā pēc 6. punktā minētā oficiālā atzinuma saņemšanas informē Komisiju un Iestādi par pasākumiem, ko tas veicis vai plāno veikt, lai izpildītu oficiālajā atzinumā formulētās prasības. Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, par kuriem sniegts oficiāls atzinums, finanšu subjektu uzraudzītājs ievēro minēto oficiālo atzinumu.

5. IEDAĻA

Nefinanšu sektora pārraudzība

35. pants

Salīdzinošā izvērtēšana

1. Iestāde periodiski veic salīdzinošo izvērtēšanu par dažām vai visām nefinanšu subjektu uzraudzītāju un publisko iestāžu, kas minētas Direktīvas (ES) 2024/1640 52. pantā, darbībām nolūkā uzlabot uzraudzības rezultātu saskaņotību un efektivitāti. Iestāde izstrādā metodes, kas ļauj veikt izvērtējamo nefinanšu subjektu uzraudzītāju objektīvu novērtēšanu un salīdzināšanu. Attiecīgā gadījumā novērtējumu plānošanā un veikšanā pienācīgi ņem vērā izvērtējumus, novērtējumus un ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un starpvaldību struktūras, kuras ir kompetentas NILLN/TFN jomā. Novērtējumos var arī pienācīgi ņemt vērā informāciju, kas ietverta centrālajā NILLN/TFN datubāzē, kura izveidota saskaņā ar šīs regulas 11. pantu.

Pirmajā daļā minētajās metodēs ņem vērā uzraudzības sistēmas īpatnības gadījumos, kad uzraudzība ir uzticēta pašregulējuma struktūrām, tostarp tās publiskās iestādes lomu, kura ir atbildīga par minēto struktūru pārraudzību saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 52. pantu, un uzraudzītāju īpašās iezīmes minētajos gadījumos.

2. Salīdzinošo izvērtēšanu veic Iestādes darbinieki kopā ar nefinanšu subjektu uzraudzītāju un publisko iestāžu attiecīgajiem darbiniekiem, kā minēts Direktīvas (ES) 2024/1640 52. pantā.

3. Veicot salīdzinošo izvērtēšanu, cita starpā tiek vērtēti šādi aspekti:

a) nefinanšu subjektu uzraudzītāja pilnvaru, cilvēkresursu, finanšu un tehnisko resursu, neatkarības pakāpes, pārvaldības pasākumu un profesionālo standartu atbilstība, lai nodrošinātu Direktīvas (ES) 2024/1640 IV nodaļas efektīvu piemērošanu;

b) Savienības tiesību aktu un uzraudzības prakses piemērošanas efektivitāte un piemērošanā panāktais konverģences līmenis, kā arī tas, cik lielā mērā uzraudzības prakse ir nodrošinājusi Savienības tiesību aktos izklāstīto mērķu sasniegšanu;

c) tās paraugprakses piemērošana, kuru izstrādājuši nefinanšu subjektu uzraudzītāji un kuru labi būtu pieņemt citiem nefinanšu subjektu uzraudzītājiem;

d) efektivitāte un konverģences līmenis, kas panākts attiecībā uz to noteikumu izpildes panākšanu, kuri pieņemti, īstenojot Savienības tiesību aktus, tostarp attiecībā uz naudas sodiem un administratīviem pasākumiem, kas piemēroti atbildīgajām personām, ja minētie noteikumi nav tikuši ievēroti.

4. Iestāde sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus. Salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumu kopīgi sagatavo Iestādes darbinieki un attiecīgie nefinanšu subjektu un valsts iestāžu uzraudzītāju darbinieki, kā minēts Direktīvas (ES) 2024/1640 52. pantā, kas iesaistīti salīdzinošās izvērtēšanas veikšanā, un pieņem Izpildvalde pēc tam, kad tā saņēmusi Valdes uzraudzības sastāvā apsvērumus par piemērotās metodikas atbilstību citiem salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumiem. Ziņojumā paskaidro un norāda turpmākos pasākumus, kas salīdzinošās izvērtēšanas rezultātā tiek uzskatīti par atbilstīgiem, samērīgiem un vajadzīgiem. Minētos turpmākos pasākumus var pieņemt pamatnostādņu un ieteikumu veidā, ievērojot šīs regulas 54. pantu, un atzinumu veidā, ievērojot šīs regulas 55. pantu. Nefinanšu subjektu uzraudzītāji un valsts iestādes, kā minēts Direktīvas (ES) 2024/1640 52. pantā, dara visu iespējamo, lai izpildītu visas pamatnostādnes un ieteikumus, kas izdoti saskaņā ar šīs regulas 54. panta 3. punktu.

5. Iestāde savā tīmekļa vietnē publicē salīdzinošās izvērtēšanas konstatējumus un par to informē vismaz Eiropas Parlamentu. Tā iesniedz Komisijai atzinumu, kurā, ņemot vērā salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus vai jebkuru citu informāciju, ko Iestāde ieguvusi, pildot savus uzdevumus, tā pauž uzskatu, ka no Savienības perspektīvas būtu jāturpina saskaņot Savienības noteikumus, kas piemērojami nefinanšu sektora atbildīgajiem subjektiem vai nefinanšu subjektu uzraudzītājiem.

6. Divus gadus pēc salīdzinošās izvērtēšanas ziņojuma publicēšanas Iestāde iesniedz paveiktā darba pārbaudes ziņojumu. Paveiktā darba pārbaudes ziņojumu kopīgi sagatavo Iestādes darbinieki un attiecīgie nefinanšu subjektu uzraudzītāju darbinieki, kas iesaistīti salīdzinošās izvērtēšanas veikšanā, un pieņem Izpildvalde pēc tam, kad tā saņēmusi Valdes uzraudzības sastāvā apsvērumus par piemērotās metodikas atbilstību citiem salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumiem. Paveiktā darba pārbaudes ziņojumā ir iekļauts novērtējums par to, cik atbilstīgas un efektīvas ir darbības, ko salīdzinošajā izvērtēšanā iesaistītie nefinanšu subjektu uzraudzītāji veikuši, reaģējot uz salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumā norādītajiem turpmākajiem pasākumiem. Iestāde publicē paveiktā darba pārbaudes ziņojuma konstatējumus savā tīmekļa vietnē.

7. Šā panta piemērošanas nolūkā Izpildvalde pēc apspriešanās ar Valdi uzraudzības sastāvā ik pēc diviem gadiem pieņem salīdzinošās izvērtēšanas darba plānu. Minētajā salīdzinošās izvērtēšanas darba plānā atspoguļo pieredzi, kas gūta iepriekšējos salīdzinošās izvērtēšanas procesos un apspriedēs, kas notikušas Valdē uzraudzības sastāvā. Valde uzraudzības sastāvā ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu var prasīt Izpildvaldei pieņemt jaunu plānu. Salīdzinošās izvērtēšanas darba plāns ir gada un daudzgadu darba programmas atsevišķa daļa, un to iekļauj 65. pantā minētajā vienotajā programmdokumentā. Steidzamības vai neparedzētu notikumu gadījumā Iestāde var lemt par papildu salīdzinošās izvērtēšanas veikšanu.

8. Ja salīdzinošā izvērtēšana attiecas uz uzraudzības darbībām, ko vienā vai vairākās dalībvalstīs veic pašregulējuma struktūras, salīdzinošā izvērtēšana ietver novērtējumu par pasākumiem, ko, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 52. pantu, veic par minēto struktūru pārraudzību atbildīgā publiskā iestāde, lai nodrošinātu, ka tās savas funkcijas veic pienācīgi un efektīvi.

9. Ja salīdzinošā izvērtēšana attiecas uz uzraudzības darbībām, ko vienā vai vairākās dalībvalstīs veic pašregulējuma struktūras, minētajām pašregulējuma struktūrām nav jāpiedalās. Tomēr, ja pašregulējuma struktūras norāda, ka tās ir ieinteresētas piedalīties salīdzinošajā izvērtēšanā, šādu struktūru darbiniekiem, kuriem uzticētas uzraudzības funkcijas, ļauj piedalīties šajā salīdzinošajā izvērtēšanā.

36. pants

NILLN/TFN uzraudzības kolēģiju darba koordinēšana un atvieglošana nefinanšu sektorā

1. Iestāde savu pilnvaru robežās un neskarot attiecīgo nefinanšu subjektu uzraudzītāju pilnvaras saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 50. pantu palīdz izveidot un darboties NILLN/TFN uzraudzības kolēģijām nefinanšu sektorā attiecībā uz nefinanšu sektora atbildīgajiem subjektiem, kuru iedibinājumi darbojas vairākās dalībvalstīs saskaņā ar minēto pantu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā Iestāde var:

a) ierosināt izveidot kolēģiju, ja šāda kolēģija nav izveidota, lai gan Iestāde uzskata, ka atbildīgā subjekta pakļautība NILL/TF riskam un tā pārrobežu darbību mērogs attaisno kolēģijas izveidi un tās sanāksmju sasaukšanu un organizēšanu;

b) palīdzēt organizēt kolēģijas sanāksmes un novērtēt, vai ir izpildīti nosacījumi trešo valstu uzraudzītāju dalībai kolēģijā, ja to pieprasa attiecīgie nefinanšu subjektu uzraudzītāji;

c) palīdzēt organizēt kopīgus uzraudzības plānus un kopīgas pārbaudes uz vietas vai attālinātas izmeklēšanas;

d) palīdzēt finanšu subjektu uzraudzītājiem vākt un kopīgot visu attiecīgo informāciju, lai atvieglotu kolēģijas darbu un darītu šādu informāciju pieejamu uzraudzītājiem kolēģijā;

e) veicināt efektīvas un iedarbīgas uzraudzības darbības un prakses, tostarp izvērtējot riskus, kuriem ir vai varētu būt pakļauti atbildīgie subjekti nefinanšu sektorā;

f) sniegt palīdzību nefinanšu subjektu uzraudzītājiem pēc to īpaša pieprasījuma, tostarp pēc pieprasījuma būt par mediatoru starp nefinanšu subjektu uzraudzītājiem situācijās, uz kurām attiecas Direktīvas (ES) 2024/1640 50. panta 2. un 3. punkts.

3. Piemērojot 1. punktu, Iestādes darbiniekiem ir neierobežotas līdzdalības tiesības NILLN/TFN uzraudzības kolēģijās. Pēc attiecīgo nefinanšu subjektu uzraudzītāju vienošanās Iestādes darbinieki var piedalīties kolēģijas darbībās, ko kopīgi veic divi vai vairāki nefinanšu subjektu uzraudzītāji, tostarp atbildīgo subjektu pārbaudēs uz vietas nefinanšu sektorā, izņemot tos subjektus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts.

37. pants

Brīdinājumi par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, kurus pieļāvuši nefinanšu subjektu uzraudzītāji un publiskās iestādes, kas pārrauga pašregulējuma struktūras

1. Ja Iestādei ir pamats aizdomām, ka nefinanšu subjektu uzraudzītājs vai publiska iestāde, kas pārrauga Direktīvas (ES) 2024/1640 52. pantā minētās pašregulējuma struktūras, nav piemērojuši šīs regulas 1. panta 2. punktā minētos Savienības aktus vai valsts tiesību aktus vai ir piemērojuši tos tādā veidā, kas šķiet Savienības tiesību aktu pārkāpums, tā informē attiecīgo uzraudzītāju vai publisko iestādi par minētajiem iespējamajiem pārkāpumiem un tos izmeklē.

Piemērojot pirmo daļu, Iestāde var rīkoties pēc viena vai vairāku nefinanšu subjektu uzraudzītāju vai publisko iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, tostarp, ja šādas darbības pamatā ir pienācīgi pamatota informācija, kas saņemta no fiziskām vai juridiskām personām saskaņā ar 90. pantu.

2. Iestāde var pieprasīt attiecīgajam uzraudzītājam vai publiskajai iestādei visu informāciju, ko Iestāde uzskata par vajadzīgu izmeklēšanai, tostarp informāciju par šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto Savienības tiesību aktu vai valsts tiesību aktu piemērošanu saskaņā ar Savienības tiesībām, izņemot informāciju, uz kuru attiecas juridiskā konfidencialitāte, izņemot gadījumus, kad tiek piemēroti Regulas (ES) 2024/1624 21. panta 2. punkta otrajā daļā un 70. panta 2. punkta otrajā daļā un Direktīvas (ES) 2024/1640 52. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktie izņēmumi.

Attiecīgais uzraudzītājs vai publiskā iestāde nekavējoties sniedz Iestādei pieprasīto informāciju.

Ja pieprasītā informācija no attiecīgā uzraudzītāja vai publiskās iestādes ir izrādījusies nepietiekama vai tiek uzskatīta par nepietiekamu, lai iegūtu informāciju, kas tiek uzskatīta par vajadzīgu iespējamo pārkāpumu izmeklēšanai, Iestāde pēc attiecīgā uzraudzītāja vai publiskās iestādes informēšanas var tieši adresēt pienācīgi pamatotu un argumentētu informācijas pieprasījumu citiem uzraudzītājiem vai publiskām iestādēm, kas pārrauga pašregulējuma struktūras.

Šāda pieprasījuma adresāts bez nepamatotas kavēšanās sniedz Iestādei skaidru, precīzu un pilnīgu informāciju.

3. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc izmeklēšanas sākšanas Iestāde var sniegt attiecīgajam uzraudzītājam vai publiskajai iestādei ieteikumu, kurā norāda pasākumus, kas veicami, lai novērstu konstatēto pārkāpumu.

Pirms šāda ieteikuma sniegšanas Iestāde veic pārrunas ar attiecīgo uzraudzītāju vai publisko iestādi, ja tā šādu rīcību uzskata par lietderīgu, lai novērstu pārkāpumu, cenšoties panākt vienošanos par darbībām, kas veicamas minētajā nolūkā.

Desmit darba dienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas dienas attiecīgais uzraudzītājs vai publiskā iestāde informē Iestādi par pasākumiem, ko tie veikuši vai plāno veikt, lai novērstu pārkāpumu.

4. Ja viena mēneša laikā pēc Iestādes ieteikuma saņemšanas uzraudzītājs vai publiskā iestāde nav novērsusi konstatēto pārkāpumu, kas minēts 3. punkta pirmajā daļā, Iestāde izdod brīdinājumu, kurā sīki izklāsta pārkāpuma apstākļus un nosaka pasākumus, kas brīdinājuma adresātiem jāveic, lai mazinātu pārkāpuma ietekmi.

Pirmajā daļā minēto brīdinājumu adresē:

a) nefinanšu subjektu uzraudzītāja gadījumā – tādiem pašiem uzraudzītājiem citās dalībvalstīs un, ja uzraudzītājs ir pašregulējuma struktūra, tās publiskajai iestādei;

b) publiskas iestādes gadījumā – tās uzraudzībā esošajām pašregulējuma struktūrām.

5. Tiklīdz attiecīgais uzraudzītājs vai publiskā iestāde ir novērsusi pārkāpumu, Iestāde informē 4. punktā minētā brīdinājuma adresātus par to, ka pārkāpums ir novērsts un ka mazināšanas pasākumi ir izbeigti.

38. pants

Domstarpību izšķiršana starp nefinanšu subjektu uzraudzītājiem pārrobežu situācijās

1. Iestāde var palīdzēt nefinanšu subjektu uzraudzītājiem panākt vienošanos saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktā izklāstīto procedūru pēc viena vai vairāku nefinanšu subjektu uzraudzītāju pieprasījuma, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 46., 47., 50. vai 54. pantu, vai citos gadījumos, kad nefinanšu subjektu uzraudzītājs nepiekrīt cita nefinanšu subjektu uzraudzītāja darbības vai ierosinātas darbības procedūrai vai saturam, vai arī bezdarbībai, ciktāl tas ietekmē tā uzraudzības uzdevumus un pienākumus attiecībā uz konkrētu atbildīgo subjektu vai vairākiem atbildīgajiem subjektiem.

2. Gadījumos, uz kuriem neattiecas Direktīvas (ES) 2024/1640 46., 47., 50. un 54. pants, nefinanšu subjektu uzraudzītājs bez nepamatotas kavēšanās lūdz Iestādes palīdzību, ja Savienības tiesību norma paredz, ka nefinanšu subjektu uzraudzītājam ar citu nefinanšu subjektu uzraudzītāju vai citiem nefinanšu subjektu uzraudzītājiem ir jāpanāk vienošanās, kārtība vai cita veida iedibināta vai formalizēta sadarbība attiecībā uz konkrētu atbildīgo subjektu uzraudzību, un pastāv jebkurš no šādiem apstākļiem:

a) vienošanās ir panākta, bet viena no pusēm to nav efektīvi piemērojusi vai ievērojusi;

b) nefinanšu subjektu uzraudzītājs, pamatojoties uz objektīviem iemesliem, secina, ka pastāv domstarpības;

c) ir pagājuši divi mēneši no dienas, kad nefinanšu subjektu uzraudzītājs no cita nefinanšu subjektu uzraudzītāja ir saņēmis pieprasījumu veikt noteiktu darbību, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem, un pieprasījumu saņēmušais uzraudzītājs nav pieņēmis lēmumu, kas apmierina pieprasījumu.

3. Izpildvalde novērtē visus 1. un 2. punktā minētos pieprasījumus un paziņo attiecīgajām pusēm, vai tā uzskata pieprasījumu par pamatotu un plāno tā sakarā rīkoties saskaņā ar šo pantu.

4. Iestāde nosaka termiņu nefinanšu subjektu uzraudzītāju samierināšanai, ņemot vērā jebkādus attiecīgos laikposmus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, un jautājuma sarežģītību un steidzamību. Samierināšanas posmā Iestāde darbojas kā mediators. Vajadzības gadījumā vai tad, ja tas ir paredzēts Savienības tiesību aktos, Iestāde sniedz atzinumu par to, kā izšķirt domstarpības.

6. IEDAĻA

FIU atbalsta un koordinācijas mehānisms

39. pants

Iestādes un finanšu ziņu vākšanas vienību sadarbība

1. Iestāde ir atbildīga par finanšu ziņu vākšanas vienību ("*FIU*") efektīvas un konsekventas sadarbības nodrošināšanu atbilstīgi *FIU* atbalsta un koordinācijas mehānismam. Šajā nolūkā Iestāde atbalsta un koordinē *FIU* darbības.

2. Uz Iestādi un *FIU* attiecas lojālas sadarbības pienākums, tostarp attiecībā uz Iestādes atbalstītām vai uzsāktām kopīgām analīzēm, un pienākums apmainīties ar informāciju, kas vajadzīga to attiecīgo uzdevumu izpildei.

3. Iestādei ir īpaši cilvēkresursi, finanšu un IT resursi, lai sekmētu 5. panta 5. punktā minēto uzdevumu veikšanu, un tā vajadzības gadījumā nodrošina minēto uzdevumu veikšanai paredzētā personāla organizatorisko nošķiršanu no personāla, kas veic uzdevumus saistībā ar Iestādes uzraudzības darbībām.

FIU var informēt Iestādi, ja cita *FIU* nesadarbojas. Tādā gadījumā Iestāde darbojas kā mediators.

40. pants

Kopīgu analīžu veikšana

1. Iestāde nosaka metodes un kritērijus tādu lietu atlasei un noteikšanai par prioritārām, kas ir būtiskas Iestādes atbalstīto kopīgo analīžu veikšanai saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 32. pantu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā Iestāde katru gadu sagatavo prioritāro jomu sarakstu kopīgo analīžu veikšanai. Minēto sarakstu var pārskatīt, ja tiek noteiktas jaunas prioritārās jomas.

3. Ja saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 32. pantu un atbilstīgi šā panta 1. punktā minētajiem kritērijiem kādas dalībvalsts *FIU* konstatē iespējamu vajadzību veikt kopīgu analīzi ar vienu vai vairākām *FIU* citās dalībvalstīs, tā par to paziņo Iestādei.

Iestāde reģistrē visus paziņojumus, kas saņemti, ievērojot šā punkta pirmo daļu, un novērtē lietas atbilstību saskaņā ar 1. punktā minētajām metodēm un kritērijiem. Ja Iestāde uzskata, ka lieta ir būtiska, tā piecu dienu laikā pēc sākotnējā paziņojuma saņemšanas informē *FIU* visās attiecīgajās dalībvalstīs un aicina tās piedalīties kopīgajā analīzē. Šajā nolūkā Iestāde izmanto drošus saziņas kanālus. *FIU* visās attiecīgajās dalībvalstīs apsver iespēju piedalīties kopīgajā analīzē.

4. Ja vismaz viena cita *FIU* piekrīt piedalīties kopīgajā analīzē, Iestāde nodrošina, ka kopīgā analīze tiek sākta 20 dienu laikā pēc 3. punkta otrajā daļā minētā sākotnējā novērtējuma, ja vien jautājuma steidzamība neattaisno īsāka termiņa noteikšanu.

5. Jebkura *FIU*, kas atsakās piedalīties kopīgajā analīzē, piecu dienu laikā pēc uzaicinājuma saņemšanas iesniedz Iestādei rakstisku paskaidrojumu par šādas rīcības iemesliem. Iestāde nekavējoties sniedz šādu paskaidrojumu tai *FIU*, kura konstatējusi vajadzību veikt kopīgu analīzi.

6. Ar visu kopīgajā analīzē iesaistīto *FIU* nepārprotamu piekrišanu Iestādes darbiniekiem, kuri palīdz veikt kopīgo analīzi, piešķir piekļuvi visiem datiem, kas attiecas uz lietas priekšmetu, un tiesības apstrādāt minētos datus kopīgas analīzes sekmēšanas nolūkos.

Ja *FIU* atsakās piešķirt Iestādes darbiniekiem piekļuvi datiem, kas attiecas uz lietas priekšmetu, tā nodrošina, ka informācija tiek citādi sniegta veidā, kas nekavē Iestādes darbiniekus sniegt operatīvo atbalstu kopīgajai analīzei un kā citādi netraucē viņiem sniegt šādu atbalstu.

Ja vairākas *FIU* atsakās piešķirt piekļuvi datiem, kas attiecas uz lietas priekšmetu, Iestāde atkārtoti novērtē, vai uzdevumi, ko tās darbinieki veiktu, pamato tās atbalstu kopīgajai analīzei, un apsver iespēju ieteikt kopīgo analīzi turpināt bez tās atbalsta.

7. Iestāde nodrošina visus instrumentus un operatīvo atbalstu, kas saskaņā ar izstrādātajām metodēm un procedūrām vajadzīgs kopīgās analīzes veikšanai. Proti, Iestāde izveido īpašu un drošu saziņas kanālu kopīgās analīzes veikšanai un nodrošina atbilstošu tehnisko koordināciju, tostarp IT, kā arī budžeta un loģistikas atbalstu.

8. Ar visu kopīgajā analīzē iesaistīto *FIU* nepārprotamu piekrišanu Iestādes darbiniekiem, kas palīdz veikt kopīgo analīzi, ir atļauts, pamatojoties uz "ir atbilsme/nav atbilsmes" principu, savstarpēji salīdzināt šos *FIU* datus ar datiem, ko darījušas pieejamus citas *FIU* un Savienības struktūras, biroji un aģentūras, ievērojot savas attiecīgās pilnvaras.

Konstatētas atbilsmes gadījumā Iestāde dalās informācijā, kas atbilsmi radījusi, ar visām kopīgajā analīzē iesaistītajām *FIU*, ciktāl šīs informācijas sniedzējs ir atļāvis to kopīgot un ja šī informācija ir nepieciešama kopīgās analīzes veikšanai.

Piemērojot šo punktu, Iestāde izmanto sistēmu, kas izstrādāta, lai savstarpēji salīdzinātu informāciju, kas ir būtiska nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un terorisma finansēšanas novēršanai. Minētā sistēma nodrošina tādu drošības un konfidencialitātes līmeni, kas ir proporcionāls savstarpēji salīdzināmās informācijas veidam un apjomam. Metodēs un procedūrās, kas jānosaka kopīgu analīžu veikšanai, ievērojot 43. panta 1. punktu, un ar sadarbības vienošanos, kas jānoslēdz, ievērojot 94. panta 2. punktu, precizē metodes, kā veikt savstarpējo salīdzināšanu, pamatojoties uz "ir atbilsme/nav atbilsmes" principu, kā minēts šā punkta pirmajā daļā.

41. pants

Kopīgo analīžu rezultātu paziņošana un nosūtīšana

1. Ja kopīgas analīzes rezultāti liecina, ka ir pamatots iemesls aizdomām, ka notiek vai ir notikusi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai citas noziedzīgas darbības, attiecībā uz kurām *EPPO* varētu īstenot savu kompetenci saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 22. pantu un 25. panta 2. un 3. punktu, Iestāde bez nepamatotas kavēšanās ziņo *EPPO* par kopīgās analīzes rezultātiem un jebkādu būtisku papildu informāciju.

2. Iestāde, apspriežoties ar *EPPO*, izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu formātu, kas Iestādei jāizmanto, sniedzot informāciju *EPPO*.

Līdz 2026. gada 27. jūnijam Iestāde iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar 53. pantu.

3. Ja kopīgās analīzes rezultāti liecina, ka ir pamatots iemesls aizdomām, ka notiek vai ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses un attiecībā uz ko Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) varētu īstenot savu kompetenci saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 8. pantu, Iestāde kopīgās analīzes rezultātus un visu attiecīgo papildu informāciju nosūta *OLAF*.

4. Ar visu kopīgajā analīzē iesaistīto *FIU* nepārprotamu piekrišanu un ja kopīgās analīzes rezultāti liecina, ka ir pamatots iemesls aizdomām, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums, attiecībā uz kuru Eiropols varētu īstenot savu kompetenci saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794 ([38]), Iestāde kopīgās analīzes rezultātus un visu attiecīgo papildu informāciju nosūta Eiropolam.

5. Ar visu kopīgajā analīzē iesaistīto *FIU* nepārprotamu piekrišanu un ja kopīgās analīzes rezultāti liecina, ka ir pamatots iemesls aizdomām, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums, attiecībā uz kuru *Eurojust* varētu īstenot savu kompetenci saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1727 ([39]), Iestāde kopīgās analīzes rezultātus un visu attiecīgo papildu informāciju nosūta *Eurojust*.

6. Iestāde, *EPPO*, Eiropols, *Eurojust* un *OLAF* savas kompetences jomās var apmainīties ar stratēģisku un citu neoperatīvu informāciju, piemēram, tipoloģijām un riska rādītājiem.

Pirmajā daļā minētās informācijas apmaiņas nosacījumus nosaka 94. pantā minētā sadarbības vienošanās.

42. pants

Iestādes pieprasījumi sākt kopīgu analīzi

1. Ja iestāde konstatē iespējamu nepieciešamību veikt kopīgu analīzi, ievērojot šīs regulas 40. pantu vai Direktīvas (ES) 2024/1640 32. pantu, tā par to informē attiecīgās *FIU* un pieprasa tām piedalīties kopīgajā analīzē.

2. Attiecīgās *FIU* bez nepamatotas kavēšanās, cenšoties to izdarīt piecu dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, informē Iestādi par savu lēmumu attiecībā uz 1. punktā minēto pieprasījumu.

3. Ja *FIU*, kam pieprasa piedalīties kopīgajā analīzē, noraida pieprasījumu, ko Iestāde iesniegusi saskaņā ar 1. punktu, tā bez nepamatotas kavēšanās informē Iestādi par sava lēmuma iemesliem, cenšoties to izdarīt piecu dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

43. pants

Kopīgo analīžu metožu, procedūru un veikšanas pārskatīšana

1. Iestāde nosaka kopīgo analīžu metodes un procedūras, tās periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina. Prasība veikt pārskatīšanu un atjauninašanu attiecas arī uz 40. panta 1. punktā minētajām metodēm un kritērijiem.

2. *FIU*, kas piedalījušās vai bijušas citādi iesaistītas kopīgā analīzē, var sniegt Iestādei atsauksmes par šīs analīzes veikšanu, tostarp atsauksmes par Iestādes sniegto operatīvo atbalstu kopīgās analīzes procesā, kā arī atsauksmes par ieviesto analīzes darba metožu un procedūru rezultātiem, ievērojot 1. punktu, pieejamajiem instrumentiem un koordināciju starp iesaistītajām *FIU*. Atsauksmes, kas atzīmētas kā konfidenciālas, netiek darītas zināmas citām *FIU*.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minētajām atsauksmēm vai pēc savas iniciatīvas, Iestāde var nākt klajā ar pārbaudes ziņojumu par kopīgās analīzes veikšanu, tostarp konkrētiem ierosinājumiem par korekcijām kopīgās analīzes veikšanas metodēs un procedūrās, kā arī secinājumiem par kopīgās analīzes rezultātiem. Pārbaudes ziņojumu dara zināmu visām *FIU*, neizpaužot konfidenciālu vai ierobežotas pieejamības informāciju par konkrēto lietu. Secinājumus un ieteikumus par kopīgās analīzes veikšanu dara zināmus tām *FIU*, kas piedalījās minētajā kopīgajā analīzē, un visām pārējām *FIU* – ciktāl šajos secinājumos un ieteikumos nav ietverta konfidenciāla vai ierobežotas pieejamības informācija.

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1727 (2018. gada 14. novembris) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*) un ar ko aizstāj un atceļ Padomes Lēmumu 2002/187/TI (OV L 295, 21.11.2018., 138. lpp.).

44. pants

Valstu *FIU* delegāti

1. Katras dalībvalsts *FIU* Iestādei deleģē vienu vai vairākus darbiniekus. Valsts *FIU* delegāta pastāvīgā darba vieta atrodas Iestādes mītnes vietā.

2. *FIU* delegātiem viņu iecelšanas brīdī un visā deleģējuma laikā ir deleģētājas *FIU* darbinieka statuss. Dalībvalstis ieceļ savu *FIU* delegātu, pamatojoties uz pierādītu atbilstīgu un praktisku augsta līmeņa pieredzi *FIU* uzdevumu jomā. *FIU* delegāts paliek deleģētājas *FIU* pakļautībā un ievēro deleģētājas *FIU* drošības un konfidencialitātes noteikumus, tostarp attiecīgos valsts tiesību aktus.

3. Valde *FIU* sastāvā var noraidīt personu, kas iecelta par *FIU* delegātu, ja šī persona neatbilst 2. punktā minētajiem kritērijiem. *FIU* delegātu pilnvaru termiņš ir trīs gadi, un to var atjaunot vienu reizi ar deleģētājas *FIU* piekrišanu.

4. *FIU* delegāti atbalsta Iestādi 5. panta 5. punktā noteikto uzdevumu izpildē. Šajā nolūkā *FIU* delegātiem uz deleģēšanas laiku tiek piešķirta piekļuve Iestādes datiem un informācijai, ciktāl tas vajadzīgs viņu uzdevumu veikšanai.

5. Lai veiktu 5. panta 5. punktā minētos uzdevumus, *FIU* delegātiem piešķir piekļuvi jebkādiem datiem, kas ir pieejami to deleģētājai *FIU*.

6. Izpildvalde nosaka *FIU* delegātu tiesības un pienākumus attiecībā pret Iestādi, ņemot vērā Valdes *FIU* sastāvā atzinumu. Visas *FIU* nodrošina, ka to *FIU* delegāts ievēro minētās tiesības un pienākumus.

45. pants

Savstarpēja palīdzība *FIU* sadarbības jomā

1. Lai sekmētu *FIU* sadarbību un atbalstītu to darbu, Iestāde, ņemot vērā *FIU* vajadzības, veicina kopīgas pieejas, metodes un paraugpraksi. Iestāde arī organizē un veicina jo īpaši šādas darbības:

a) mācību programmas, tostarp attiecībā uz tehnoloģisko inovāciju;

b) personāla apmaiņu un norīkojumu shēmas, tostarp *FIU* personāla pārcelšanu no dalībvalsts uz Iestādi;

c) prakses apmaiņu starp *FIU*, tostarp lietpratības apmaiņu konkrētā jomā;

d) IT rīku un pakalpojumu izstrādi vai iepirkumu, lai uzlabotu *FIU* analīzes spējas.

2. Ikviena *FIU* var iesniegt Iestādei palīdzības pieprasījumu saistībā ar *FIU* uzdevumiem, norādot, kāda veida palīdzību var sniegt Iestādes darbinieki, vienas vai vairāku *FIU* darbinieki vai to kombinācija. *FIU*, kas pieprasa palīdzību, nodrošina piekļuvi visai informācijai un datiem, kas vajadzīgi šādas palīdzības sniegšanai. Iestāde glabā un regulāri atjaunina informāciju par konkrētām lietpratības jomām un *FIU* spēju sniegt savstarpēju palīdzību saistībā ar *FIU* uzdevumiem.

3. Iestāde dara visu iespējamo, lai sniegtu pieprasīto palīdzību, tostarp apsverot iespēju atbalstu sniegt, izmantojot savus cilvēkresursus, kā arī koordinējot un atvieglojot jebkāda veida palīdzību, ko brīvprātīgi sniedz citas *FIU*.

4. Iestādes priekšsēdētājs katra gada sākumā informē Valdi *FIU* sastāvā par cilvēkresursiem, ko Iestāde var piešķirt šā panta 2. punktā minētās palīdzības sniegšanai. Ja 5. panta 5. punktā minēto uzdevumu izpildes dēļ mainās cilvēkresursu pieejamība, Iestādes priekšsēdētājs par to informē Valdi *FIU* sastāvā.

46. pants

Mediācija starp *FIU*

1. Iestāde var sekmēt risinājumu divu vai vairāku *FIU* domstarpību gadījumā attiecībā uz atsevišķām lietām, kas saistītas ar sadarbību, tostarp informācijas apmaiņu, saskaņā ar Direktīvu (ES) 2024/1640. Šādas mediācijas mērķis ir saskaņot atšķirīgus *FIU* viedokļus un pieņemt nesaistošu atzinumu.

2. Ja domstarpības nevar atrisināt tiešā saziņā un dialogā starp attiecīgajām *FIU*, Iestāde sāk mediācijas procedūru pēc vienas vai vairāku minēto *FIU* pieprasījuma. Iestāde var ierosināt mediācijas procedūras sākšanu arī pēc savas iniciatīvas. Mediāciju veic tikai ar visu attiecīgo *FIU* piekrišanu.

3. Mediācijas procedūru sāk Valde *FIU* sastāvā. Visi Valdes *FIU* sastāvā locekļi, izņemot to *FIU* vadītājus, uz kurām attiecas domstarpības, cenšas saskaņot to *FIU* viedokļus, uz kurām attiecas domstarpības, un vienojas par nesaistošu atzinumu. Attiecīgā gadījumā mediācijas procedūrā var uzaicināt piedalīties Komisijas ekspertus padomdevēja statusā.

4. Valde *FIU* sastāvā pieņem mediācijas procedūru kārtību, tostarp piemērojamos termiņus.

5. Ja *FIU*, uz kuru attiecas domstarpības, atsakās piedalīties mediācijas procedūrā, tā 4. punktā minētajā kārtībā noteiktajā termiņā informē Iestādi un pārējās *FIU*, uz kurām attiecas domstarpības, par sava lēmuma iemesliem.

6. Trīs mēnešu laikā pēc 3. punktā minētā nesaistošā atzinuma pieņemšanas tās *FIU*, uz kurām attiecas domstarpības, ziņo Valdei *FIU* sastāvā par pasākumiem, ko tās veikušas, reaģējot uz minēto atzinumu, vai, ja tās nav veikušas pasākumus, par iemesliem, kuru dēļ tās nav to darījušas.

47. pants

FIU.net

1. Iestāde nodrošina *FIU.net* pienācīgu, nepārtrauktu un drošu mitināšanu, pārvaldību, uzturēšanu un pilnveidošanu. Ņemot vērā *FIU* vajadzības, Iestāde nodrošina, ka platformā *FIU.net* tiek izmantotas jaunākās un drošākās pieejamās tehnoloģijas, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi.

2. Iestāde nodrošina *FIU.net* nepārtrauktu darbību un to pastāvīgi atjaunina. Ja tas ir nepieciešams, lai atbalstītu vai stiprinātu informācijas apmaiņu un sadarbību starp *FIU*, un pamatojoties uz *FIU* vajadzībām, Iestāde izstrādā un īsteno vai citādi dara pieejamas uzlabotas vai papildinātas *FIU.net* funkcijas.

3. Iestāde ir atbildīga arī par šādiem uzdevumiem saistībā ar *FIU.net*:

a) īstenot atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības līmeni, kas aizsargā personas datus;

b) plānot, koordinēt, pārvaldīt un atbalstīt jebkādas testēšanas darbības;

c) nodrošināt pietiekamus finanšu resursus;

d) nodrošināt apmācību galalietotājiem par *FIU.net* izmantošanu tehniskām vajadzībām.

4. Lai veiktu 1., 2. un 3. punktā minētos uzdevumus, Iestāde ir pilnvarota slēgt juridiski saistošus līgumus vai nolīgumus ar trešo personu pakalpojumu sniedzējiem pēc tam, kad ir veikta to drošības standartu atbilstoša revīzija.

5. Iestāde pieņem un īsteno pasākumus, kas vajadzīgi šajā pantā minēto uzdevumu izpildei, tostarp *FIU.net* drošības plānu, darbības nepārtrauktības plānu un negadījuma seku novēršanas plānu.

6. Valde *FIU* sastāvā ar vienprātīgu lēmumu var nolemt apturēt kādas *FIU*, tās partnera trešā valstī, vai Savienības struktūras, biroja vai aģentūras piekļuvi *FIU.net*, ja tai ir pamats uzskatīt, ka šāda piekļuve apdraudētu Direktīvas (ES) 2024/1640 III nodaļas īstenošanu un tās *FIU* rīcībā esošās informācijas drošību un konfidencialitāti, ar kuru apmainās *FIU.net* sistēmā, tostarp gadījumā, ja pastāv bažas par kādas *FIU* neatkarības un autonomijas trūkumu.

Ja Valde *FIU* sastāvā pieņem lēmumu, ar ko aptur kādas *FIU* piekļuvi *FIU.net*, Valde pieņem vienprātīgu lēmumu, balsojot visiem Valdes *FIU* sastāvā locekļiem, izņemot attiecīgās *FIU* vadītāju.

Valde *FIU* sastāvā nosaka kritērijus, saskaņā ar kuriem tiek apturēta piekļuve *FIU.net*, un pieņem šādas apturēšanas kārtību.

48. pants

Salīdzinošā izvērtēšana

1. Iestāde nosaka *FIU* darbību salīdzinošās izvērtēšanas procesu, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 III nodaļu, lai stiprinātu *FIU* darbību saskaņotību un efektivitāti un veicinātu *FIU* paraugprakses apmaiņu. Iestāde izstrādā metodes, kas ļauj objektīvi novērtēt pārbaudāmās *FIU*, kā arī izstrādā kārtību salīdzinošās izvērtēšanas veikšanai.

Attiecīgā gadījumā salīdzinošās izvērtēšanas plānošanā un veikšanā pienācīgi ņem vērā izvērtējumus, novērtējumus un ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un starpvaldību struktūras, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un terorisma finansēšanas novēršanas jomā.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā Iestāde izveido salīdzinošās izvērtēšanas komandu, kuras sastāvā ir Iestādes darbinieki un to *FIU* pārstāvji, kuras piedalās salīdzinošajā izvērtēšanā.

3. Veicot kādas *FIU* darbību salīdzinošo izvērtēšanu, cita starpā tiek vērtēti šādi aspekti:

a) *FIU* resursu, tostarp cilvēkresursu, tehnisko un IT resursu, atbilstība tās funkciju veikšanai;

b) pasākumi, kas īstenoti, lai nodrošinātu, ka *FIU* darbojas neatkarīgi un autonomi un ka tā nav pakļauta nepamatotai ietekmei;

c) pasākumi, ko *FIU* ir ieviesusi, lai aizsargātu informācijas drošību un konfidencialitāti;

d) *FIU* funkcija saņemt ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem un citu informāciju, tostarp saņemto informācijas atklāšanas ziņojumu skaitu, veidu un kvalitāti;

e) pasākumi, ko *FIU* ir ieviesusi, lai uzlabotu atbildīgo subjektu ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem, jo īpaši attiecībā uz tās kvalitāti;

f) *FIU* piekļuve papildu informācijai un tās izmantošana, lai papildinātu savu analīzi;

g) rīki, ko *FIU* izmanto analīzes veikšanai;

h) kādā mērā *FIU* analīze un izplatīšana sniedz atbalstu to iestāžu operatīvajām vajadzībām, kuru kompetencē ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un terorisma finansēšanas izmeklēšana un saukšana pie atbildības par tiem;

i) *FIU* un citu kompetento iestāžu sadarbība valsts iekšienē;

j) pārrobežu sadarbība starp *FIU* un citu dalībvalstu *FIU*.

4. Iestāde sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus. Salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumu kopīgi sagatavo Iestādes darbinieki un attiecīgie to *FIU* darbinieki, kas iesaistītas salīdzinošās izvērtēšanas veikšanā, un pieņem Izpildvalde pēc tam, kad tā saņēmusi Valdes *FIU* sastāvā apsvērumus par piemērotās metodikas atbilstību citiem salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumiem. Ziņojumā iekļauj konstatēto paraugpraksi un attiecīgā gadījumā turpmākos pasākumus, kas salīdzinošās izvērtēšanas rezultātā tiek uzskatīti par atbilstīgiem, samērīgiem un vajadzīgiem. Minētos turpmākos pasākumus var pieņemt pamatnostādņu un ieteikumu veidā, ievērojot 54. pantu, un atzinuma veidā, ievērojot 55. pantu. *FIU* dara visu iespējamo, lai izpildītu visas pamatnostādnes un ieteikumus, kas izdoti saskaņā ar 54. pantu.

5. Iestāde savā tīmekļa vietnē publicē salīdzinošās izvērtēšanas konstatējumus un iesniedz Komisijai atzinumu gadījumos, kad, ņemot vērā salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus vai jebkādu citu informāciju, ko Iestāde ieguvusi, veicot savus uzdevumus, tā uzskata, ka no Savienības perspektīvas ir nepieciešams vēl vairāk saskaņot *FIU* piemērojamos Savienības noteikumus.

6. Divus gadus pēc salīdzinošās izvērtēšanas ziņojuma publicēšanas Iestāde iesniedz paveiktā darba pārbaudes ziņojumu. Paveiktā darba pārbaudes ziņojumu kopīgi sagatavo Iestādes darbinieki un attiecīgie to *FIU* darbinieki, kas iesaistītas salīdzinošās izvērtēšanas veikšanā, un pieņem Izpildvalde pēc tam, kad tā saņēmusi Valdes *FIU* sastāvā apsvērumus par atbilstību citiem salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumiem. Paveiktā darba pārbaudes ziņojumā iekļauj izvērtējumu par to darbību atbilstību un efektivitāti, ko salīdzinošajai izvērtēšanai pakļautās *FIU* veikušas, reaģējot uz salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumā minētajiem turpmāk veicamajiem pasākumiem. Iestāde paveiktā darba pārbaudes ziņojuma konstatējumus publicē savā tīmekļa vietnē.

7. Šā panta piemērošanas nolūkā Izpildvalde ik pēc diviem gadiem pieņem salīdzinošās izvērtēšanas darba plānu, kurā atspoguļo atziņas, kas gūtas iepriekšējās salīdzinošajās izvērtēšanās un Valdes *FIU* sastāvā diskusijās. Salīdzinošās izvērtēšanas darba plāns ir gada un daudzgadu darba programmas atsevišķa daļa, un to iekļauj vienotajā programmdokumentā. Katra *FIU* piedalās salīdzinošajā izvērtēšanā, kas uz to attiecas.

7. IEDAĻA

Kopējie instrumenti

49. pants

Regulatīvi tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome deleģē pilnvaras Komisijai pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Iestāde var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus. Iestāde iesniedz izstrādātos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai pieņemšanai. Vienlaikus Iestāde informēšanas nolūkā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Regulatīvi tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie leģislatīvie akti.

Pirms to iesniegšanas Komisijai Iestāde organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un analīze nav ļoti nesamērīga ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums.

Trīs mēnešu laikā pēc regulatīva tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā pieņemšanu vai nepieņemšanu. Komisija savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi, ja pieņemšana nevar notikt trīs mēnešu laikā. Ja tas ir Savienības interesēs, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Ja Komisija ir iecerējusi nepieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu vai pieņemt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu atpakaļ Iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā to nepieņem, vai izskaidrojot tā grozījumu iemeslus.

Komisija savas vēstules kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties šim sešu nedēļu laikposmam, Iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt to.

Komisija nemaina Iestādes izstrādāta regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar Iestādi, kā izklāstīts šajā pantā.

2. Ja Iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu. Ja iestāde nevar ievērot šo jauno termiņu, tā par to savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

3. Vienīgi tad, ja Iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu bez Iestādes projekta, izmantojot deleģētu aktu.

Komisija organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un analīze nav nesamērīga ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums.

Komisija nekavējoties nosūta regulatīvu tehnisko standartu projektus Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu Iestādei. Sešu nedēļu laikā Iestāde var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma Iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu.

Ja Iestāde ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus sešās nedēļās, Komisija var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā, pamatojoties uz Iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem. Komisija nemaina Iestādes izstrādāto regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar Iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Regulatīvus tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Vārdus "regulatīvs tehniskais standarts" iekļauj šādu regulu vai lēmumu nosaukumā. Minētos standartus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā dienā, kas paziņota šajā izdevumā.

50. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 49. pantā minētos regulatīvos tehniskos standartus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2024. gada 26. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem.

2. Tiklīdz Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus ir saistītas ar nosacījumiem, kas noteikti 49., 51. un 52. pantā.

51. pants

Iebildumi pret regulatīviem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvo tehnisko standartu. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā šajā izdevumā paziņotajā datumā.

Regulatīvo tehnisko standartu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms 1. punktā minētā laikposma beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu Iestāde, kas pauž iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

52. pants

Regulatīvu tehnisko standartu projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija neapstiprina regulatīva tehniskā standarta projektu vai veic tajā grozījumus, kā paredzēts 49. pantā, Komisija informē Iestādi, Eiropas Parlamentu un Padomi, norādot iemeslus.

2. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma var aicināt atbildīgo komisāru kopā ar Iestādes priekšsēdētāju uz Eiropas Parlamenta vai Padomes kompetentās komitejas *ad hoc* sanāksmi, lai izklāstītu un izskaidrotu atšķirīgos apsvērumus.

53. pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome piešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktiem saskaņā ar LESD 291. pantu jomās, kas īpaši noteiktas šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Iestāde var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus. Īstenošanas tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to būtība ir noteikt minēto aktu piemērošanas nosacījumus. Iestāde iesniedz izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai pieņemšanai. Vienlaikus Iestāde informēšanas nolūkā minētos tehniskos standartus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Pirms īstenošanas tehnisko standartu projektu iesniegšanas Komisijai Iestāde organizē atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un analīze nav ļoti nesamērīga ar konkrēto īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību.

Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā pieņemšanu vai nepieņemšanu. Komisija minēto laikposmu var pagarināt par vienu mēnesi. Komisija savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi, ja pieņemšana nevar notikt trīs mēnešu laikā. Ja tas ir Savienības interesēs, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Ja Komisija ir iecerējusi nepieņemt īstenošanas tehnisko standartu projektu vai pieņemt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta īstenošanas tehnisko standarta projektu atpakaļ Iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā ir iecerējusi to nepieņemt, vai izskaidrojot savu grozījumu iemeslus. Komisija savas vēstules kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties ceturtajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, Iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt to.

Komisija nemaina Iestādes izstrādāto īstenošanas tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar Iestādi, kā izklāstīts šajā pantā.

2. Ja Iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu. Ja Iestāde nevar ievērot šo jauno termiņu, tā par to savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

3. Vienīgi tad, ja Iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu bez Iestādes projekta, izmantojot īstenošanas aktu.

Komisija organizē īstenošanas tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un analīze nav nesamērīga ar attiecīgo īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums.

Komisija nekavējoties nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu Iestādei. Iestāde sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties ceturtajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, Iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu.

Ja Iestāde ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus šajā sešu nedēļu laikposmā, Komisija var veikt īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, pamatojoties uz Iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem.

Komisija nemaina Iestādes izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar Iestādi, kā izklāstīts šajā pantā.

4. Īstenošanas tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Vārdus "īstenošanas tehniskais standarts" iekļauj šādu regulu vai lēmumu nosaukumā. Minētos standartus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā dienā, kas paziņota šajā izdevumā.

54. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības un ar *FIU* darbībām saistītu praksi un nodrošinātu vispārēju, vienveidīgu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu, Iestāde izdod pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti uzraudzības iestādēm, uzraudzītājiem, *FIU* vai atbildīgajiem subjektiem.

2. Iestāde attiecīgā gadījumā veic atklātu sabiedrisko apspriešanu par minētajām pamatnostādnēm un ieteikumiem un analizē saistītās iespējamās izmaksas un ieguvumus. Minēto apspriešanu un analīzi veic tā, lai tā būtu samērīga ar pamatnostādņu vai ieteikumu darbības jomu, raksturu un ietekmi. Ja Iestāde neveic atklātu sabiedrisko apspriešanu, tā norāda iemeslus un tos publisko.

3. Uzraudzības iestādes, uzraudzītāji, *FIU* un atbildīgie subjekti dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Divu mēnešu laikā pēc pamatnostādņu vai ieteikuma izdošanas ikviena uzraudzības iestāde, uzraudzītājs vai *FIU* apstiprina, vai tā ievēro vai plāno ievērot šīs pamatnostādnes vai ieteikumu. Ja uzraudzības iestāde, uzraudzītājs vai *FIU* neievēro vai neplāno ievērot attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu, tā par to paziņo Iestādei, minot iemeslus.

Iestāde publisko informāciju par to, ka kāda uzraudzības iestāde, uzraudzītājs vai *FIU* neievēro vai neplāno ievērot minēto pamatnostādni vai ieteikumu. Iestāde, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, var arī pieņemt lēmumu publiskot uzraudzības iestādes, uzraudzītāja vai *FIU* norādītos iemeslus pamatnostādņu vai ieteikuma neievērošanai. Pirms šādas publiskošanas uzraudzības iestāde, uzraudzītājs vai *FIU* saņem attiecīgu iepriekšēju paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, atbildīgie subjekti sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tie ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

4. Ziņojumā, kas minēts 64. panta 4. punkta c) apakšpunktā, Iestāde uzskaita pamatnostādnes un ieteikumus, ko tā ir izdevusi.

5. Iestādes izdotās pamatnostādnes un ieteikumi aizstāj pamatnostādnes un ieteikumus, ko par to pašu tematu iepriekš izdevusi EBI vai uzraudzītāji un *FIU*. Pamatnostādnes un ieteikumus, ko EBI vai uzraudzītāji un *FIU* izdevuši, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 ([40]) un Regulu (ES) 2023/1113, ar noteikumu, ka tie vēl ir aktuāli, turpina piemērot līdz brīdim, kad sāk piemērot jaunās pamatnostādnes un ieteikumus, ko Iestāde izdevusi par to pašu tematu. Iestāde paredz piemērotu pārejas periodu jauno pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanai.

55. pants

Atzinumi un tehniskas konsultācijas

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētais pieprasījums var ietvert apspriešanos ar citām attiecīgajām Savienības struktūrām, ja tas attiecas uz to kompetences jomu, sabiedrisku apspriešanu vai tehnisku analīzi.

3. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma iestāde var sniegt tehniskas konsultācijas Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai jomās, uz ko attiecas 1. panta 2. punktā minētie leģislatīvie akti.

([40]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

III NODAĻA

IESTĀDES ORGANIZĀCIJA

56. pants

Administratīvā un pārvaldības struktūra

Iestādes struktūru veido:

a) Valde, kura veic 60. pantā noteiktos uzdevumus;

b) Izpildvalde, kura veic 64. pantā noteiktos uzdevumus;

c) Iestādes priekšsēdētājs, kurš veic 69. pantā noteiktos uzdevumus;

d) izpilddirektors, kurš veic 71. pantā noteiktos uzdevumus;

e) Administratīvā pārskatīšanas padome, kura veic 74. pantā uzskaitītās funkcijas.

1. IEDAĻA

Valde

57. pants

Valdes sastāvs

1. Valdei ir vai nu uzraudzības sastāvs, kā noteikts 2. punktā, vai *FIU* sastāvs, kā noteikts 3. punktā.

2. Valdi uzraudzības sastāvā veido:

a) Iestādes priekšsēdētājs ar balsstiesībām;

b) katras dalībvalsts atbildīgo subjektu uzraudzības iestāžu vadītāji ar balsstiesībām;

c) viens Komisijas pārstāvis bez balsstiesībām.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem uzraudzības iestāžu vadītājiem katrā dalībvalstī kopā ir viena balss, un viņi vienojas par vienu kopīgu pārstāvi, kas būs vai nu pastāvīgs pārstāvis, vai *ad hoc* balsstiesīgs pārstāvis katrā konkrētā sanāksmē vai balsošanas procedūrā. Ja jautājumi, kas jāapspriež Valdei uzraudzības sastāvā, attiecas uz vairāku uzraudzības iestāžu kompetenci, vienam kopīgajam pārstāvim var pievienoties ne vairāk kā divu citu uzraudzības iestāžu pārstāvji bez balsstiesībām.

Katra uzraudzības iestāde, kurai saskaņā ar *ad hoc* vai pastāvīgu vienošanos ir balsstiesīgs loceklis, atbild par augsta līmeņa aizvietotāja izvirzīšanu amatam no tās darbinieku vidus, lai viņš varētu aizvietot otrajā daļā minēto Valdes balsstiesīgo locekli, ja minētā persona nevar piedalīties.

3. Valdi *FIU* sastāvā veido:

a) Iestādes priekšsēdētājs ar balsstiesībām;

b) *FIU* vadītāji ar balsstiesībām;

c) viens Komisijas pārstāvis bez balsstiesībām.

Katra *FIU* izvirza amatam augsta līmeņa aizvietotāju no tās darbinieku vidus, lai viņš varētu aizvietot pirmās daļas d) apakšpunktā minēto *FIU* vadītāju, ja minētā persona nevar piedalīties.

4. Valde pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību. Proti, valde *FIU* sastāvā var uzņemt novērotāja statusā *OLAF*, Eiropola, *Eurojust* un *EPPO* pārstāvjus, ja sanāksmē tiek apspriesti jautājumi, kas ietilpst to attiecīgajās pilnvarās. Valde uzraudzības sastāvā uzņem novērotāja statusā ECB Uzraudzības valdes izvirzītu pārstāvi un pārstāvi no katras EUI, ja tiek apspriesti jautājumi, kas ietilpst to attiecīgajās pilnvarās.

Apstākļus, kādos uz Valdes sanāksmēm ir jāaicina Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, kas uzskaitīti pirmajā daļā, nosaka Valdes reglamentā, un tie atspoguļo vienošanos, kas panākta starp Iestādi un katru no minētajiem novērotājiem.

Citiem novērotājiem var ļaut piedalīties saskaņā ar *ad hoc* principu, ja tam piekrīt Valdes attiecīgā sastāva balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu vairākums.

5. Izpildvaldes locekļi var piedalīties gan Valdes uzraudzības sastāvā, gan Valdes *FIU* sastāvā sanāksmēs bez balsstiesībām, ja tiek apspriesti viņu atbildības jomā esoši jautājumi, kā to noteicis Iestādes priekšsēdētājs un kas minēti 66. panta 2. punktā.

58. pants

Uzdevumu un lēmumu deleģēšana un Valdes iekšējās komitejas

1. Valde pēc savas iniciatīvas vai pēc Iestādes priekšsēdētāja lūguma var izveidot iekšējas komitejas tai uzticēto konkrēto uzdevumu veikšanai. Valde var paredzēt atsevišķu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām, Izpildvaldei vai Iestādes priekšsēdētājam. Valde var atsaukt šādu deleģēšanu jebkurā laikā.

2. Iekšējās komitejas ziņo Valdei lēmuma pieņemšanai par visiem secinājumiem, ko tās izdarījušas.

3. Izpildvaldes locekļi var piedalīties iekšējo komiteju sanāksmēs saskaņā ar 57. panta 5. punktu.

4. Valde *FIU* sastāvā izveido pastāvīgu komiteju, kuru veido deviņi tās locekļi vai attiecīgo valstu *FIU* pārstāvji ar pienācīgu lietpratību un kura palīdz Valdei veikt tās uzdevumus, ievērojot 60. panta 3. punktu, tostarp iesniedzot priekšlikumus un sagatavojot lēmumu projektus.

Šai pastāvīgajai komitejai nav lēmumu pieņemšanas pilnvaru. Pastāvīgā komiteja pilda tai uzticētos uzdevumus visas Savienības interesēs un strādā pilnīgi pārredzami kopā ar Valdi *FIU* sastāvā.

Valde *FIU* sastāvā pieņem pastāvīgās komitejas reglamentu. Pastāvīgās komitejas sastāvs nodrošina taisnīgu līdzsvaru un rotāciju starp valstu *FIU* delegātiem vai pārstāvjiem. Pastāvīgās komitejas deviņus locekļus ieceļ Valde *FIU* sastāvā.

59. pants

Valdes neatkarība

1. Iestādes priekšsēdētājs un Valdes uzraudzības sastāvā un *FIU* sastāvā locekļi, pildot tiem ar šo regulu noteiktos uzdevumus, rīkojas neatkarīgi un Savienības vispārējās interesēs un nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru, valdību vai citu publiskā vai privātā sektora struktūru norādījumus.

2. Dalībvalstis, Savienības iestādes, aģentūras, biroji un struktūras, kā arī citas publiskā vai privātā sektora struktūras necenšas ietekmēt Valdes locekļus to uzdevumu izpildē.

3. Valde savā reglamentā nosaka praktiskus pasākumus interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai.

60. pants

Valdes uzdevumi

1. Valde uzraudzības sastāvā pieņem lēmumus attiecībā uz 7. līdz 10. pantā minētajiem uzdevumiem, kā arī jebkādu citu lēmumu, kas, ievērojot šo regulu, ir jāpieņem Valdei uzraudzības sastāvā.

2. Valde uzraudzības sastāvā var sniegt atzinumu par jebkuru lēmumu projektu, ko saskaņā ar II nodaļas 3. iedaļu un 64. panta 2. punktu sagatavojusi Izpildvalde attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

Valde uzraudzības sastāvā un Izpildvalde kopīgi vienojas par procedūrām un termiņiem, kas jāievēro pirmajā daļā minēto atzinumu sniegšanas nolūkā, un pieņem tos.

3. Valde *FIU* sastāvā veic uzdevumus un pieņem lēmumus, kas minēti 5. panta 5. punktā un II nodaļas 6. iedaļā.

4. Valde attiecīgajā sastāvā atkarībā no instrumenta priekšmeta pieņem Iestādes izstrādātos atzinumus, ieteikumus, pamatnostādnes un lēmumus, kas minēti II nodaļas 7. iedaļā. Ja konkrētais instruments attiecas gan uz jautājumiem, kas saistīti ar uzraudzību saistītiem jautājumiem, gan ar *FIU*, Valde uzraudzības sastāvā un Valde *FIU* sastāvā atsevišķi pieņem minētos atzinumus, ieteikumus, pamatnostādnes un lēmumus. Atzinumus, ieteikumus un pamatnostādnes pieņem, pamatojoties uz attiecīgās iekšējās komitejas priekšlikumu.

5. Valde – attiecīgajā sastāvā atkarībā no standartu priekšmeta – balso par 49. pantā minētajiem regulatīvo tehnisko standartu projektiem un 53. pantā minētajiem īstenošanas tehnisko standartu projektiem un iesniedz tos Komisijai pieņemšanai.

6. Ar Valdi jebkurā sastāvā apspriežas par lēmumu projektiem, kas jāpieņem Izpildvaldei saskaņā ar 64. panta 4. punkta a), c), e) un m) apakšpunktu. Ja Izpildvaldes turpmākais lēmums atšķiras no Valdes atzinuma, Izpildvalde rakstiski paskaidro iemeslus.

7. Valde pieņem savu reglamentu un to publisko.

8. Neskarot 63. panta 3. un 4. punktu un 68. panta 1. un 2. punktu, Valde īsteno pilnvaras, kas Civildienesta noteikumos piešķirtas iecēlējinstitūcijai un kas Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā piešķirtas iestādei, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus ("iecēlējinstitūcijas pilnvaras"), attiecībā uz Iestādes priekšsēdētāju un pieciem Izpildvaldes uz pilnu slodzi strādājošiem locekļiem visā viņu pilnvaru laikā.

61. pants

Balsošanas noteikumi valdē

1. Valde pieņem lēmumus ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram 57. panta 2. un 3. punktā noteiktajam balsstiesīgajam loceklim ir viena balss. Vienāda balsu sadalījuma gadījumā izšķirošā balss ir Iestādes priekšsēdētājam.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, Valde attiecībā uz šīs regulas 49., 53., 54. un 55. pantā minētajiem aktiem pieņem lēmumus ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu, kā paredzēts LES 16. panta 4. punktā.

Iestādes priekšsēdētājs nebalso par šā punkta pirmajā daļā minētajiem lēmumiem, 60. panta 2. punktā minētajiem atzinumiem vai lēmumiem, kas saistīti ar 63. panta 5. punktā minēto Izpildvaldes darbības rezultātu izvērtēšanu.

3. Locekļi bez balsstiesībām un novērotāji nepiedalās Valdes uzraudzības sastāvā diskusijās par atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem, ja vien 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos nav paredzēts citādi vai ja locekļi ar balsstiesībām nolemj citādi.

4. Šā panta 3. punktu nepiemēro Izpildvaldes locekļiem un ECB pārstāvim, kuru ieceļ ECB Uzraudzības padome.

5. Iestādes priekšsēdētājam ir prerogatīva rīkot balsošanu jebkurā laikā. Neskarot minēto prerogatīvu un Iestādes lēmumu pieņemšanas procedūru efektivitāti, Valde, pieņemot lēmumus, cenšas panākt vienprātību.

62. pants

Valdes sanāksmes

1. Valdes sanāksmes sasauc Iestādes priekšsēdētājs.

2. Valde rīko vismaz divas kārtējās sanāksmes gadā. Turklāt tā sanāk arī pēc priekšsēdētāja iniciatīvas vai vismaz vienas trešdaļas tās locekļu pieprasījuma.

3. Valde var aicināt savās sanāksmēs novērotāja statusā piedalīties jebkuru personu, kuras viedoklis varētu to interesēt.

4. Atbilstīgi reglamentam Valdes locekļiem un viņu aizvietotājiem sanāksmēs var palīdzēt konsultanti vai eksperti.

5. Valdei palīdz sekretariāts, ko nodrošina Iestāde.

6. Iestādes priekšsēdētājs un pieci Izpildvaldes uz pilnu slodzi strādājoši locekļi nepiedalās tajās Valdes sanāksmēs, kurās tiek apspriesti vai pieņemti lēmumi par viņu pilnvaru izpildi.

2. IEDAĻA

Izpildvalde

63. pants

Izpildvaldes sastāvs un iecelšana

1. Izpildvaldi veido:

a) Iestādes priekšsēdētājs;

b) pieci uz pilnu slodzi strādājoši locekļi, tostarp priekšsēdētāja vietnieks.

Ja Izpildvalde veic 64. panta 4. punkta a) līdz l) apakšpunktā minētos uzdevumus. Komisijas pārstāvim ir tiesības piedalīties debatēs un piekļūt tikai dokumentiem, kas attiecas uz minētajiem uzdevumiem.

2. Izpilddirektors piedalās Izpildvaldes sanāksmēs bez balsstiesībām.

3. Ja tiek apspriesti 64. panta 2. punktā minētie lēmumi saistībā ar atsevišķu atlasītu atbildīgo subjektu, Valdes uzraudzības sastāvā loceklis no tās dalībvalsts, kurā attiecīgais atlasītais atbildīgais subjekts ir iedibināts, var piedalīties apspriešanā attiecīgo Izpildvaldes sanāksmju laikā.

Minētais Valdes loceklis nepiedalās balsošanā pēc šādas apspriešanas.

4. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos Izpildvaldes locekļus izraugās, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām, integritāti, atzītu reputāciju un pieredzi NILLN/TFN jomā, kā arī citu attiecīgu kvalifikāciju, atklātā atlases procedūrā, ko publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Komisija sagatavo 1. punkta b) apakšpunktā minēto Izpildvaldes locekļu amata kandidātu sarakstu. Eiropas Parlaments var rīkot sarakstā iekļauto kandidātu uzklausīšanu.

Valde iesniedz Eiropas Parlamentam priekšlikumu par 1. punkta b) apakšpunktā minēto Izpildvaldes locekļu iecelšanu amatā, pamatojoties uz Komisijas sagatavoto kandidātu sarakstu. Pēc tam, kad Eiropas Parlaments ir apstiprinājis minēto priekšlikumu, Padome pieņem īstenošanas lēmumu par minēto Izpildvaldes locekļu iecelšanu amatā. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Visā iecelšanas procesā pēc iespējas ņem vērā dzimumu un ģeogrāfiskā līdzsvara principus.

5. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto Izpildvaldes locekļu pilnvaru termiņš ir četri gadi. 12 mēnešu periodā pirms viņu četru gadu pilnvaru termiņa beigām Valde abos sastāvos vai mazākā komitejā, kas izraudzīta no Valdes locekļiem, ietverot Komisijas pārstāvi, veic minēto Izpildvaldes locekļu darba novērtēšanu. Šajā novērtēšanā ņem vērā katra Izpildvaldes locekļa darbības rezultātu izvērtējumu un Iestādes turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Valde abos sastāvos var ierosināt Eiropas Parlamentam vienu reizi pagarināt pilnvaru termiņu. Šādu pagarinājumu var piešķirt tikai vienu reizi. Pēc tam, kad Eiropas Parlaments ir apstiprinājis Valdes priekšlikumu, Padome pieņem īstenošanas lēmumu, ar ko pagarina attiecīgā Izpildvaldes locekļa vai locekļu pilnvaru termiņu. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

6. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie Izpildvaldes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības kopējās interesēs un nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru vai valdību vai citu publiskā vai privātā sektora struktūru norādījumus. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, kā arī dalībvalstu valdības un visas citas publiskā vai privātā sektora struktūras respektē šo neatkarību.

7. Ja Izpildvaldes loceklis, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, vairs neatbilst savu pienākumu izpildes nosacījumiem vai ir vainīgs smagā pārkāpumā, Padome pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta vai Valdes jebkurā sastāvā priekšlikuma var pieņemt īstenošanas lēmumu par minētā Izpildvaldes locekļa atcelšanu no amata. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

8. 18 mēnešu laikā pēc amata pilnvaru termiņa beigām bijušajiem Izpildvaldes locekļiem, tostarp Iestādes priekšsēdētājam un priekšsēdētāja vietniekam, ir aizliegts veikt algotu profesionālo darbību:

a) atlasītā atbildīgajā subjektā;

b) jebkurā citā subjektā, ja tas radītu vai varētu radīt konfliktu ar Iestādes leģitīmajām interesēm.

Šīs regulas 64. panta 4. punkta e) apakšpunktā minētajos noteikumos par interešu konfliktu novēršanu un pārvaldību attiecībā uz tās locekļiem, Izpildvalde precizē apstākļus, kādos pastāv vai varētu tikt uzskatīts, ka pastāv šāds interešu konflikts.

64. pants

Izpildvaldes uzdevumi

1. Izpildvalde ir atbildīga par to uzdevumu vispārējo plānošanu un izpildi, kas Iestādei uzticēti saskaņā ar 5. pantu. Izpildvalde pieņem visus Iestādes lēmumus, izņemot lēmumus, ko saskaņā ar 60. pantu pieņem Valde.

2. Izpildvalde pieņem lēmumus, kas 6. panta 1. punktā minēto pilnvaru īstenošanas nolūkā adresēti atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, ņemot vērā 16. pantā minētās atlasītā atbildīgā subjekta kopējās uzraudzības komandas priekšlikumu, 27. pantā minētās neatkarīgās izmeklēšanas grupas priekšlikumu un Valdes sniegto atzinumu par minēto ierosināto lēmumu, ievērojot 60. panta 2. punktu. Ja Izpildvalde nolemj rīkoties atšķirīgi no šāda atzinuma, tā sniedz detalizētu rakstisku šādas rīcības pamatojumu.

3. Izpildvalde pieņem lēmumus, kas adresēti atsevišķām publiskām iestādēm, ievērojot 14., 30. un 32. līdz 36. pantu.

4. Turklāt Izpildvaldei ir arī šādi uzdevumi:

a) katru gadu līdz 30. novembrim, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņemt vienotā programmdokumenta projektu saskaņā ar 65. pantu un līdz sekojošā gada 31. janvārim nosūtīt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informācijai, kā arī pieņemt un nosūtīt ikvienu citu šā dokumenta atjauninātu versiju;

b) pieņemt Iestādes gada budžeta projektu un veikt citas funkcijas attiecībā uz Iestādes budžetu;

c) novērtēt un pieņemt konsolidēto gada pārskatu par Iestādes darbībām, tostarp pārskatu par tās uzdevumu izpildi, un katru gadu līdz 1. jūlijam to nosūtīt Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai, kā arī to publiskot;

d) pieņemt krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un ieguvumus;

e) pieņemt noteikumus par interešu konfliktu novēršanu un pārvaldību attiecībā uz tās locekļiem, kā arī Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļiem;

f) pieņemt savu reglamentu;

g) attiecībā uz Iestādes personālu īstenot iecēlējinstitūcijas pilnvaras;

h) pieņemt atbilstīgus īstenošanas noteikumus Civildienesta noteikumu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošanai saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu;

i) iecelt amatā un atcelt no amata izpilddirektoru saskaņā ar 70. panta 5. punktu;

j) iecelt grāmatvedi, kurš var būt Komisijas grāmatvedis un uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, un kurš savu pienākumu izpildē ir pilnīgi neatkarīgs;

k) nodrošināt atbilstošus turpmākos pasākumus saistībā ar konstatējumiem un ieteikumiem, kas izriet no iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumiem un izvērtējumiem, kā arī no *OLAF* veiktās izmeklēšanas;

l) pieņemt Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus;

m) pieņemt visus lēmumus par Iestādes iekšējo struktūru izveidi un, ja nepieciešams, to izmaiņām.

5. Izpildvalde izraugās Iestādes priekšsēdētāja vietnieku no tās balsstiesīgo locekļu vidus. Priekšsēdētāja vietnieks automātiski aizstāj priekšsēdētāju, ja tas nevar pildīt savus pienākumus.

6. Attiecībā uz šā panta 4. punkta h) apakšpunktā minētajām pilnvarām Izpildvalde saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu pieņem lēmumu, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 6. pantu, attiecīgās iecēlējinstitūcijas pilnvaras deleģējot izpilddirektoram. Izpilddirektors ir pilnvarots šīs pilnvaras deleģēt tālāk.

7. Ārkārtas apstākļos Izpildvalde var ar lēmumu uz laiku apturēt iecēlējinstitūcijas pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un izpilddirektora tālāk deleģētās pilnvaras un īstenot tās pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai kādam darbiniekam, kas nav izpilddirektors.

65. pants

Gada un daudzgadu plānošana

1. Katru gadu līdz 30. novembrim Izpildvalde pieņem vienoto programmdokumentu, kurā ietverta daudzgadu darba programma un gada darba programma, pamatojoties uz izpilddirektora iesniegtu projektu un ņemot vērā Komisijas atzinumu, un – attiecībā uz daudzgadu darba programmu – pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu. Ja Izpildvalde nolemj neņemt vērā kādus Komisijas atzinuma elementus, tā sniedz detalizētu šāda lēmuma pamatojumu. Pienākums sniegt detalizētu pamatojumu attiecas arī uz jebkādiem elementiem, kurus apspriešanas laikā izvirzījis Eiropas Parlaments.

Izpildvalde vienoto programmdokumentu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

Vienotais programmdokuments kļūst galīgs pēc vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas, un vajadzības gadījumā to attiecīgi koriģē.

2. Gada darba programma ietver sīki izklāstītus mērķus un gaidāmos rezultātus, tostarp snieguma rādītājus. Tā ietver arī finansējamo darbību aprakstu un norādi par katrai darbībai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem un cilvēkresursiem, ievērojot tādus principus kā budžeta līdzekļu sadale un pārvaldība pa darbības jomām. Gada darba programma saskan ar daudzgadu darba programmu. Tajā skaidri norāda, kādi uzdevumi ir pievienoti, mainīti vai svītroti salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu.

3. Ja Iestādei tiek uzticēts jauns uzdevums, Izpildvalde groza pieņemto gada darba programmu.

Visus būtiskos grozījumus gada darba programmā pieņem tādā pašā kārtībā kā sākotnējo gada darba programmu. Izpildvalde var deleģēt izpilddirektoram pilnvaras veikt nebūtiskus grozījumus gada darba programmā.

4. Daudzgadu darba programmā izklāsta vispārējo stratēģisko plānu, tostarp mērķus, gaidāmos rezultātus un snieguma rādītājus. Tajā izklāsta arī resursu plānu, tostarp daudzgadu budžetu un personāla plānojumu.

Resursu plānu atjaunina katru gadu. Stratēģisko plānu atjaunina pēc vajadzības.

66. pants

Balsošanas noteikumi Izpildvaldē

1. Izpildvalde pieņem lēmumus ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram Izpildvaldes loceklim ir viena balss. Vienāda balsu sadalījuma gadījumā izšķirošā balss ir Iestādes priekšsēdētājam vai priekšsēdētāja vietniekam, kurš aizstāj priekšsēdētāju.

2. Komisijas pārstāvim ir balsstiesības ikreiz, kad tiek apspriesti un izlemti jautājumi, kas attiecas uz 64. panta 4. punkta a) līdz l) apakšpunktu.

3. Izpildvaldes reglamentā nosaka sīkāku balsošanas kārtību, jo īpaši norādot, ar kādiem nosacījumiem loceklis var darboties cita locekļa vārdā.

67. pants

Pamattiesību amatpersona

1. Izpildvalde pēc izpilddirektora priekšlikuma ieceļ pamattiesību amatpersonu. Pamattiesību amatpersona var būt Iestādes darbinieks.

2. Pamattiesību amatpersona veic šādus uzdevumus:

a) konsultē Iestādes darbiniekus par jebkuru Iestādes veiktu darbību, ja šī amatpersona uzskata šādu konsultēšanu par vajadzīgu vai ja to pieprasa darbinieki, un to dara, netraucējot vai nekavējot šo darbību;

b) sekmē to, lai Iestāde ievērotu pamattiesības, un uzrauga šo ievērošanu;

c) sniedz nesaistošus atzinumus par Iestādes darbību atbilstību pamattiesībām;

d) informē izpilddirektoru un Izpildvaldi par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem Iestādes darbību veikšanā.

3. Izpildvalde nodrošina, ka pamattiesību amatpersona nelūdz un nepieņem nekādus norādījumus saistībā ar amatpersonas uzdevumu izpildi.

4. Pamattiesību amatpersona tieši atskaitās izpilddirektoram un regulāri sagatavo ziņojumus par 2. punktā minēto uzdevumu izpildi. Šos ziņojumus dara pieejamus Izpildvaldei.

3. IEDAĻA

Iestādes priekšsēdētājs

68. pants

Iestādes priekšsēdētāja iecelšana

1. Iestādes priekšsēdētāju izraugās, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām, integritāti, atzītu reputāciju un pieredzi NILLN/TFN jomā, kā arī citu attiecīgu kvalifikāciju, atklātā atlases procedūrā, ko publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Katrā minētās procedūras posmā pienācīgi un laikus informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Valdi.

Komisija sagatavo vismaz divu kvalificētu Iestādes priekšsēdētāja amata kandidātu sarakstu. Eiropas Parlaments un Valde var rīkot minētajā sarakstā iekļauto kandidātu uzklausīšanu. Valde var sniegt publisku atzinumu par šo uzklausīšanu rezultātiem vai adresēt savu atzinumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam priekšlikumu par Iestādes priekšsēdētāja iecelšanu.

Pēc tam, kad Eiropas Parlaments ir apstiprinājis šo priekšlikumu, Padome pieņem īstenošanas lēmumu par Iestādes priekšsēdētāja iecelšanu. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Atkāpjoties no otrās daļas, attiecībā uz Iestādes pirmā priekšsēdētāja iecelšanu pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz priekšlikumu par priekšsēdētāja iecelšanu bez Valdes iesaistes.

2. Iestādes priekšsēdētājs rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības kopējās interesēs un nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru vai valdību vai citu publiskā vai privātā sektora struktūru norādījumus. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, kā arī dalībvalstu valdības un visas citas publiskā vai privātā sektora struktūras respektē šo neatkarību.

3. Iestādes priekšsēdētāja amata pilnvaru ilgums ir četri gadi. 12 mēnešu periodā pirms priekšsēdētāja četru gadu pilnvaru termiņa beigām Valde abos sastāvos vai mazākā komitejā, kas izraudzīta no Valdes locekļiem, ietverot Komisijas pārstāvi, veic priekšsēdētāja darba novērtēšanu. Šajā novērtēšanā ņem vērā priekšsēdētāja darba rezultātu izvērtējumu un Iestādes turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Komisija var ierosināt Eiropas Parlamentam pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu. Šādu pagarinājumu var piešķirt tikai vienu reizi. Pēc tam, kad Eiropas Parlaments ir apstiprinājis Komisijas priekšlikumu, Padome pieņem īstenošanas lēmumu, ar ko pagarina Iestādes priekšsēdētāja pilnvaru termiņu. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

4. Ja Iestādes priekšsēdētājs vairs neatbilst savu pienākumu izpildes nosacījumiem vai ir vainīgs smagā pārkāpumā, Padome pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta vai Valdes jebkurā sastāvā priekšlikuma var pieņemt īstenošanas lēmumu par Iestādes priekšsēdētāja atcelšanu no amata. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

5. Ja Iestādes priekšsēdētājs atkāpjas no amata vai nevar pildīt savus pienākumus kāda cita iemesla dēļ, priekšsēdētāja funkcijas veic priekšsēdētāja vietnieks.

69. pants

Iestādes priekšsēdētāja atbildība

1. Iestādes priekšsēdētājs pārstāv Iestādi un ir atbildīgs par Valdes un Izpildvaldes darba sagatavošanu, kas ietver darba kārtības noteikšanu, visu sanāksmju sasaukšanu un vadīšanu, kā arī jautājumu iesniegšanu lēmumu pieņemšanai.

2. Iestādes priekšsēdētājs 63. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem Izpildvaldes locekļiem uz viņu pilnvaru laiku piešķir īpašas atbildības jomas Iestādes uzdevumu ietvaros.

4. IEDAĻA

Izpilddirektors

70. pants

Izpilddirektora iecelšana

1. Izpilddirektoru pieņem darbā kā Iestādes pagaidu darbinieku saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

2. Izpilddirektors veic savus pienākumus Savienības interesēs un neatkarīgi no jebkādām īpašām interesēm.

3. Izpilddirektors pārvalda Iestādes darbu. Izpilddirektors atskaitās Izpildvaldei. Neskarot Komisijas un Izpildvaldes pilnvaras, izpilddirektors, veicot savus pienākumus, ir neatkarīgs un nelūdz un nepieņem ne Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru, ne arī valdību vai citu publiskā vai privātā sektora struktūru norādījumus.

4. Izpilddirektoru izraugās, pamatojoties uz nopelniem un dokumentētām augsta līmeņa administratīvām, budžeta un vadības prasmēm, atklātā atlases procedūrā, ko publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un attiecīgā gadījumā citos preses izdevumos vai tīmekļa vietnēs. Komisija izveido vismaz divu kvalificētu izpilddirektora amata kandidātu sarakstu. Izpilddirektoru ieceļ Izpildvalde.

5. Izpilddirektora amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Deviņu mēnešu periodā pirms izpilddirektora pilnvaru termiņa beigām Izpildvalde veic novērtējumu, kurā ņem vērā izpilddirektora darba rezultātu izvērtējumu un Iestādes turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus. Ņemot vērā pirmajā daļā minēto izvērtējumu, Izpildvalde var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

Izpilddirektoru var atcelt no amata Izpildvalde pēc Komisijas priekšlikuma.

6. Izpilddirektors, kura pilnvaru termiņš ir pagarināts, pagarinātā termiņa beigās nepiedalās jaunā atlases procedūrā uz to pašu amatu.

71. pants

Izpilddirektora uzdevumi

1. Izpilddirektors ir atbildīgs par Iestādes ikdienas pārvaldību un cenšas Iestādē nodrošināt dzimumu un, cik iespējams, ģeogrāfisko līdzsvaru. Izpilddirektors jo īpaši ir atbildīgs par:

a) Izpildvaldes pieņemto lēmumu īstenošanu;

b) vienotā programmdokumenta projekta sagatavošanu un iesniegšanu Izpildvaldei pēc apspriešanās ar Komisiju;

c) vienotā programmdokumenta īstenošanu un ziņošanu Izpildvaldei par tā īstenošanu;

d) konsolidētā gada pārskata par Iestādes darbībām projekta sagatavošanu un iesniegšanu Izpildvaldei novērtēšanai un pieņemšanai;

e) rīcības plāna sagatavošanu turpmāko pasākumu veikšanai, ņemot vērā secinājumus iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumos un izvērtējumos, kā arī *OLAF* veiktajās izmeklēšanās, un regulāru ziņošanu par plāna īstenošanas gaitu Komisijai, Valdei un Izpildvaldei.

f) Savienības finanšu interešu aizsargāšanu, piemērojot preventīvus pasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, neskarot *OLAF* kompetenci izmeklēšanas jomā, un veicot efektīvas pārbaudes, kā arī gadījumā, ja tiek atklāti pārkāpumi, atgūstot nepareizi izmaksātās summas un vajadzības gadījumā uzliekot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvos sodus, tostarp finansiālus sodus;

g) Iestādes stratēģijas krāpšanas apkarošanai sagatavošanu un iesniegšanu Izpildvaldei apstiprināšanai;

h) Iestādei piemērojamo finanšu noteikumu projekta sagatavošanu;

i) Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta kā vienotā programmdokumenta daļas sagatavošanu, ievērojot 78. pantu, un tās budžeta izpildi, ievērojot 79. pantu;

j) IT drošības stratēģijas sagatavošanu un īstenošanu, nodrošinot pienācīgu riska pārvaldību visiem IT infrastruktūras objektiem, sistēmām un pakalpojumiem, kurus izstrādā vai iepērk Iestāde, kā arī pietiekamu IT drošības finansējumu;

k) Iestādes gada darba programmas īstenošanu Izpildvaldes uzraudzībā;

l) projekta sagatavošanu ziņojumam, kurā aprakstītas visas Iestādes darbības, iekļaujot iedaļu par finanšu un administratīviem jautājumiem.

2. Izpilddirektors veic citus vajadzīgos pasākumus, proti, pieņem iekšējus administratīvus norādījumus un publicē paziņojumus, lai nodrošinātu Iestādes darbību saskaņā ar šo regulu.

3. Izpilddirektors izlemj, vai ir nepieciešams izvietot vienu vai vairākus darbiniekus vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, lai Iestādes uzdevumu veikšana būtu efektīva un produktīva. Pirms lēmuma pieņemšanas par vietējā biroja izveidi izpilddirektors saņem Komisijas, Izpildvaldes un attiecīgās dalībvalsts iepriekšēju piekrišanu. Lēmumā norāda darbības, kas vietējā birojā jāveic tā, lai izvairītos no nevajadzīgām izmaksām un Iestādes administratīvo funkciju dublēšanās. Ar attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstīm noslēdz atbilstošu nolīgumu.

5. IEDAĻA

Administratīvā pārskatīšanas padome

72. pants

Administratīvās pārskatīšanas padomes izveide un sastāvs

1. Iestāde izveido Administratīvo pārskatīšanas padomi, lai tā veiktu to lēmumu iekšēju administratīvu pārskatīšanu, ko Iestāde pieņēmusi, īstenojot 21., 22., 23. un 77. pantā uzskaitītās pilnvaras. Iekšējās administratīvās pārskatīšanas darbības joma attiecas uz šādu lēmumu procesuālo un materiāltiesisko atbilstību šai regulai.

2. Administratīvajā pārskatīšanas padomē ir piecas personas ar labu reputāciju, kuras var apliecināt atbilstīgas zināšanas un profesionālo pieredzi, tostarp uzraudzības pieredzi NILLN/TFN jomā, izņemot Iestādes pašreizējo personālu, kā arī NILLN/TFN uzraudzības iestāžu un *FIU* vai citu valsts vai Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts ar šo regulu Iestādei uzticēto uzdevumu izpildē. Administratīvajai pārskatīšanas padomei ir pietiekami resursi un lietpratība, lai novērtētu Iestādes pilnvaru īstenošanu saskaņā ar šo regulu.

3. Administratīvā pārskatīšanas padome lēmumus pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, ko veido vismaz trīs no tās pieciem locekļiem.

73. pants

Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļi

1. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļus un divus aizvietotājus ieceļ Valde uzraudzības sastāvā uz piecu gadu termiņu (ko var pagarināt vienu reizi) pēc tam, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts uzaicinājums paust ieinteresētību. Tiem nav saistoši nekādi norādījumi.

2. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļi rīkojas neatkarīgi un sabiedrības interesēs un neveic nekādus citus pienākumus Iestādē. Šajā nolūkā viņi iesniedz publisku saistību deklarāciju un publisku deklarāciju par jebkādām tiešām vai netiešām interesēm, kuras varētu uzskatīt par tādām, kas ietekmē viņu neatkarību, vai par šādu interešu neesamību.

74. pants

Pārskatāmie lēmumi

1. Pieprasījumu pārskatīt lēmumus, ko Iestāde pieņēmusi, ievērojot 6. panta 1. punktu, 21., 22., 23. un 77. pantu, Administratīvajai pārskatīšanas padomei var iesniegt jebkura fiziska vai juridiska persona, kurai attiecīgais lēmums ir adresēts vai kuru tas skar tieši un individuāli.

2. Katru pārskatīšanas pieprasījumu, tostarp tā pamatojumu, noformē rakstiski un iesniedz Iestādei viena mēneša laikā no dienas, kad šis lēmums paziņots personai, kas pieprasījusi pārskatīšanu, vai, ja tas nav noticis, viena mēneša laikā no dienas, kad tas kļuvis zināms personai, kura pieprasījusi pārskatīšanu.

3. Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par pārskatīšanas pieprasījuma pieņemamību, Administratīvā pārskatīšanas padome sniedz atzinumu laikposmā, kas atbilst jautājuma steidzamībai, un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas, un nodod šo lietu Izpildvaldei jauna lēmuma sagatavošanai. Izpildvalde ņem vērā Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu un nekavējoties pieņem jaunu lēmuma. Ar jauno lēmumu atceļ sākotnējo lēmumu un aizstāj to ar identiska satura lēmumu vai ar grozītu lēmumu.

4. Saskaņā ar 2. punktu iesniegtā pārskatīšanas pieprasījumā var iekļaut pieprasījumu apturēt tā lēmuma piemērošanu, uz kuru attiecas pārskatīšanas procedūra. Administratīvā pārskatīšanas padome, ja tā uzskata, ka apstākļi to prasa, un ņemot vērā Izpildvaldes viedokli, var izdot rīkojumu apturēt attiecīgā lēmuma piemērošanu līdz brīdim, kad Izpildvalde pieņem jaunu lēmumu, ievērojot 3. punktu. Ja Administratīvā pārskatīšanas padome 14 dienu laikā nepieņem lēmumu par apturēšanas pieprasījumu, minēto pieprasījumu uzskata par noraidītu.

5. Administratīvās pārskatīšanas padomes sniegtais atzinums un Izpildvaldes jaunais lēmums, ko pieņem, ievērojot šo pantu, ir pamatoti un tiek darīti zināmi pusēm.

6. Iestāde pieņem lēmumu, ar ko nosaka Administratīvās pārskatīšanas padomes reglamentu.

75. pants

Izslēgšana un iebildumi

1. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļi nepiedalās pārskatīšanas procesos, ja viņi tajos ir personīgi ieinteresēti, ja viņi jau iepriekš ir bijuši tajos iesaistīti kā vienas procesā iesaistītās puses pārstāvji vai ja viņi piedalījušies pārskatītā lēmuma pieņemšanā.

2. Ja kāda no 1. punktā minētajiem iemesliem dēļ vai kāda cita iemesla dēļ kāds no Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļiem uzskata, ka viņam nav jāpiedalās pārskatīšanas procesā, viņš par to attiecīgi informē Administratīvo pārskatīšanas padomi.

3. Jebkura pārskatīšanas procesā iesaistītā puse var paust iebildumus pret kādu no Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļiem jebkura 1. punktā minētā iemesla dēļ vai ja ir radušās aizdomas par šā locekļa neobjektivitāti. Šādu iebildumu nepieņem, ja pārskatīšanas procesā iesaistītā puse, apzinoties iebildumu pamatu, ir veikusi kādu procesuālu darbību. Nevienu iebildumu nevar pamatot ar padomes locekļu valstspiederību.

4. Administratīvā pārskatīšanas padome lemj par rīcību 2. un 3. punktā minētajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības. Lai pieņemtu šādu lēmumu, attiecīgo Administratīvās pārskatīšanas padomes locekli aizstāj viņa vai viņas aizvietotājs.

IV NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

76. pants

Budžets

1. Katram finanšu gadam, kas atbilst kalendārajam gadam, tiek sagatavota visu Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāme, ko atspoguļo Iestādes budžetā.

2. Iestādes budžeta ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

3. Neskarot citus resursus, Iestādes ieņēmumus veido šādu elementu kombinācija:

a) Savienības iemaksa, kas iekļauta Savienības vispārējā budžetā;

b) maksas, ko par 5. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 5. panta 3. punkta a) līdz d), f) un g) apakšpunktā minētajiem uzdevumiem maksā atlasīti un neatlasīti atbildīgie subjekti saskaņā ar 77. pantu;

c) visas brīvprātīgās dalībvalstu finanšu iemaksas;

d) saskaņotas maksas par publicēšanu, apmācību un jebkādiem citiem pakalpojumiem, ko Iestāde sniedz, ja tos īpaši pieprasījusi viena vai vairākas *FIU* vai to partneri trešās valstīs, vai arī iestādes, kas nav NILLN/TFN iestādes;

e) iespējams Savienības finansējums iemaksu nolīgumu vai *ad hoc* dotāciju veidā saskaņā ar 81. pantā minētajiem Iestādes finanšu noteikumiem un tādu attiecīgo instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta Savienības politikas virzienus.

Jebkādu šā punkta pirmās daļas b), c), d) un e) apakšpunktā minēto ieņēmumu summu un izcelsmi iekļauj Iestādes gada pārskatos un sīki un skaidri izklāsta 80. panta 2. punktā minētajā gada ziņojumā par Iestādes budžeta un finanšu pārvaldību.

4. Iestādes izdevumi ietver darbinieku atalgojumu, administratīvos un infrastruktūras izdevumus un darbības izmaksas.

77. pants

Maksas, kas tiek iekasētas no atlasītiem un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem

1. Iestāde iekasē gada uzraudzības maksu no visiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 13. pantā, un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, kas atbilst 12. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem. Maksas sedz izdevumus, kas Iestādei radušies saistībā ar uzraudzības uzdevumiem, kuri minēti II nodaļas 3. un 4. iedaļā. Minētās maksas nepārsniedz ar šiem uzdevumiem saistītos izdevumus. Ja minētie kritēriji attiecīgajā gadā netiek pilnībā ievēroti, tad, aprēķinot maksas diviem nākamajiem gadiem, veic vajadzīgās korekcijas.

2. No katra 1. punktā minētā atbildīgā subjekta iekasētās maksas apmēru aprēķina saskaņā ar kārtību, kas noteikta 6. punktā minētajā deleģētajā aktā.

3. Maksas aprēķina augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības standartiem.

4. Konkrēta kalendārā gada uzraudzības maksas aprēķina pamatā ir izdevumi, kas attiecas uz to atlasīto un neatlasīto atbildīgo subjektu tiešu un netiešu uzraudzību, kuriem attiecīgajā gadā piemēro maksas. Iestāde var pieprasīt ar gada uzraudzības maksu saistītus avansa maksājumus, kas balstīti uz pamatotu tāmi. Pirms lēmuma pieņemšanas par galīgo maksu Iestāde sazinās ar attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju, lai nodrošinātu, ka uzraudzība joprojām ir izmaksu ziņā lietderīga un pamatota attiecībā uz visiem atbildīgajiem subjektiem finanšu sektorā. Iestāde sniedz attiecīgajiem atbildīgajiem subjektiem informāciju par to, kas ir pamatā gada uzraudzības maksas aprēķinam. Dalībvalstis nodrošina, ka pienākums maksāt šajā pantā noteiktās maksas ir izpildāms saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ka attiecīgās maksas tiek samaksātas pilnībā.

5. Šis pants neskar finanšu subjektu uzraudzītāju tiesības iekasēt maksas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un – ciktāl uzraudzības uzdevumi nav uzticēti Iestādei vai attiecībā uz izmaksām, kas rodas, īstenojot sadarbību ar Iestādi, palīdzot Iestādei un rīkojoties tās uzdevumā, – saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem.

6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētu aktu saskaņā ar 100. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot metodiku tās maksas apmēra aprēķināšanai, ko iekasē no katra atlasīta un neatlasīta atbildīgā subjekta, kuram piemēro maksas saskaņā ar šā panta 1. punktu, un šo maksu iekasēšanas procedūru. Izstrādājot maksu atsevišķās summas noteikšanas metodiku, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

a) atbildīgo subjektu kopējais gada apgrozījums vai tam atbilstošs ienākumu veids augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības standartiem;

b) vai atbildīgais subjekts kvalificējas tiešai uzraudzībai;

c) atbildīgo subjektu NILL/TF riska profila klasifikācija saskaņā ar 12. panta 7. punkta b) apakšpunktā minēto metodiku;

d) atbildīgā subjekta nozīme vienas vai vairāku dalībvalstu vai visas Savienības finanšu sistēmas vai ekonomikas stabilitātei;

e) tās maksas apmērs, kas jāiekasē no neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem proporcionāli to ienākumiem vai apgrozījumam, kas minēts a) apakšpunktā, nepārsniedz 20 % no tās maksas apmēra, kas jāiekasē no atlasītiem atbildīgajiem subjektiem ar tādu pašu ienākumu vai apgrozījuma līmeni.

Pirmajā daļā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2027. gada 1. janvārim.

78. pants

Budžeta izveide

1. Izpilddirektors katru gadu sagatavo Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam, ietverot štatu sarakstu, un nosūta to Izpildvaldei.

2. Izpildvalde, pamatojoties uz minēto projektu, pieņem provizorisku Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam.

3. Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes galīgo projektu līdz katra gada 31. janvārim nosūta Komisijai.

4. Tāmi kopā ar Savienības vispārējā budžeta projektu Komisija nosūta budžeta lēmējinstitūcijai.

5. Ņemot vērā tāmi, Komisija Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par vajadzīgām attiecībā uz štatu sarakstu, un no vispārējā budžeta iemaksājamās subsīdijas apjomu, un iesniedz tās budžeta lēmējinstitūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

6. Budžeta lēmējinstitūcija apstiprina iemaksu apropriācijas Iestādei.

7. Budžeta lēmējinstitūcija pieņem Iestādes štatu sarakstu.

8. Iestādes budžetu pieņem Izpildvalde. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Savienības vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to attiecīgi koriģē.

79. pants

Budžeta izpilde

1. Izpilddirektors izpilda Iestādes budžetu, ievērojot saimnieciskuma, lietderības, efektivitātes un pareizas finanšu pārvaldības principus.

2. Ik gadu izpilddirektors nosūta budžeta lēmējinstitūcijai visu informāciju, kas attiecas uz izvērtēšanas procedūru rezultātā iegūtajiem konstatējumiem.

80. pants

Pārskatu sniegšana un budžeta izpildes apstiprināšana

1. Iestādes grāmatvedis nosūta provizoriskos pārskatus par finanšu gadu (N gadu) Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai līdz nākamā gada (N+1 gada) 1. martam.

2. Līdz N+1 gada 31. martam Iestāde nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai gada ziņojumu par savu budžeta un finanšu pārvaldību.

3. Līdz N+1 gada 31. martam Komisijas grāmatvedis nosūta Revīzijas palātai ar Komisijas pārskatiem konsolidētos provizoriskos Iestādes pārskatus.

4. Saņemot Revīzijas palātas apsvērumus par Iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ([41]) 246. pantu, Izpildvalde sniedz atzinumu par Iestādes galīgajiem pārskatiem.

Izpilddirektors līdz N+1 gada 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi par tās apsvērumiem. Šo atbildi izpilddirektors nosūta arī Izpildvaldei.

5. Iestādes grāmatvedis galīgos pārskatus kopā ar Izpildvaldes atzinumu līdz N+1 gada 1. jūlijam nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

6. Saiti uz tīmekļa vietnes lapām, kurās pieejami Iestādes galīgie pārskati, līdz N+1 gada 15. novembrim publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. Saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 261. panta 3. punktu izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam visu informāciju, kas vajadzīga, lai bez kavējumiem piemērotu N finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru.

8. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments līdz N+2 gada 15. maijam sniedz izpilddirektoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

81. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Izpildvalde pēc apspriešanās ar Komisiju. Tie neatšķiras no Deleģētās regulas (ES) 2019/715, izņemot gadījumus, kad tas īpaši nepieciešams Iestādes darbībai un Komisija ir devusi iepriekšēju piekrišanu.

([41]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

82. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem Iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013, kā arī Deleģētās regulas (ES) 2019/715 86. pantu.

2. Iestāde pievienojas Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas iestāžu nolīgumam (1999. gada 25. maijs) par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ([42]), un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu Iestādes personālu.

3. Finansēšanas lēmumi, nolīgumi un no tiem izrietošie īstenošanas instrumenti skaidri paredz, ka Revīzijas palāta un *OLAF* vajadzības gadījumā var veikt Iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju pārbaudes uz vietas.

83. pants

IT drošība

1. Iestāde izveido iekšēju IT pārvaldību izpilddirektora līmenī, kas izveido un pārvalda IT budžetu un nodrošina regulāru ziņošanu Izpildvaldei par atbilstību piemērojamiem IT drošības noteikumiem un standartiem.

2. Iestāde nodrošina, ka pietiekama daļa no tās IT izdevumiem tiek pārredzamā veidā piešķirta tiešai IT drošībai. Ieguldījumu Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru kiberdrošības dienestā (*CERT-EU*) var ieskaitīt šajā daļā.

3. Izmantojot *CERT-EU* pakalpojumus, izveido atbilstīgu IT drošības uzraudzības, atklāšanas un reaģēšanas dienestu. Par būtiskiem incidentiem jāziņo *CERT-EU* un Komisijai 24 stundu laikā pēc to atklāšanas.

84. pants

Pārskatatbildība un ziņošana

1. Par šīs regulas īstenošanu Iestāde atbild Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Iestāde katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par to uzdevumu izpildi, kuri tai uzticēti ar šo regulu, tostarp informāciju par plānoto struktūras attīstību un 77. pantā minēto uzraudzības maksu apmēru. Attiecībā uz pamatnostādnēm un ieteikumiem, ko Iestāde izdevusi saskaņā ar 54. pantu, ziņojumā iekļauj informāciju par atbilstību pamatnostādnēm un ieteikumiem, kas sniegti ziņojuma aptvertajā gadā, kā arī visus attiecīgos atjauninājumus par atbilstību iepriekš izdotām pamatnostādnēm un ieteikumiem. Ziņojumu publisko, un tajā iekļauj jebkādu attiecīgo informāciju, ko Eiropas Parlaments pieprasījis *ad hoc* kārtībā. Iestādes priekšsēdētājs šo ziņojumu publiski iesniedz Eiropas Parlamentam.

3. Pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma Iestādes priekšsēdētājs piedalās Eiropas Parlamenta kompetento komiteju rīkotā uzklausīšanā par tai uzticēto uzdevumu izpildi. Uzklausīšanu rīko vismaz reizi gadā. Pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma Iestādes priekšsēdētājs sniedz paziņojumu attiecīgajās Eiropas Parlamenta komitejās un atbild uz visiem to locekļu uzdotiem jautājumiem ikreiz, kad tas tiek prasīts.

4. Sešu nedēļu laikā pēc katras Valdes sanāksmes Iestāde Eiropas Parlamentam iesniedz vismaz vispusīgu un detalizētu minētās sanāksmes protokolu, kas ļauj izprast sanāksmē notikušās diskusijas, tostarp anotētu lēmumu sarakstu. Šāds protokols neatspoguļo diskusijas Valdē par atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem vai diskusijas saistībā ar konfidenciāliem uzraudzības vai ar *FIU* saistītiem datiem, ja vien 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos nav paredzēts citādi.

([42]) OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

5. Iestāde mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko tai uzdod Eiropas Parlaments, piecu nedēļu laikā pēc to saņemšanas.

6. Iestādes priekšsēdētājs pēc pieprasījuma piedalās konfidenciālās mutiskās diskusijās aiz slēgtām durvīm ar Eiropas Parlamenta atbildīgajām komitejām, ja šādas diskusijas ir nepieciešamas Līgumos noteikto Eiropas Parlamenta pilnvaru īstenošanai. Visi dalībnieki ievēro dienesta noslēpuma prasības.

7. Informējot Eiropas Parlamentu par jautājumiem, kas attiecas uz Iestādes devumu Savienības rīcībā starptautiskos forumos, Iestāde neizpauž nekādu informāciju, ko tā saņēmusi, pildot minēto uzdevumu, ja uz šādu informāciju attiecas trešo personu noteiktas konfidencialitātes prasības.

V NODAĻA

PERSONĀLS UN SADARBĪBA

1. IEDAĻA

Personāls

85. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Visos jautājumos, kas nav aplūkoti šajā regulā, Iestādes personālam piemēro Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī pēc Savienības iestāžu vienošanās pieņemtos noteikumus, kuri nodrošina Civildienesta noteikumu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības stāšanos spēkā.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, Iestādes priekšsēdētājs un 63. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie Izpildvaldes locekļi attiecībā uz atalgojumu un pensionēšanās vecumu, kā definēts Padomes Regulā (ES) 2016/300 ([43]), ir vienādā līmenī ar attiecīgi Vispārējās tiesas locekli un sekretāru. Attiecībā uz aspektiem, kas nav noteikti šajā regulā vai Regulā (ES) 2016/300, pēc analoģijas tiek piemēroti Civildienesta noteikumi un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība.

3. Izpildvalde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzēto kārtību.

4. Iestāde var izmantot norīkotus valstu ekspertus vai citu personālu, ko Iestāde nenodarbina, to vidū *FIU* delegātus.

5. Izpildvalde pieņem noteikumus attiecībā uz darbiniekiem no dalībvalstīm, kuri norīkojami darbam Iestādē, un vajadzības gadījumā atjaunina tos. Minētie noteikumi jo īpaši ietver finanšu pasākumus attiecībā uz šiem norīkojumiem, tostarp apdrošināšanu un apmācību. Šajos noteikumos ņem vērā to, ka darbinieki ir norīkoti un ir jāizvieto kā Iestādes personāls. Tajos paredz noteikumus par izvietošanas nosacījumiem. Attiecīgā gadījumā Izpildvalde cenšas panākt saskaņotību ar noteikumiem, kas piemērojami štata darbinieku komandējumu izdevumu atlīdzināšanai.

86. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz Iestādi un tās personālu attiecas Protokols Nr. 7 par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, kas pievienots LES un LESD.

([43]) Padomes Regula (ES) 2016/300 (2016. gada 29. februāris), ar ko nosaka atalgojumu augstas pakāpes amatpersonām ES iestādēs (OV L 58, 4.3.2016., 1. lpp.).

87. pants

Iestādes personāls, ko iepriekš nodarbinājusi EBI

Pagaidu darbiniekiem, kuri nodarbināti saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta f) punktu, un līgumdarbiniekiem, kuri nodarbināti saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 3.a pantu, ja tie Iestādē nodarbināti saskaņā ar līgumu, kas noslēgts pirms 2026. gada 1. janvāra, un tos tieši pirms darba Iestādē ir nodarbinājusi EBI, veicot Regulā (ES) Nr. 1093/2010 uzskaitītos ar NILLN/TFN saistītos EBI uzdevumus un darbības, Iestādē piedāvā tāda paša veida darba līgumu, kāds tiem bija EBI, un ar tādiem pašiem nosacījumiem, ievērojot to amata vietu skaita ierobežojumu, kuras jāatskaita no EBI un jāpiešķir Iestādei. Uzskata, ka šie darbinieki visu savu dienesta laiku ir nostrādājuši Iestādē.

88. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Valdes un Izpildvaldes locekļiem un visiem Iestādes darbiniekiem, tostarp dalībvalstu norīkotajiem pagaidu ierēdņiem, kā arī visām citām personām, kas uz līguma pamata veic uzdevumus Iestādes labā, tostarp pēc pienākumu veikšanas beigām attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar LESD 339. pantu un Direktīvas (ES) 2024/1640 67. pantu.

2. Izpildvalde nodrošina, lai fiziskām personām, kas tieši vai netieši, pastāvīgi vai laiku pa laikam sniedz pakalpojumus saistībā ar Iestādes uzdevumiem, tostarp ierēdņiem un citām personām, kuras šajā nolūkā pilnvarojusi Izpildvalde vai iecēlušas publiskās iestādes un *FIU*, tiktu piemērotas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības, kas paredzētas 1. punktā noteiktajām prasībām.

3. Lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, Iestādei ir atļauts, ievērojot 1. panta 2. punktā minētajos aktos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, apmainīties ar informāciju ar Savienības vai valstu iestādēm un struktūrām gadījumos, kad minētajos aktos paredzēts, ka finanšu subjektu uzraudzītāji drīkst atklāt informāciju šīm iestādēm un struktūrām, vai kad dalībvalstis var paredzēt šādu atklāšanu saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem.

4. Iestāde nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

5. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/444 ([44]).

89. pants

Drošības noteikumi par klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību

1. Iestāde pieņem pati savus drošības noteikumus, kas ir līdzvērtīgi Komisijas drošības noteikumiem par Eiropas Savienības klasificētas informācijas (ESKI) un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, kā noteikts Komisijas Lēmumā (ES, Euratom) 2015/443 ([45]) un Lēmumā (ES, Euratom) 2015/444. Iestādes drošības noteikumi cita starpā ietver noteikumus par šādas informācijas apmaiņu, apstrādi un glabāšanu. Izpildvalde pieņem Iestādes drošības noteikumus pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas.

2. Attiecībā uz jebkuru administratīvu vienošanos par klasificētas informācijas apmaiņu ar trešās valsts attiecīgajām iestādēm vai, ja šādas vienošanās nav, par jebkuru ārkārtēju ESKI *ad hoc* izpaušanu minētajām iestādēm ir nepieciešams Komisijas iepriekšējs apstiprinājums.

([44]) Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/444 (2015. gada 13. marts) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 72, 17.3.2015., 53. lpp.).
([45]) Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/443 (2015. gada 13. marts) par drošību Komisijā (OV L 72, 17.3.2015., 41. lpp.).

90. pants

Ziņošana par pārkāpumiem un ziņojošo personu aizsardzība

1. Iestāde ievieš īpašus ziņošanas kanālus, lai saņemtu un apstrādātu informāciju, ko sniedz personas, kuras ziņo par faktiskiem vai iespējamiem pārkāpumiem attiecībā uz:

a) Regulu (ES) 2024/1624, ciktāl tas attiecas uz prasībām, kas piemērojamas kredītiestādēm un finanšu iestādēm;

b) Regulu (ES) 2023/1113;

c) Direktīvu (ES) 2024/1640, ciktāl tas attiecas uz prasībām, kas piemērojamas uzraudzības iestādēm, pašregulējuma struktūrām, kuras veic uzraudzības funkcijas, un *FIU*.

2. Personām, kas ziņo, izmantojot minētos kanālus, un personām, par kurām ziņo, attiecīgā gadījumā piemēro Direktīvā (ES) 2019/1937 paredzēto aizsardzību.

3. Pēc tam, kad nefinanšu sektora uzraudzības iestādes ir iesniegušas ziņojumus saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 60. panta 4. punktu, Iestāde varēs šīm uzraudzības iestādēm pieprasīt papildu informāciju par to, kā tās veikušas turpmākus pasākumus saistībā ar saņemtajiem ziņojumiem. Minētās uzraudzības iestādes nekavējoties sniedz pieprasīto informāciju, bet neatklāj tādu informāciju, kas var ļaut identificēt ziņojušo personu.

2. IEDAĻA

Sadarbība

91. pants

Sadarbība ar Eiropas uzraudzības iestādēm

1. Iestāde izveido un uztur ciešu sadarbību ar EUI, jo īpaši, izstrādājot regulatīvus tehniskos vai īstenošanas tehniskos standartus, pamatnostādnes un ieteikumus to attiecīgajā kompetences jomā.

2. Līdz 2025. gada 27. jūnijam Iestāde noslēdz saprašanās memorandu ar EUI, kurā izklāsta, kā tās plāno sadarboties, veicot savus uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

92. pants

Sadarbība ar iestādēm, kas nav NILLN/TFN iestādes

1. Iestāde sadarbojas un veic informācijas apmaiņu ar iestādēm, kas nav NILLN/TFN iestādes, un, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un ievērojot konfidencialitāti, – ar citām valsts iestādēm un struktūrām, kuru kompetencē ir nodrošināt atbilstību Direktīvām 2009/110/EK, 2009/138/EK, 2014/17/ES, 2014/65/ES un (ES) 2015/2366, un ar EUI to attiecīgo pilnvaru ietvaros.

2. Iestāde noslēdz saprašanās memorandu ar prudenciālās uzraudzības iestādēm, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40. apakšpunktā, EUI un citām valsts iestādēm, kuru kompetencē ir nodrošināt atbilstību Regulai (ES) 2023/1114, un šajā saprašanās memorandā vispārīgi izklāsta, kā tās sadarbosies un apmainīsies ar informāciju, veicot savus Savienības tiesību aktos noteiktos uzraudzības uzdevumus attiecībā uz atlasītiem un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

Ja Iestāde to uzskata par nepieciešamu, tā var noslēgt saprašanās memorandu arī ar jebkuru no pārējām 1. punktā minētajām iestādēm vai struktūrām, kurā vispārīgi izklāsta, kā tās sadarbosies un apmainīsies ar informāciju, veicot savus Savienības tiesību aktos noteiktos uzraudzības uzdevumus attiecībā uz atlasītiem un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

3. Līdz 2025. gada 27. jūnijam Iestāde un ECB noslēdz saprašanās memorandu, kurā izklāsta praktisko kārtību, kādā veicama sadarbība un informācijas apmaiņa, veicot to attiecīgos uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

4. Iestāde nodrošina efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu starp visām uzraudzības iestādēm NILLN/TFN uzraudzības sistēmā un attiecīgajām 1. punktā minētajām iestādēm un struktūrām, tostarp attiecībā uz piekļuvi visai informācijai un datiem centrālajā NILLN/TFN datubāzē, kas minēta 11. pantā.

93. pants

Partnerības informācijas apmaiņai NILLN/TFN jomā

1. Ja tas ir būtiski II nodaļā minēto uzdevumu izpildei, Iestāde var izveidot pārrobežu partnerības informācijas apmaiņai saskaņā ar pamattiesībām un tiesas procesuālajām garantijām vai piedalīties partnerībās informācijas apmaiņai, kas vienā vai vairākās dalībvalstīs izveidotas ar mērķi sekmēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un terorisma finansēšanas novēršanu un apkarošanu. Iestādes līdzdalība jau esošā partnerībā ir atkarīga no to iestāžu piekrišanas, kuras izveidojušas šādu partnerību.

2. Ja Iestāde izveido pārrobežu partnerību informācijas apmaiņai, tā nodrošina, ka partnerība atbilst Regulas (ES) 2024/1624 75. panta 3., 4. un 5. punkta prasībām. Papildus atbildīgajiem subjektiem Iestāde var uzaicināt minētās regulas 2. panta 1. punkta 44) apakšpunkta a), b) un c) punktā minētās kompetentās iestādes, kā arī Savienības struktūras, birojus un aģentūras, kuras ir iesaistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un terorisma finansēšanas novēršanā un apkarošanā, piedalīties minētajā partnerībā, ja šāda līdzdalība ir būtiska to uzdevumu un pilnvaru izpildei. Ar iesaistīto dalībnieku vienprātīgu piekrišanu citas trešās personas var tikt neregulāri uzaicinātas piedalīties partnerības sanāksmēs, ja tas ir būtiski.

94. pants

Sadarbība ar *OLAF*, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO*

1. Iestāde var slēgt sadarbības vienošanās ar Savienības iestādēm, Savienības decentralizētajām aģentūrām un citām Savienības struktūrām, kas darbojas tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbības jomā. Minētās vienošanās var būt stratēģiskas, operatīvas vai tehniskas, un to īpašais mērķis ir veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp vienošanās pusēm. Sadarbības vienošanās nevar izmantot par pamatu, lai atļautu personas datu apmaiņu, un tās nav saistošas Savienībai vai tās dalībvalstīm.

2. Iestāde izveido un uztur ciešas attiecības ar *OLAF*, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO*. Šajā nolūkā Iestāde ar *OLAF*, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO* noslēdz atsevišķas sadarbības vienošanās, kurās sīki izklāsta to sadarbības kārtību. Šo attiecību īpašais mērķis ir nodrošināt operatīvās un stratēģiskās informācijas un tendenču apmaiņu saistībā ar NILL/TF apdraudējumiem, ar kuriem saskaras Savienība.

3. Lai veicinātu un atvieglotu raitu sadarbību starp Iestādi un Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO*, to sadarbības vienošanās jo īpaši paredz iespēju norīkot sadarbības koordinatorus, kuri strādā citu iestāžu telpās, un paredz nosacījumus šajā nolūkā.

95. pants

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Lai sasniegtu šajā regulā izklāstītos mērķus un neskarot dalībvalstu un Savienības iestāžu attiecīgās kompetences, Iestāde var veidot kontaktus un slēgt administratīvas vienošanās ar trešo valstu NILLN/TFN iestādēm, kurām ir regulatīva,

uzraudzības un ar *FIU* saistīta kompetence NILLN/TFN jomā, kā arī ar starptautiskām organizācijām un trešo valstu pārvaldes iestādēm. Šīs vienošanās nerada juridiskus pienākumus Savienībai un tās dalībvalstīm, kā arī neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās ar minētajām trešām valstīm.

2. Lai Savienībā ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu praksi un stiprinātu starptautisko koordināciju un sadarbību cīņā pret NILL/TF, Iestāde var izstrādāt administratīvās vienošanās paraugu. Uzraudzības iestādes un *FIU* dara visu iespējamo, lai šis vienošanās paraugs tiktu ievērots.

3. Gadījumos, kad vairāku Savienības uzraudzības iestāžu mijiedarbība, no vienas puses, un *FIU* mijiedarbība ar trešo valstu iestādēm, no otras puses, attiecas uz jautājumiem, kas ietilpst Iestādes uzdevumu jomā, kā noteikts 5. pantā, Iestāde uzņemas vadošo lomu šādas mijiedarbības veicināšanā, ja tas ir vajadzīgs. Šī Iestādes loma neskar uzraudzības iestāžu un *FIU* regulāro mijiedarbību ar trešo valstu iestādēm.

4. Iestāde saskaņā ar pilnvarām, kas tai noteiktas šajā regulā un 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, veicina vienotu, kopēju, konsekventu un efektīvu Savienības interešu pārstāvību starptautiskos forumos, arī palīdzot Komisijai veikt tās uzdevumus saistībā ar Komisijas dalību Finanšu darījumu darba grupā un sniedzot atbalstu finanšu ziņu vākšanas vienībai Egmonta grupas darbā un mērķu sasniegšanā.

VI NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

96. pants

Piekļuve dokumentiem

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

2. Par lēmumiem, kurus Iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību Eiropas ombudam vai celt prasību Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Tiesības piekļūt dokumentiem neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas ir:

a) Iestādes, finanšu subjektu uzraudzītāju vai atbildīgo subjektu informācija vai dati, kuri iegūti, veicot 5. panta 2. punktā un II nodaļas 3. iedaļā minētos uzdevumus un darbības;

b) visi Iestādes un *FIU* operatīvie dati vai ar šādiem operatīvajiem datiem saistītā informācija, kas nonāk Iestādes rīcībā, veicot 5. panta 5. punktā un II nodaļas 6. iedaļā minētos uzdevumus un darbības.

4. Šā panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto konfidenciālo informāciju, kas attiecas uz kādu uzraudzības procedūru, var pilnībā vai daļēji izpaust atbildīgajiem subjektiem, kuri ir šīs uzraudzības procedūras puses, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību. Minētā piekļuve neattiecas uz Iestādes un finanšu subjektu uzraudzītāju iekšējiem dokumentiem vai saraksti starp tiem.

5. Izpildvalde pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai un noteikumus par tādas informācijas izpaušanu, kas saistīta ar uzraudzības procedūrām.

97. pants

Vispārējais valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulu Nr. 1.

2. Izpildvalde lemj par valodu iekšējo lietojumu Iestādē, kas atbilst saskaņā ar 29. pantu pieņemtajam valodu lietojumam tiešā uzraudzībā.

3. Tulkošanas un visus citus lingvistiskos pakalpojumus, kuri nepieciešami Iestādei, izņemot mutiskās tulkošanas pakalpojumus, nodrošina Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs, kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2965/94 ([46]).

98. pants

Datu aizsardzība

1. Personas datu apstrādi, pamatojoties uz šo regulu, NILL/TF novēršanas nolūkā, kā minēts Direktīvas (ES) 2024/1640 70. pantā un Regulas (ES) 2024/1624 76. pantā, uzskata par nepieciešamu, lai pildītu uzdevumu, ko Iestāde veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālās pilnvaras, kas Iestādei piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 5. pantu un Regulas (ES) 2016/679 6. pantu.

Izstrādājot 54. pantā minētās pamatnostādnes un ieteikumus, kuriem ir būtiska ietekme uz personas datu aizsardzību, Iestāde cieši sadarbojas ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/679, lai izvairītos no dublēšanas, nekonsekvences un juridiskās nenoteiktības datu aizsardzības jomā. Pēc Komisijas atļaujas saņemšanas Iestāde arī apspriežas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas izveidots ar Regulu (ES) 2018/1725. Kā novērotājus šādu pamatnostādņu un ieteikumu izstrādes procesā Iestāde var uzaicināt arī valstu datu aizsardzības iestādes.

2. Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 25. pantu Iestāde drīkst pieņemt iekšējos noteikumus, kas ierobežo datu subjektu tiesību piemērošanu, ja šādi ierobežojumi ir nepieciešami Direktīvas (ES) 2024/1640 70. pantā un Regulas (ES) 2024/1624 76. pantā minēto uzdevumu izpildei.

99. pants

Iestādes atbildība

1. Ārpuslīgumiskās atbildības gadījumā Iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.

2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret Iestādi reglamentē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz Iestādes personālu.

100. pants

Deleģētie akti

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 27. un 77. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2024. gada 27. decembra.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 27. un 77. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

([46]) Padomes Regula (EK) Nr. 2965/94 (1994. gada 28. novembris), ar ko izveido Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centru (OV L 314, 7.12.1994., 1. lpp.).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 27. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

7. Saskaņā ar 77. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

101. pants

Mītnes nolīgums un darbības nosacījumi

1. Vajadzīgos pasākumus attiecībā uz Iestādes izvietošanu dalībvalstī, kurā atrodas tās mītne, un ēkām un aprīkojumu, kas jānodrošina šai dalībvalstij, kā arī konkrētos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami Iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā, kas Iestādei un attiecīgajai dalībvalstij jānoslēdz pēc Izpildvaldes apstiprinājuma saņemšanas.

2. Dalībvalsts, kurā atrodas mītne, nodrošina labākos iespējamos apstākļus Iestādes pienācīgai darbībai, tostarp uz Eiropu vērstu daudzvalodu izglītību un piemērotus transporta savienojumus.

102. pants

Izvērtēšana un pārskatīšana

1. Līdz 2030. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija saskaņā ar savām pamatnostādnēm sagatavo ziņojumu par Iestādes sniegumu attiecībā uz tās mērķiem, pilnvarām, uzdevumiem un atrašanās vietu. Minētajā ziņojumā jo īpaši apskata:

a) iespējamo vajadzību mainīt Iestādes pilnvaras un šādu izmaiņu finansiālo ietekmi;

b) visu Iestādes uzraudzības darbību un uzdevumu ietekmi uz Savienības kopējām interesēm un jo īpaši šādu aspektu efektivitāti:

   i) uzraudzības uzdevumi un darbības, kas saistītas ar atlasītu atbildīgo subjektu tiešu uzraudzību;

   ii) neatlasītu atbildīgo subjektu netieša uzraudzība;

   iii) citu atbildīgo subjektu netieša pārraudzība;

c) to darbību ietekmi, kas saistītas ar *FIU* atbalstu un koordināciju un jo īpaši ar *FIU* veikto pārrobežu darbību un darījumu kopīgo analīžu koordināciju;

d) Iestādes taisnīgumu, objektivitāti un autonomiju;

e) pārvaldības pasākumu piemērotību, tostarp Izpildvaldes sastāvu un balsošanas kārtību tajā, kā arī tās attiecības ar Valdi;

f) Iestādes izmaksu lietderību, vajadzības gadījumā atsevišķi attiecībā uz tās atšķirīgajiem finansējuma avotiem;

g) tiesību aizsardzības mehānisma efektivitāti attiecībā pret Iestādes lēmumiem un Iestādei piemērojamo neatkarības un pārskatatbildības kārtību;

h) sadarbības un informācijas apmaiņas pasākumu efektivitāti starp Iestādi un iestādēm, kas nav NILLN/TFN iestādes;

i) mijiedarbību starp Iestādi un citām Savienības uzraudzības iestādēm un struktūrām, to vidū EBI, Eiropolu, *Eurojust*, *OLAF* un *EPPO*;

j) tiešās uzraudzības darbības jomu un kritērijus un metodiku novērtējumu veikšanai un subjektu atlasei tiešas uzraudzības nolūkā;

k) Iestādes uzraudzības un sankciju piemērošanas pilnvaru efektivitāti;

l) uzraudzības iestāžu nodrošināto uzraudzības prakses efektivitāti un konverģenci, kā arī Iestādes lomu tajā.

2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā izvērtē arī to, vai:

a) Iestādes resursi ir pietiekami, lai tā pildītu savus pienākumus;

b) ir lietderīgi uzticēt Iestādei papildu uzraudzības uzdevumus attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem nefinanšu sektorā, vajadzības gadījumā precizējot to subjektu veidus, attiecībā uz kuriem būtu jāveic papildu uzraudzības uzdevumi;

c) ir lietderīgi uzticēt Iestādei papildu uzdevumus *FIU* atbalsta un koordinācijas jomā;

d) ir lietderīgi piešķirt Iestādei papildu sankciju piemērošanas pilnvaras.

3. Katrā otrajā ziņojumā Komisija rūpīgi pārbauda Iestādes sasniegtos rezultātus attiecībā uz tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem, kā arī novērtē to, vai Iestādes darbības turpināšana joprojām ir pamatota, ņemot vērā šos mērķus, pilnvaras un uzdevumus.

4. Ziņojumu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

103. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1093/2010

Regulu (ES) Nr. 1093/2010 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta otro daļu svītro;

b) panta 5. punkta h) apakšpunktu svītro;

2) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1.a punktu svītro;

b) panta 2. punkta iii) apakšpunktu svītro;

3) regulas 8. panta 1. punkta l) apakšpunktu svītro;

4) regulas 9.a un 9.b pantu svītro;

5) regulas 17. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda šā panta 4. punktā minēto oficiālo atzinumu tajā noteiktajā termiņā un ja savlaicīgi ir jānovērš šāda neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad finanšu

iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības saskaņā ar šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem, Iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu savus pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas oficiālajam atzinumam, kas sniegts, ievērojot 4. punktu.";

6) regulas 19. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, gadījumā, ja kompetentā iestāde nepilda Iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina, ka finanšu iestāde panāk atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem, Iestāde var pieņemt atsevišķu minētajai finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu savus pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp jebkādas darbības pārtraukšanu.";

7) regulas 33. panta 1. punkta otro daļu svītro;

8) regulas 40. panta 7. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Uzraudzības padome var pieņemt lēmumu par novērotāju līdzdalību. Uzraudzības padome jo īpaši uzņem pārstāvi no Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1620 (*), ja tiek apspriesti vai pieņemti lēmumi par jautājumiem, kas ietilpst tās pilnvarās.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1620 (2024. gada 31. maijs), ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (OV L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).";

9) regulas 81. panta 2. punkta b) apakšpunktu svītro.

104. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1094/2010

Regulu (ES) Nr. 1094/2010 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punkta otro daļu svītro;

2) regulas 40. panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Uzraudzības padome var pieņemt lēmumu par novērotāju līdzdalību. Uzraudzības padome jo īpaši uzņem pārstāvi no Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1620 (*), ja tiek apspriesti vai pieņemti lēmumi par jautājumiem, kas ietilpst tās pilnvarās.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1620 (2024. gada 31. maijs), ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (OV L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).";

3) regulas 54. panta 2.a punktu svītro.

105. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1095/2010

Regulu (ES) Nr. 1095/2010 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punkta otro daļu svītro;

2) regulas 40. panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Uzraudzības padome var pieņemt lēmumu par novērotāju līdzdalību. Uzraudzības padome jo īpaši uzņem pārstāvi no Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1620 (*), ja tiek apspriesti vai pieņemti lēmumi par jautājumiem, kas ietilpst tās pilnvarās.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1620 (2024. gada 31. maijs), ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (OV L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).";

3) regulas 54. panta 2.a punktu svītro.

106. pants

Pārejas pasākumi

1. Līdz 2028. gada 27. jūnijam 11. pantu piemēro tikai finanšu subjektu uzraudzītājiem, kredītiestādēm un finanšu iestādēm. Tomēr nefinanšu sektora uzraudzības iestādes var brīvprātīgi izpildīt minētā panta prasības jau pirms minētās dienas.

Lai izveidotu un uzturētu 11. pantā minēto datubāzi, Iestāde noslēdz divpusēju nolīgumu ar EBI par piekļuvi NILLN/TFN datubāzei, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 9.a pantu, kā arī par tās finansēšanu un kopīgu pārvaldību. Vienošanos noslēdz uz savstarpēji saskaņotu laikposmu, ko var pagarināt ne ilgāk kā līdz 2027. gada 30. jūnijam. Minētajā laikposmā EBI Iestādes vārdā un atbilstīgi finansējumam, ko Iestāde ir darījusi pieejamu šim nolūkam, spēj vismaz turpināt saņemt informāciju, to analizēt un darīt pieejamu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 9.a panta 2. punktu vai saskaņā ar šo regulu.

2. Atkāpjoties no 13. panta 2. punkta, ja pirmajā atlases procesā vairāk nekā 40 atbildīgie subjekti kvalificētos tiešai uzraudzībai saskaņā ar 13. panta 1. punktu, Iestāde veic 5. panta 2. punktā uzskaitītos uzdevumus attiecībā uz 40 atbildīgajiem subjektiem vai grupām, kas darbojas lielākajā skaitā dalībvalstu vai nu ar iedibinājumu starpniecību, vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Ja šā punkta pirmajā daļā minētā kritērija piemērošana attiecas uz vairāk nekā 40 atbildīgajiem subjektiem vai grupām, Iestāde no atbildīgajiem subjektiem vai grupām, kas tiktu atlasīti saskaņā ar šā punkta pirmo daļu un kas darbojas mazākajā skaitā dalībvalstu, atlasa tos subjektus vai grupas, kam ar trešām valstīm veikto darījumu apjoma attiecība pret kopējo darījumu apjomu pēdējā finanšu gadā ir vislielākā.

3. Atkāpjoties no 13. panta 3. punkta, tajā noteikto papildu atlases procedūru nepiemēro pirmajā atlases procesā.

4. Atkāpjoties no 48. panta 7. punkta, *FIU* dalība salīdzinošajā izvērtēšanā ir brīvprātīga pirmajās divās salīdzinošās izvērtēšanas procedūrās.

107. pants

Iestādes darbības sākšana

Komisija ir atbildīga par iestādes izveidi un sākotnējo darbību līdz 2025. gada 31. decembrim. Šajā nolūkā:

a) Komisija var iecelt Komisijas ierēdni, lai viņš darbotos kā pagaidu izpilddirektors un pildītu izpilddirektoram noteiktos pienākumus, līdz brīdim, kad iestāde ir spējīga pati izpildīt savu budžetu un izpilddirektors, ko saskaņā ar 70. pantu iecēlusi Izpildvalde, ir uzsācis pildīt savus pienākumus;

b) atkāpjoties no 62. panta 1. punkta, līdz Iestādes priekšsēdētāja iecelšanai pagaidu izpilddirektors var sasaukt un bez balsstiesībām vadīt Valdes sanāksmes;

c) atkāpjoties no 64. panta 4. punkta g) apakšpunkta un līdz 70. pantā minētā lēmuma pieņemšanai pagaidu izpilddirektors īsteno iecēlējinstitūcijas pilnvaras;

d) Komisija var piedāvāt Iestādei palīdzību, jo īpaši norīkojot Komisijas ierēdņus veikt Iestādes darbības, par kurām atbild pagaidu izpilddirektors vai izpilddirektors;

e) pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar Iestādes budžetā iekļautajām apropriācijām, un pēc Iestādes štatu saraksta pieņemšanas var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus.

108. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2025. gada 1. jūlija.

Tomēr 1., 4., 49., 53., 54., 55., 57. līdz 66., 68. līdz 71., 100., 101. un 107. pantu piemēro no 2024. gada 26. jūnija un 103. pantu piemēro no 2025. gada 31. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2024. gada 31. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētāja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I PIELIKUMS

Ar atbildību pastiprinošiem vai mīkstinošiem apstākļiem saistītie koeficienti, kas izmantojami, piemērojot 22. pantu

Turpmāk izklāstītos koeficientus kumulatīvi piemēro 22. panta 4. punktā minētajām pamatsummām, ņemot vērā katru no atbildību pastiprinošiem vai mīkstinošiem apstākļiem.

I. Pielāgojuma koeficienti, kas saistīti ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem:

1. Ja pārkāpums izdarīts atkārtoti, par katru atkārtotu pārkāpumu piemēro papildu koeficientu 1,1.

2. Ja pārkāpums ir noticis ilgāk nekā sešus mēnešus, piemēro koeficientu 1,5.

3. Ja pārkāpums ir atklājis sistēmiskus trūkumus atlasītā atbildīgā subjekta organizācijā, jo īpaši tā procedūrās, pārvaldības sistēmās vai iekšējā kontrolē, piemēro koeficientu 2,2.

4. Ja veikts tīšs pārkāpums, piemēro koeficientu 3.

5. Ja kopš pārkāpuma atklāšanas nav veiktas korektīvas darbības, piemēro koeficientu 1,7.

6. Ja atlasītā atbildīgā subjekta augstākā vadība nav sadarbojusies ar Iestādi, tai veicot izmeklēšanu, piemēro koeficientu 1,5.

II. Pielāgojuma koeficienti, kas saistīti ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem

1. Ja atlasītā atbildīgā subjekta augstākā vadība var pierādīt, ka tā ir veikusi visus pasākumus, kas nepieciešami, lai pārkāpumu novērstu, piemēro koeficientu 0,7.

2. Ja atlasītais atbildīgais subjekts par pilnu pārkāpuma apmēru ir ātri un efektīvi informējis Iestādi, piemēro koeficientu 0,4.

3. Ja atlasītais atbildīgais subjekts ir brīvprātīgi veicis pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk vairs nebūs iespējams izdarīt līdzīgus pārkāpumus, piemēro koeficientu 0,6.

II PIELIKUMS

Regulas 22. panta 3. punktā minēto tieši piemērojamo prasību saraksts

1. Prasības, kas saistītas ar šīs regulas 22. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minēto klienta uzticamības pārbaudi, ir tās, kas noteiktas Regulas (ES) 2024/1624 19., 20., 21., 22., 23., 25., 26., 33., 34., 36., 39., 42., 44., 46. un 47. pantā.
2. Prasības, kas saistītas ar šīs regulas 22. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto grupas politiku, procedūrām un kontroli, ir tās, kas noteiktas Regulas (ES) 2024/1624 16. un 17. pantā.
3. Prasības, kas saistītas ar šīs regulas 22. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem ziņošanas pienākumiem, ir tās, kas noteiktas Regulas (ES) 2024/1624 69., 70. un 71. pantā un Regulas (ES) 2023/1113 9., 13. un 18. pantā.
4. Prasības, kas saistītas ar šīs regulas 22. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto iekšējo politiku, procedūrām un kontroli, ir tās, kas noteiktas Regulas (ES) 2024/1624 9., 10., 11., 18., 48. un 49. pantā un Regulas (ES) 2023/1113 23. pantā.
5. Citas šīs regulas 22. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktā minētās prasības ir tās, kas noteiktas Regulas (ES) 2024/1624 73., 77., 78. un 79. pantā un Regulas (ES) 2023/1113 7., 8., 10., 11., 12., 14., 16., 17., 19., 21., 24. un 26. pantā.